

Călin Georgescu

Dosar de candidat

- Activitatea politică
- Activitatea de afaceri
- Activitatea profesională

1990 – Partidul Ecologist Român

Călin Georgescu pro-europeanul

APELUL de la Tîrgoviște

Luind în considerare starea precară în care au fost aduse ecosistemele țării în perioada de dinaintea Revoluției și în special gradul avansat de distrucționare, epuizare și devitalizare a pădurii românești din cauza exploatarei rapace, fără precedent în istoria țării, cu urmări dramatice în balanța factorilor de mediu și ai producției lemnoase precum și ruinarea fondului funciar național, extinderea eroziunii, creșterea alarmantă a poluării aerului, solului și apelor, cu consecințe grave pentru starea de sănătate a mediului și a comunităților de viață, inclusiv umană, în absența unei politici ecologice clare de perspectivă etc., rezultate care, ca urmare a dezechilibrării ecologice profunde și durabile, pun sub semnul incertitudinii însăși continuitatea națiunii române în spațiul carpato-pontodanubian, relevante și la cea de a șaptea ediție a Simpozionului național „Protecția ecosistemelor și combaterea integrată a buruienilor” desfășurat la Tîrgoviște între 31 mai și 1 iunie 1990, membri ai Comitetului de organizare a simpozionului, precum și ai Societății „Progresul silvic”, Societății Române de Ecologie și ai Societății de Etnologie din România, adresează stăruitor și cu adevărat îngrijorare **președintelui țării, guvernului și guvernului României** următorul

APEL privind adoptarea unor măsuri responsabile și de urgență pentru redresarea echilibrului ecologic și protejarea mediului ambiant care, în esență, constă în:

1. Încetarea agresiunilor multiple și complexe contra pădurii, legănatul entogenezelor și istoriei poporului român, prin:

a. garantarea prin noua Constituție și printr-un nou Cod silvic a principiului integralității și indivizibilității pădurii ca proprietate unică de stat, ideilor pentru care corpul silvic român militează de peste un secol, precum și tratarea distinctă a elementelor politicii statului privind conservarea geonofundului natural și implicit la mediul ambiant printr-o rețea reprezentativă de parcuri naționale și rezervații naturale

— inestimabila componentă a avuției naționale — subvenționată de la buget;

b. — respectarea prevederilor legii de încadrarea volumului tăierilor în posibilitățile stabilită prin amenajamentele silvice (15,8 milioane mc/an), combatînd tendințele unor ministere de a suprasolicita pădurile și impulsînd împădurirea prin tehnologii ecologice, cu specii locale, a tuturor terenurilor degradate, înapoi agricol, în vederea urgențării redresării echilibrului ecologic, refacerii și conservării fondului funciar degradat. Această redresare se impune a fi bine planificată pe criterii ecologice și urmărită pe termen lung;

c. — salvagardarea ultimelor vestigii, extrem de reduse astăzi, ale ecosistemelor naturale care asigură independența genetică necesară redresării pădurilor;

d. — regîndirea sistemului de prețuri la produsele și serviciile pădurii, inclusiv ale celor de natură ecologică, pe baze noi, ale economiei de piață și la nivel internațional;

e. — redimensionarea, reprofilarea și modernizarea industriei lemnului precum și reanalizarea comerțului exterior cu produse din lemn, în concordanță cu mărirea și structura posibilității pădurilor, menținută mai sus, cu legislațiile și restricțiile de ordin ecologic;

f. — ecologizarea tehnologiilor de exploatare a pădurilor;

g. — suprimarea practicii anacronice a pășunatului în pădure;

h. — eliminarea impactelor tehnologice în pădure: poluare, exploatare, miniere, explorări geologice, extracții de hidrocarburi, cariere, construcții civile și industriale, culegere electrică etc., cu excepția celor prevăzute de lege;

i. — ameliorarea factorilor de mediu prin punerea în aplicare a prevederilor legale privind crearea de perdele forestiere de protecție a cîmpurilor, a căilor de comunicație precum și de zone verzi antipoluante în jurul localităților din regiunea de cîmpie a țării;

j. — elaborarea și punerea în aplicare a unui program național de reconstrucție ecologică a pădurilor;

2. Dezvoltarea cercetărilor de ecologie în toate ramurile de activitate care

gestionează sau influențează mediul ambiant.

3. Introducerea sub diferite forme specifice a ecologiei ca disciplină în învățămîntul de toate gradele și profilurile, inclusiv în institutelor de învățămînt superior cu profil tehnic, pentru ca tineretul și generațiile viitoare să prețuiască natura și îndeosebi pădurea, scutul agriculturii și plămînu verde al Terrei și implicit al țării.

4. Constituirea unei largi mișcări de masă și a unui organism de propagandă (fundate, asociație, așezămînt etc.) „Pro natura” care să asigure, printr-o educație ecologică realizată la nivelul întregii societăți, crearea unei conștiințe ecologice, capabile să pună pe baze noi relațiile om-natură.

5. Ecologizarea tuturor activităților umane — îndeosebi a agriculturii și silviculturii — prin limitarea rațională a utilizării agrochimicelor, completată cu extinderea, mijloacelor biologice de combatere și refacere a fertilității solurilor.

6. Soluționarea cît mai rapidă, pe baze științifice a problemelor Deltei Dunării, pentru stabilirea actualelor tendințe de degradare a acesteia și constituirea efectivă a unui parc național de interes universal cuprins în rețeaua mondială de rezervații ale biosferei.

7. Elaborarea unor programe naționale corespunzătoare sub raportul cercetărilor ecologice în scopul recuperării și reintroducerii în circuitul economic a solurilor degradate prin eroziune și poluare.

8. Legiferarea unui sistem rațional de monitoring ecologic pentru supravegherea stării de sănătate a ecosistemelor și componentelor de mediu.

9. Demararea lucrărilor de revizuire a tehnologiilor industriale și valorificarea reziduurilor. Stimularea creștii unor noi tehnologii nepoluante, parte integrantă a unei ecotehnici viitoare.

10. Salvagardarea ecosistemelor litorale, acvatice, de luncă și subalpine, care sînt cele mai fragile și expuse agresiunilor antropice, în vederea menținerii nealterate și perpetuării capitalului multi-lu al acestora (ecologic, genetic, științific, informațional, estetic

13. Păstrarea nealterată a satului și peisajului geografic românesc prin:

a. conservarea cu precădere a unor sate străvechi cu construcții tipice sub raport arhitectonic și ornamental;

b. adaptarea noilor construcții la arhitectura și stilul specific local, atît la sate cît și la orașe, prin respectarea principiilor ecologice umane și a tradițiilor naționale;

c. recunoașterea și protejarea unor zone de cultură și civilizație autohtonă în cadrul fiecărei provincii istorice;

d. desfășurarea de cercetări complexe (sociologice, etnografice, folclorice etc.) în vederea relevării particularităților și specificului cultural național precum și difuzarea acestora prin toate mijloacele.

14. Reconsiderarea bazelor de sistematizare teritorială a țării nu după criterii tehnologice și economice ci după criterii ecologice, tradiționale, în sensul conservării și potențării valorilor matricei stilistice românești.

15. Dezvoltarea rețelei de muzee ale satului românesc în aer liber cît puțin cite unul în fiecare provincie istorică și zonă etnografică.

16. Protejarea monumentelor istorice, de cultură și civilizație ale poporului român inclusiv a celor silvestre, prin diminuarea poluării, conservarea cadrului natural și a ambianței specifice.

17. Practicarea unui turism ecologic, care să nu aducă prejudicii echilibrului ecologic și să nu periclitaze flora și fauna.

18. Stabilirea unei rețele complexe de colaborări internaționale între institutii, asociații, mișcări, partide etc., în scopul salvagărdării ambianței și a societății grav amenințate de impactul tehnologiilor moderne.

19. Stabilirea unui nou Cod axiologic care să faciliteze deplina integrare a omului în natură.

Colectivul de redacție: dr. ing. Constantin Bindu, ing. Călin Georgescu, dr. ing. Vadim Leandru, ing. Grigore Scripcaru, dr. biolog Viorel Soran, dr. ing. Cristian D. Stoiculescu.

De acord,
PREȘEDINTELE DE ORGANIZARE A
SIMPOZIONULUI,

Dr. biolog
Alexandru Ionescu

PREȘEDINTELE SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

Dr. dr. Victor Gîrju

PREȘEDINTELE
„SOCIETĂȚII ROMÂNE DE
ECOLOGIE”

Dr. biolog
Stoica Godeanu

PREȘEDINTELE
„SOCIETĂȚII DE ETNOLOGIE DIN
ROMÂNIA”

Prof. dr. doc.
Comulus Vulcănescu

● **COMEMORARE.** Pe data de 11 iulie 1990 (Ziua Națională a Flandrei-Belgia), Organizația Tineretului Ecologist din Partidul Ecologist Român a depus o coroană de flori la monumentul eroilor revoluției din decembrie 1989, în memoria ziaristului belgian Danny Huwé căzut pe 23 decembrie 1989 pe pămîntul României.

A mai fost depusă o coroană de flori în memoria tuturor celor care și-au dat viața pentru libertate în luptele dintre 16 și 30 decembrie.

La ceremonie a participat ambasadorul Belgiei la București, Dl. Jan Hellermans. (Călin Georgescu).

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 14201, 14-07-1990

● **FEDERAȚIA TINERILOR ECOLOGIȘTI EUROPENI** (condusă de președintele acesteia d-l Jean Thiel), care ne vizitează țara, a avut o serie de întîlniri cu Organizația Tineretului Ecologist (P.E.R.), în cadrul cărora s-au discutat problemele ecologice cu care este confruntată România, actualmente unul dintre statele cele mai poluate din Europa de Est, precum și posibilitățile reale ale tineretului român de a contribui la **ăsanarea naturii**, dar

și a societății românești, aflate într-o profundă criză. D-l Jean Thiel a propus Organizației Tineretului Ecologist (P.E.R.) afilierea acesteia la Federația Tinerilor Ecologiști Europeni în vederea unei mai bune coordonări a acțiunii tineretului ecologist la nivel european. Propunerea a fost acceptată. (Călin Georgescu)

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 14242, 31-08-1990

Sursa:
ziarul **Flacăra**,
nr. 45, 11-07-1990

1991 – Partidul Ecologist Român

Lupta pentru puterea internă

Călin Georgescu pro-europeanul

Ecologiștii români: unitate, „parțial-color”...

Revenim astăzi cu amănunte despre recent desfășurata Convenție a ecologiștilor din România. Convenția a fost precedată de Conferința extraordinară a celui mai mare dintre partidele ecologiste din țara noastră — Mișcarea Ecologistă. Președintele partidului, dl. Toma George Maiorescu a citit un raport în care a caracterizat starea Mișcării la ora actuală. „A nu face politică este un nonsens”, a spus el referindu-se la tendința unora din membrii Mișcării de a se rezuma la acțiuni strict științifice. Președintele Maiorescu a mai spus: „Noi nu sintem de stînga, de dreapta, sau de centru. Sintem o formațiune de echilibru care va inclina balanța în favoarea rațiunii”. El a mai adăugat că M.E.R. este o formațiune de opoziție, dar că nu se opune participării la guvernare a unora din membrii săi, ca personalități independente. Referindu-se la fragmentarea ecologiștilor din țara noastră, președintele M.E.R. a dat o imagine plastică, spunînd că unii preferă să fie mari preoți într-o bisericuță, decît să facă parte dintr-un sobor într-o mare catedrală.

O analiză a situației politice

și economice a României a făcut dl. Dolphi Drimer, rectorul Universității Ecologice. Am reținut o critică nuanțată a actualei puteri, pe care dl. Drimer a acuzat-o de tendințe autocratice. Domnia sa a caracterizat situația economiei ca fiind gravă și a acuzat F.S.N.-ul de incoerență, care pune în discuție întreaga activitate economică. De asemenea, a reproșat puterii, că liberalizînd prețurile, a destabilizat România. Prin aceasta se dorește ca unii să regrete ceea ce a fost, căci „Plaga comunismului nu s-a închis”. Dl. senator Marcean Bleahu a făcut o scurtă expunere politologică asupra ecologismului european, remarcînd că România este o țară cu cel mai mare număr de parlamentari ecologiști — 22. În continuare au luat cuvîntul delegați din partea filialelor teritoriale M.E.R. Mulți dintre vorbitori au criticat foarte aspru conducerea Mișcării pentru slabul sprijin pe care-l acordă filialelor. Unii militanți ai M.E.R. l-au contestat chiar pe președintele Maiorescu. Contestați au fost și parlamentarii ecologiști, acuzați că s-au rupt de alegătorii care i-au votat la 20 mai 1990. Alt personaj contestat:

dl. Mihai Bălănescu, președintele Comisiei de protecție a mediului din Adunarea Deputaților, schimbat recent din funcția de președinte al grupului parlamentar ecologist. Dl. Bălănescu a contraatacat, acuzîndu-l pe unii deputați M.E.R. de nereguli și abateri grave. De altfel, pe culoare, în pauză, am avut ocazia să discut cu mai multe persoane, care mi-au sugerat că în sinul Mișcării s-au infiltrat persoane care reprezintă interesele unor forțe oculte. Dar, despre acest lucru cu alt prilej.

După încheierea Conferinței extraordinare a M.E.R. a avut loc Convenția ecologistă din România. Au participat, alături de M.E.R. următoarele formațiuni: Partidul Național Ecologist, Partidul Democrat Ecologist, cu sediul la Turda, Partidul Ecologist Umanist, cu sediul la Arad, Tineretul Ecologist Român, Partidul Ecologist Român și Federația Ecologistă din România. Convenția a început într-o atmosferă foarte încălcată. Dan Decebal Gavrilăscu, purtătorul de cuvînt al F.E.R., a dat citire unei declarații a partidului condus de prof. Alexandru Ionescu, fost vicepreședinte și membru fondator al M.E.R. Declarația era redacta-

tă într-un limbaj foarte agresiv și conținea atacuri la adresa liderilor Mișcării (cu aluzii anti-semitice la adresa d-lui T.G. Maiorescu). Cei atacați au replicat, acuzîndu-l, la rîndul lor, pe profesorul Al. Ionescu de colaboraționism cu regimul Ceaușescu. Se părea că succesul Convenției era compromis. Totuși, spiritele s-au calmat și s-a reușit semnarea unei Declarații Politice de către toate formațiunile prezente, cu excepția F.E.R. și a P.E.R. Pe lângă absența d-lui Al. Ionescu, s-a remarcat lipsa de la Convenție a președintelui P.E.R. dl. Otto Weber și a prim-vicepreședintelui P.E.R. dl. Adrian Manolache, primul — deputat, al doilea — senator. În Declarația Politică, formațiunile ecologiste se angajează să pună în discuția filialelor lor posibilitatea participării la viitoarele alegeri a tuturor ecologiștilor din România pe liste comune.

În încheiere, citeva scurte concluzii. Ecologiștii români nu-și digeră bine succesul. După ce au obținut circa 700 000 de voturi (5 la sută din voturile exprimate) la 20 mai, acum sint creditați de sondajele opiniei publice cu aproape 10 la sută din intențiile de vot. Ei nu reușesc, însă, să găsească drumul spre unitate, deși se pare că la ora actuală sint, alături de P.U.N.R., principalii beneficiari ai dezertării masive a electoratului F.S.N. Disputa este una de persoane, lideri ce nu se suportă unul pe celălalt. Printre liderii ecologiști în creștere l-am numi pe Marcean Bleahu, Dolphi Drimer și Călin Georgescu (președintele T.E.R.), iar pe cei în vizibilă scădere pe Otto Weber, Adrian Manolache, Mihai Bălănescu, Toma George Maiorescu și Alexandru Ionescu. Viitorul apropiat riscă să aducă importante clarificări în spectrul politic ecologist din România.

Petru Clej

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 14418, 24-04-1991

1991 – Partidul Ecologist Român mimează opoziția față de F.S.N.

Călin Georgescu pro-europeanul

Sursa:
ziarul **Opinia Studențească**,
nr. 28, 17-07-1991

Unde-s doi puterea crește, opoziția nu răzbește

De vreme ce partidele n-au nici o identitate, n-au decît să și-o păstreze

Comunicat

În ziua de 11 iulie 1991 a avut loc semnarea CARTEI PENTRU REFORMA ȘI DEMOCRAȚIE inițiată de către Frontul Salvării Naționale, Mișcarea Ecologistă din România, Partidul Democrat Agrar din România și Partidul Liberal (Aripa Tinăre).

Adoptarea Cartei reprezintă rezultatul discuțiilor purtate de către F.S.N. cu partidele de opoziție reprezentate în Parlament, în scopul de a face posibilă participarea constructivă și responsabilă la guvernare a tuturor forțelor politice

„Partidele care au semnat Carta au fost și sînt partide de opoziție în raport cu faptul că F.S.N. a format guvernul în mod unitar pe baza actului de la 20 mai anul trecut. Această identitate a partidelor este mai prețioasă decît orice, fiindcă acestea înseamnă că se structurează o viață politică în România, această înseamnă că se manifestă în viața politică mai multe curențe politice și ideologice. Aceasta înseamnă că există o reflectare a cliimei intereselor și categoriilor sociale, grupurilor. Din acest punct de vedere nimic nu se schimbă și nu se poate schimba nici mai departe. Carta este o fază pentru o guvernare de coaliție. Ea nu este imediată, pentru că

care se pronunță pentru reformă și democrație în România.

La consultările desfășurate în ultimele luni au participat: din partea F.S.N.: Petre Roman, lider național, Ion Aurel Stoica, președinte executiv, Liviu Mureșan, Vladimir Pasti, Vasile Secăreș, Ioan Solcanu, vicepreședinți; din partea M.E.R.: Toma George Maiorescu, președinte, Marcian Bleahu, Dolphi Drimer, Alexandru Roșu, **Călin Georgescu**; din partea Partidului Liberal (Aripa Tinăre): Radu Boțoiu, Radu Cojocaru, Dinu Patriciu, Călin Popescu Tăriceanu.

trebuie să reușim să armonizăm interesele fiecărei formațiuni politice către o Formulă guvernamentală nouă și odată ce vorbim de o nouă formulă guvernamentală, nu putem vorbi de partide care sînt în opoziție fiind la guvernare”. Scurt și cuprinzător, de un cinism involuntar (oare?), discursul domnului Petre Roman. Ce e drept, partidele care au semnat Carta împreună cu domnia sa nu au fost partide de opoziție, decît în raport cu rezultatul alegerilor. Dar să le-o zică chiar așa? Parcă e nu știu cum. Iar propoziția despre identitatea prețioasă amintește de ceea ce li se spune cetățenilor străini cînd li se acordă cetățenia americană: fiți dumneavoastră

înșivă, păstrați-vă identitatea etnică, religioasă (sau de oricare altă natură), pentru că a fi cetățean american presupune, de fapt, să ai și o altă identitate. Aici nu e chiar aceeași situație, ba e chiar invers, dacă ne gîndim bine, pentru că partidele respective nu prea au nici o identitate. Cele cu o identitate oarecare, bună sau rea, au preferat să și-o păstreze în altă parte decît în interiorul unui nou guvern Roman. Așa că americanii nu vor fi de loc încetați de cum a fost urmat modelul lor și vor crede că s-a schimbat ceva nu ai dacă vor avea interesul să creadă.

Noi sîntem și vom fi un partid de opoziție ecologică, a spus dl. Toma George Maiorescu, iar domnul Călin Popescu Tăriceanu a invocat pasajul din Cartă care spune că semnatarii Cartei își păstrează integral propria lor identitate politică și organizatorică, precum și dreptul nelimitat la inițiativa politică. Aș zice ei, dar domnul prim ministru știe ce face. De vreme ce partidele respective n-au nici o identitate, n-au decît să și-o păstreze.

În rest, afară era cald și în saloanele clubului Dacia era răcoare, te puteai plimba printre miniștri fesenști ca și ambasadori occidentali ca printre copaci, puteai face cu voce tare pronosticuri de miniștri și-i puteai vedea zîmbind lîngă tine satisfăcuți, puteai să te apropii de primul ministru să ascuți ce vorbește cu ambasadorul Suediei, și în general, puteai face orice, tot nu te lua nimeni în seamă. Oamenii cei mai înconjurați de dragoste au fost dl. prim ministru, de gazetari, și dl. Nestor Rătescu Washington, de fesenști și ecologiști. Ce să mai vorbim, totul a fost așa cum a trebuit să fie, și cum e în general la noi, adică înve-

Dorina BĂEȘU

1992: Călin Georgescu consilier la Ministerul Mediului

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 84, 30-04-1992

ECOLOGII AU CUVÎNTUL... ECOLOGII AU CUVÎNTUL

Conferința grupurilor ecologice neguvernamentale, desfășurată în stațiunea Sovata în zilele de 10—12 aprilie 1992, a pus cu pregnanță în evidență rolul acestor organizații în protecția mediului, în ocrotirea naturii, în apărarea biosferei, în menținerea nealterată a ansamblului factorilor care condiționează însăși calitatea vieții. Iată câteva opinii ale participanților din țară și de la alte NGO.

JOHN HONTELEZ, de la „Prietenii pământului”, Anglia: „La începutul anilor '90 toată lumea a crezut că o comunitate va primi imediat și țările estice. Dar România și alte țări vor rămâne mult timp în afara Comunității Europene și după căderea Uniunii Sovietice, Comunitatea Europeană nu are nevoie de România, că este prea săracă. Comunitatea Europeană lucrează pentru profit, nu pentru lucruri idealiste. Există Programul PHARE inițiat de unele țări bogate care patronază instituții în România, iar Banca Mondială a dat în 1991 — 186 de milioane de dolari României, dar industriașii din vest nu prea se mișcă, nu vor să vină din cauza lipsei de consumatori. Dar cu toate acestea, vestul va influența România. Dar vestul nu aduce numai fericire, ci și noi pericole. România să fie foarte atentă să nu devină lada de gunoi a Europei, iar țara să nu aplice nici metodele tehnologice care nu mai sînt permise în Europa. România să facă o modernizare reală, pe baza „dezvoltării viabile” și să nu se apuce de un capitalism de tipul secolului al 19-lea, pe principiul celui mai tare. Nu supraestimați puterea mișcărilor ecologiste din vest, pentru că noi nu am reușit să înverzim vestul, am stopat doar spolierea mediului... Problemele ecologice au o arie internațională, mai cu seamă ploile acide, Cernobilul, moartea unor mări. Iată pentru ce mișcările ecologice au datoria să se ocupe de redresarea ecologică, așa cum a făcut Earth Internațional (FOEI)”.

Tranșantă opinia d-lui JOHN HONTELEZ, dar pe noi ne pune pe gînduri și ne atrage atenția asupra pericolelor care ne pasc, mai ales dacă tindem să importăm deșeuri din vest, pe care să le incinerăm aici.

CĂLIN GEORGESCU, consilier la Ministerul Mediului: „Importul de deșeuri nu va fi avizat. Domnul ministru Marcian Bleahu a spus clar că nu avizăm importul de deșeuri și nici aducerea deșeurilor de orice fel. Contractele nu au fost însă sanc-

ționate la nivel guvernamental”. Iată o situație confuză pe care conferința ecologică de la Sovata a sancționat-o.

LUCIAN GAVRILĂ, AIDROM București: „Programul AIDROM este cu o paletă foarte largă de proiecte care vizează Slatina, Ploieștiul. Avem un proiect ecologic foarte important cu Slatina, pentru evitarea poluării de la Fabrica de catodi anodici. O direcție care s-a conturat este proiectul privind agricultura ecologică. Proiectul „Cristiana” își propune să realizeze un parc și o grădină biblică, în care să fie plantați toți arborii pomeniți în biblie, în imediata vecinătate a spitalului Cristiana, unde va fi practică o agricultură biodinamică”.

DAVID CSÁBA, Rhododendron Tirgu-Mureș: „Accidentul de la Cernobil a afectat 31.500 kilometri pătrați, iar pentru dezafectări s-au cheltuit 40 de miliarde de ruble. Iată pentru ce energia nucleară trebuie ținută sub control. Grupurile noastre ecologice sînt interesate în interzicerea pe viitor a construcțiilor de noi centrale nucleare pe teritoriul țării. Nici sursele tradiționale de energie nu rezolvă problema, întrucît exploatarea de suprafață ale cărbunelui distrug imense suprafețe de teren care nu sînt reamenajate. Prin arderea acestora se emană bioxid de carbon, fapt ce periclitează învelișul de ozon al pământului și favorizează ploile acide. Realizarea de termocentrale, ca și folosirea energiei neconvenționale, precum și a celor nepoluante, este singura soluție pentru apărarea mediului. O altă cale este economia de energie, alegerea unui alt mod de proiectare și construcție a termocentralelor.

ZAMFIRESCU I. CONSTANTIN, Ploiești: „Grupurile ecologice neguvernamentale pot semna cazuri care au scăpat agențiilor județene de protecție a mediului sau institutelor de cercetare. Dorim o atitudine mai partizană a institutelor de cercetări în combaterea poluării, în sprijinirea grupurilor neguvernamentale în crearea băncilor de date, în combaterea poluării apelor subterane”.

CRISTIAN CROITORU, București: „Prietenii planetei vii vor să introducă educația ecologică în toate școlile din țară, precum și în mass-media”.

1992: Călin Georgescu business man prezintă cântarele electronice japoneze la Târgul TIBCO 92

Sursa:
ziarul **Curierul Național**,
nr. 375, 02-06-1992

TIBCO'92

Pavilionul central, ca un uriaș amfiteatru

Duminică după-amiază, în jurul orei 16.00, pavilionul central al Tîrgului a căpătat brusc aspectul unui uriaș... amfiteatru! La standul "Curierul național" începuse întâlnirea vizitatorilor cu Vasile Șeicaru. Îndrăgitul cântăutor era oaspetele standului ziarului nostru cu ocazia lansării noului său disc, intitulat "Citește numai la final". Pentru circa o jumătate de oră, furnicarul Tîrgului a încetat, vizitatorii s-au oprit în loc, fiecare la nivelul la care se afla în pavilionul central, foarte mulți au ocupat scările din fața standului "Curierului național". Refrenele unor cîntece foarte cunoscute au fost preluate de mulțimea prezentă, ritmul a fost preluat de masa de spectatori ad-hoc... În încheierea acestei întâlniri cu admiratori, de dimensiuni atît de puțin obișnuite, Vasile Șeicaru a dat sute de autografe pe noul său disc (care de-abia a doua zi, pe 1 iunie, avea să fie lansat oficial la magazinul "Muzica"!); (Monica Zvirjinschi).

ridă sănătos la... "Cafeneaua umoristilor". Umoristă, prezentat cu haz și ghimpe de Mihai Pinzaru Pîn pe numele lor: Alexandru Clenciu, Sorin Enescu și George Zărafu s-au conformat. Adică au citit, în două reprize, epigrame și sonete epigramatice subliniate la... poantă de aplauze răsunătoare și hohote de rîs. După ce s-a încălzit de-a dreptul atmosfera, la standul Curierului național a poposit și... umorul britanic, prin reprezentantul său strălucit, prozatorul Saki, cu al său "Ou pătral", tradus de Ion Monafu și publicat de Editura "Pandora". O lansare în exclusivitate, ca la carte (voiam să spunem, ca la tîrg!). Ast-

fel închît reportajul de la ra-
dio România-Actualități, Diana
Rebec, l-a fost destul de greu
să se dea pe post. (C. M. Savu)

AKES UND HEIMES", care comercializează brînzeturi, atît preambalate, cit și în calupuri. Este prima noastră prezentă la un tîrg internațional și vrem să intrăm serios în activitatea de export, pe care pînă acum l-am practicat doar sporadic. Am început colaborarea cu România la începutul anului și așa se justifică prezenta noastră la acest tîrg internațional. Comercializăm anual 20.000 t de brînzeturi. Comunitatea Europeană subvenționează exportul de brînzeturi așa că vă dați seama cît este de interesantă piața românească în această colaborare. Deci, dacă în Germania un kg de brînză costă, să spunem, 4 mărci, 3,18 mărci sînt suportate de Comunitatea Europeană. Brînzeturile livrate de noi vor costa, ținînd cont și de taxele vamale și de transport, cam jumătate din prețul pe piața germană.

— Veti exporta brînzeturi preambalate sau sub altă formă?

— Vom livra numai calupuri de calcul, afișajul pretului este instantaneu atît pentru vinzător cît și pentru cumpărător, dispărînd suspiciunea privind posibilitatea de a mai fi "ciupit" la cîntar, lăta de ce, ne declarăm înq.

— Teoretic ea nu ar trebui să fie de lungă durată. Scargerea de valută din România pentru astfel de produse nu este indicată dacă ele pot fi obținute și în țară. Momentan este însă nevoie pentru că cererea de brînzeturi este mare. Noi însă livrăm și aparatură complexă de tăiat și ambalat în vid. Intenționăm să facem un transfer de know-how, management și utilaje.

— Ce contacte ați stabilit?

— Nici un fel de contacte și este normal din moment ce nu am venit cu intenția aceasta. Am venit să ne informăm, să studiem terenul, iar firma CAROM

Nimic nu se ciupește, totul se afișează

Distribuitorul principal în România al cîntarelor electronice produse de firma japoneză "DIGI TERAOKA", este S.C.FEPER S.A. București. Standul "DIGI" prezintă vizitatorilor modele DS - 381 și DS - 430, la prețuri variînd în jurul a 200.000 lei bucata. Interesul manifestat de oamenii de afaceri a dus, practic, încă din primele zile, la epuizarea stocului expus. Penetrarea acestui tip de cîntare pe piața românească se impune ca o necesitate, decurgînd din imperativul civilizației comerțului, în special în sfera vinzării pe ambalajul

a produselor. "Creste viteza de calcul, afișajul pretului este instantaneu atît pentru vinzător cît și pentru cumpărător, dispărînd suspiciunea privind posibilitatea de a mai fi "ciupit" la cîntar, lăta de ce, ne declarăm înq. Călin Georgescu, testarea pietrei, efectuată în mai multe centre din țară, indică faptul că, în special, cumpărătorul, cel pentru care fiecare lei contează, dorește cu ardoare introducerea acestor cîntare electronice în comerț. Răspunsul nostru a fost că, de fapt, cîntarele sînt de fapt, cîntare, chiar o bună parte dintre vinzătorii asteaptă această modernizare, rămînînd totuși, din păcate și un procent care, la această idee strîmbă din nas, și încă tare!" M.P. PIM

ne spunea dna Lidia Ionescu, președintele firmei românești, o serie de beneficiari din București, Cluj-Napoca, Focșani, Zalău, Timișoara, Tg. Mureș, Iernut sînt, de pe acum, în posesia unor linii de credit a căror valoare totală se apropie de 21 milioane dolari. Utilajele de morărit vor fi livrate și altor beneficiari. De reținut că de la partea italiană a fost luată nu numai tehnologia, ci și sistemul organizat de marketing și management, verificat de aproape 50 de ani de firma din Cremenona, care și dispută primul loc în lume cu firme de renume din Elvetia, Anglia și din alte localități ale peninsulei. Pe lângă această activitate de producție, OCRIM-ul acordă și asistență gratuită pentru întocmirea studiilor de fezabilitate, documentații și linii de finanțare. Printre asociații, alături de cele două firme, figurează și UMUC SA și ROMARTEL din București, HIDROMECA-NICA Brașov și DURAS Brașov.

Alb-negru- roșu

Nu sînt culorile de pe vreun steag al vreunei națiuni, ci nuanțele actualei tendințe a modei la țesăturile de mătase naturală și tip mătase, baticuri și esarfe mari din mătase naturală. Mai precise, combinațiile sînt: alb-negru, alb-roșu și roșu-negru, prin care SC BORANGICUL încearcă să spargă tiparele obișnuite din țesăturile românești, care puneau accent în ultimii cîțiva ani pe standardele tipizate. "Sîntem în studiu pentru un contract de leasing cu firma italiană Somet

Producător agricoli au c unde alege

Printre vizitatorii tîrgului înțîlnit și un grup de ageni din părțile Vâlcei și Sibielui după ce au contractat cîte la Romagra sau îndrăgii stat îndelung de vorbă cu Adrian Bojan, directorul ROM BUSINESS SRL. În sol lor pentru motocultivator și motocultivatoarele oferite agentul exclusiv în România cunoscutei firme milaneze, numărul 1 european din domeniu era firesc, prin avantajelor celor două utilaje agricole, destinate întrebui în zonele de deal și de munte. Care sînt principalele caracteristici ale acestor utilaje moderne care pătrund în toată lumea concurență cu puternicele americane, germane sau italiene de profil? Productivitate sporită (3/4 de ha într-o oră, la tucositoare), eficientă (înlocuirea muncii unui mare număr de oameni), posibilitatea conectorilor (slărmători, brăzdar, pompă de stropit cu ajutorul cărora pot fi folosite la arat, discuit, plivit, tuns, dezapezire, executarea șanțurilor pentru irigații, capacitate de manevrare, greutate (85 kg. motocultivator),

1992:
Călin Georgescu
consilier
la Ministerul Mediului
regretă vidul legislativ
din afacerea
importului de deșeuri

Sursa:
ziarul **Tribuna**,
nr. 679, 25-07-1992

1992: “ecologistul” Călin Georgescu cere bani de la Ministerul Mediului pentru ONG-uri

Sursa:
ziarul **Hargita Nepe**,
nr. 223, 14-11-1992

Október 9—11 között Szová-
tán a fiatal ökológusok tanács-
koztak. Călin Georgescu ismer-
tette röviden a hazánkban
uralkodó helyzetet, ami ko-
rántsem olyan „fényes”, mint
a nyugati zöld kollegáinké,
akik rendszeresen támogatást
kapnak az országuk Környe-
zetvédelmi Minisztériumától.
Nálunk első NGO-k hivatalos
elismerése M. Bleahu környe-
zetvédelmi miniszteri rang-
ba léptetése után történt, aki
tizenkét szervezet működésére
adott engedélyt. Sajnos a
Környezetvédelmi Minisztéri-
um évi költségvetése nem e-
légleges arra, hogy NGO-s
szervezeteket támogasson.

Hazánkban az információ-
csere nincs kialakulva az
NGO-k között, az országos ér-
dekeltségű információk szin-
te elérhetetlenek. A hazai
helyzetelemzés után M. Blea-
hu miniszter néhány tanáccsal
és információval jött az
NGO-k segítségére. Felkérte
az NGO-kat, hogy erejükkel
telhetően tiltakozzanak az
erdőpusztítások ellen, aminek
súlyos következményei lesz-
nek.

Székelyudvarhelyi Függet-
len Környezetvédők Klubja
TÁNCZOS ANDRÁS

Traducerea:

În perioada 9-11 octombrie, tinerii ecologiști au susținut o conferință la Sovata. Călin Georgescu a descris pe scurt situația care predomină în țara noastră, care nu este deloc la fel de „luminoasă” precum cea a colegilor săi verzi din vest, care primesc în mod regulat sprijin de la Environmental Protection Mind Szllérium din țara lor. La noi, prima recunoaștere oficială a ONG-urilor a avut loc după promovarea lui M. Bleahu la gradul de ministru al Protecției Mediului, care a dat permisiunea de funcționare a douăsprezece organizații. Din păcate, bugetul anual al Ministerului Mediului nu este suficient pentru a sprijini ONG-urile. În țara noastră, schimbul de informații între ONG-uri nu este stabilit, informațiile de interes național sunt aproape inaccesibile. După analiza situației interne, ministrul M. Bleahu a venit în ajutorul ONG-urilor cu câteva sfaturi și informații. El a cerut ONG-urilor să facă tot posibilul pentru a protesta împotriva distrugerii pădurilor, care va avea consecințe grave.

1994:
Călin Georgescu
organizator de
workshop-uri

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 1160, 22-01-1994

1994: Călin Georgescu organizator de seminarii

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 54, 07-03-1994

● speranță fără granițe

Semnalăm, între atât de rarele și atât de necesarele lucrări dedicate ocrotirii mediului, recenta apariție a

volumului "Ecologie și protecția mediului" (Constanța, 1994), coordonat de Alexandru Ionescu, Stoica Crodeanu și Neculai Barabaș. Trei mari capitole structurează cartea: I. Compendiul de ecologie cu addenda de ecologie agricolă; II. Protecția mediului; III. Literatură, arta și ecologia - interferențe.

Din prefata semnată de prof. Miguel Mota, de la Universitatea din Evora (Portugalia), reținem un pasaj care arată că nu există granițe pentru speranță: "România, țară latină, este în opinia noastră - a portughezilor - o viitoare stea a Europei care adesea a uitat-o, poate a și năpăstuit-o, dar care nu va putea fi întreagă fără ea. Ecologia este mai mult decât o știință: ea este, în același timp, o stare de spirit și o comunicare de sentimente. Cred că ne identificăm în toate astea și am speranța că personalitățile care au fost capabile, în vremuri dificile, să militeze pentru cauza bunăstării țării lor vor avea în

curând posibilitatea de a aplica tot savoir-faire-ul lor, întreaga lor capacitate, îndelung probată, în folosul României și acum - mai întemeiat decât oricând - în folosul Europei".

Vă mai semnalăm părerea doamnei Anda Raicu, director al revistei "România Pitorească": "Acum ar fi momentul să se dea generațiilor tinere ceea ce generațiile noastre, crescute după război, în stămburi, pantofi pe puncte, frică și frustrări, n-au putut să capete: bucuria vie de a cunoaște de la rădăcină și de a ocroti". Și o mărturisire a actorului Mircea Diaconu: "Eu însumi mă consider un ecologist. Pentru mine, mijlocul ideal de transport este bicicleta, locul de odihnă preferat - pădurea, visul miraculos - satul tradițional și speranța cea mai de preț - victoria libertății, dreptății și, adaug cu toată sinceritatea, și a curentului ecologist în România". Astfel privind lucrurile, mulți suntem ecologiști. (Mihai Creangă)

● **Seminarul "Mass-media și organizațiile neguvernamentale (ONG) de mediu"**, organizat de Tineretul Ecologist Român și finanțat de Centrul Regional de Mediu (REC), a avut ca scop declarat începutul unei mai bune colaborări între mass-media și organizațiile de mediu. Legătura dintre acestea din urmă și mediile de informare este vitală; problemele de mediu în România sunt foarte grave, iar organizațiile neguvernamentale din acest domeniu se bucură de prea puțină mediatizare. Dl **Călin Georgescu**, coordonatorul programului, a vorbit despre "industrializarea cu orice preț" ale cărei

consecințe le resimțim cu toții acum. Pentru a exemplifica acest aspect al vieții noastre, domnia sa a prezentat un film realizat la Baia Mare cu două săptămâni în urmă. Cutremurător, acesta a dezvăluit nu numai realitatea existentă în acest oraș, dar și atitudinea unor directori de întreprinderi, cărora li se pare firesc să existe poluare. Un alt aspect adus în discuție la acest seminar a fost acela al lipsei unei corecte educații în domeniul mediului înconjurător. Acum există șansa ca, deși nu a fost adusă nici o soluție spectaculoasă, măcar legătura dintre ONG-uri și mass-media să fie mai strânsă, iar coperarea fructuoasă. (A.F.)

1994:
“ecologistul”
Călin Georgescu
redactează proiecte
pentru fonduri PHARE

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 1266, 28-05-1994

MAREA NEAGRĂ / PHARE
*cu banii, organizațiile
neguvernamentale
de mediu, cu ideile*

Delfinii au fost uciși mișelește

“Marea Neagră nu mai suportă nimic. Toate substanțele poluante din Dunăre, și nu numai, au degradat calitatea apei. Multe specii de pești au dispărut sau sunt în pericol. În urma unui genocid ecologic ordonat de Ceaușescu, delfinii au fost împușcați mișelește - s-a arătat la conferința de presă organizată de către organizația neguvernamentală de mediu “Tineretul Ecologist Român”. În încercarea de regenerare a ecosistemelor marine, Comisia Europeană de la Bruxelles, prin programul PHARE, a pus la dispoziție organizațiilor neguvernamentale de mediu, din țara noastră și din Bulgaria, o sumă semnificativă de bani pentru promovarea unor proiecte de protecție a mediului în regiunea Mării Negre. Tineretul Ecologist Român a fost desemnat în derularea fazei incipiente a proiectului. Consiliul Britanic din București va asigura îndrumarea și înaintarea proiectelor către PHARE, până la 31 iulie a.c. TER are sarcina de a identifica și sprijini celelalte organizații neguvernamentale interesate în rezolvarea problemelor Mării Negre. “Planul de acțiune pentru România, în această primă etapă, constă în pregătirea de către organizația noastră, a unui ghid pentru propunerile de proiect către PHARE, document care a fost pus, deja, la dispoziția celor interesați.” - a afirmat dl **Călin Georgescu**, președintele TER. Propunerile de proiecte vor fi analizate la nivel național. Întâlnirea finală va avea loc la Varna, unde vor fi prezente și organizații neguvernamentale ecologiste din Bulgaria, Georgia, Rusia, Ucraina, Turcia, prilej cu care se va stabili un mod comun de acțiune pentru sporirea participării publice la managementul de mediu în regiune.

Elena Chiriță

1995:
Călin Georgescu
continuă
organizarea de
workshop-uri
ecologiste

-primele sume de
bani menționate

Sursa:
ziarul **Radical**,
nr. 1305, 08-02-1995

SEMINAR DE INSTRUIRE

"PROBLEMELE DE MEDIU ȘI PROMOVAREA IMPLICĂRII TINERETULUI ÎN LUAREA DECIZIILOR LA NIVEL COMUNITAR"

În perioada 1-4 februarie 1995 în localitatea Bușteni a avut loc un Workshop organizat de TER - Tineretul Ecologist Român, pe probleme de mediu. Au fost invitate 28 de organizații neguvernamentale interesate în probleme de mediu, reprezentanți ai presei centrale, radioteleviziunii și din Marea Britanie Chris Gittins specialist în protecția mediului al Consiliului Local Avon.

Dintre subiectele prioritare dezbătute au fost: modalitățile de îmbunătățire a calității vieții prin acțiuni la nivel local; Cum pot fi organizate și susținute grupurile și unitățile locale; Analiza problemelor comune și fără frontiere, cum ar fi problemele de mediu; Problemele de tineret prin prisma activismului de mediu; Tehnici de îmbunătățire a activității

organizațiilor neguvernamentale de mediu; Modalitățile de colaborare între organizațiile neguvernamentale și autoritățile locale în vederea rezolvării unor probleme de mediu. Cu această ocazie s-a constatat înaltul profesionalism al organizațiilor de la TER care, am remarcat noi, și-au făcut o merserie priu. modul de abordare al problemelor de mediu. Cu această ocazie președintele TER, **Călin Georgescu**, ne-a făcut cunoscut faptul că, la Bușteni din vara aceasta va începe construcția unui centru de educație și informație ecologică finanțat de fundațiile internaționale din Elveția, Anglia și Statele Unite, a cărei construcție se ridică la 1/2 milioane de dolari.

Va fi un loc de informare pentru toate NGO-urile de mediu, bază pentru administrarea viitorului parc național al Mților Bucegi, structura de administrare și paza viitorului parc național. Pentru turiști și în special pentru copii un centru de educație a modului de comportare la munte. Toate acestea sunt un sprijin la strategia și direcțiile pe care guvernul le aplică în problemele de mediu.

*Constanța MIERLUȘCĂ -
"Amicii Munților" Sibiu*

1995:
Călin Georgescu
acuză lipsa de finanțare
pentru Fondul de Mediu

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 87, 14-04-1995

VINERI ● 14 APRILIE 1995

Cine blochează Fondul de mediu

Cum este folosit de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului Fondul de mediu în cadrul structurii economice în România? În ce se investesc banii din Fondul de mediu? Iată întrebările la care ne-au răspuns...

Aurel Constantin Ilie - ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului: În prezent nu există constituit Fondul de mediu, deoarece prezenta legislație nu permite acest lucru. De fapt, acest fond nu există în țările dezvoltate (?), dar este un

instrument adoptat de unele țări în tranziție. În speranța realizării condițiilor de integrare în structurile viitoarei Europe, consider că acest instrument nu este oportunitate pentru țara noastră.

Anghelută Vădineanu - decanul Facultății de Biologie: Evaluarea de impact înseamnă de fapt să dăm posibilitatea factorului de decizie să aleagă din mai multe alternative, fiecare alternativă reflectând asupra efectelor pe termen scurt și lung, precum și asupra efectelor directe

și indirecte ale unei activități specifice. Ar trebui să se facă o analiză corectă cost-beneficiu, iar factorii de decizie să aleagă varianta oportună. Este de așteptat ca factorii de decizie să prefere acele variante cu efecte benefice pe termen lung. Și nu pe acelea cu efecte benefice într-un interval scurt de timp, și după aceea sunt numai efecte negative, care practic acoperă cu vârf și îndesat "bruma" de avantaje pe care le-au avut în prima fază. Cu alte cuvinte, mai avem de făcut extrem de multe și din

punct de vedere legislativ, dar mai ales din punct de vedere al pregătirii oamenilor de specialitate capabili să facă evaluare cu impact ecologic. Cu atât mai mult cu cât este nevoie să se dezvolte o lege specifică și cu "ghiduri" speciale de aplicare a ei.

Călin Georgescu - președintele organizației neguvernamentale "Tineretul Ecologist din România": Fondul de mediu este complet neînțeles de către Executiv și Legislativ. După părerea mea, este o prostie faptul că MAPPM-ul refuză

o viitoare existență a Fondului de mediu. De altfel, Fondul de mediu există în fiecare țară dezvoltată. Este o obligație pe care un stat trebuie să-l aibă în fața tuturor investitorilor străini, acest lucru contribuind la dezvoltarea țării respective. Blocând Fondul de mediu, ministerul dorește, de fapt, să oprească dezvoltarea acestei țări. În realitate, acest Fond de mediu ar scuti și ar reduce simțitor toate daunele pe care marii poluatori le produc mediului. (L.S.)

1995:
Călin Georgescu
continuă să
pună presiune
pe guvern

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 92, 20-04-1995

JOI ● 20 APRILIE 1995

Legea mediului va rămâne “în aer”

Redacția ziarului nostru a realizat o serie de interviuri pe teme de mediu înconjurător. La întrebările noastre au răspuns: **Aurel Constantin Ilie**, ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, **Florin Stadiu**, secretar de stat, **Anghelută Vădineanu**, decanul Facultății de Biologie, **Călin Georgescu**, președintele organizației neguvernamentale “Tineretul Ecologist din România”, și dl **Otto Weber**, președintele Partidului Ecologist din România.

Reporter: În Parlamentul României, de mai bine de doi ani, se află uitată cunoscuta Lege a mediului. Care este motivul pentru care această lege nu ajunge să fie votată și ce măsuri ar trebui să se întreprindă în acest an pentru ca ea să nu rămână în continuare “în aer”?

Aurel Constantin Ilie: Într-adevăr, Proiectul Legii mediului, în varianta aprobată de Guvernul României, a fost transmis la Parlament de aproape doi ani.

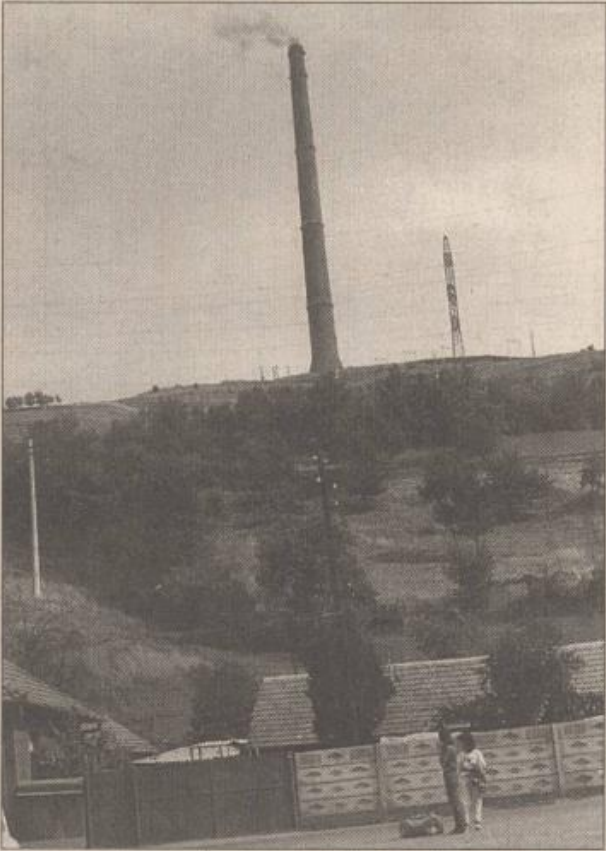
Numărul mare de propuneri legislative, prioritățile avute în vedere de Parlament, precum și problemele specifice ale acestei legi, cu implicații multiple pentru dezvoltarea social-economică a țării, au făcut ca, în prezent, propunerea privind Legea mediului să fie adoptată numai de Camera Deputaților. Începerea discuțiilor în Comisia de specialitate a Senatului României justifică speranța că Legea mediului va fi aprobată și ratificată într-o perioadă scurtă, punând astfel la dispoziția ministerului instrumentul de bază pentru îndeplinirea politicii și strategiilor de protecție a mediului ambiant, pentru dezvoltarea durabilă și conservarea biodiversității.

Otto Weber: Legea mediului se află pe lista priorităților încă din 1991, ca de altfel și Legea Deltei Dunării. Nu există nici un interes ca această Lege să fie votată, ea trebuind să stea în continuare într-o formă dezorganizată, neducând la nici un rezultat. Până când aceasta nu va fi refăcută total, nu are câștig de cauză. Se știe că Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului nu își dă interesul ca această lege să fie cât mai repede adoptată; mai ales că mediul este cel mai neglijat în acest minister.

Anghelută Vădineanu: Sunt, după părerea mea, două modalități de a argumenta: 1. sunt grupuri ale căror interese vizează menținerea acestei stări de confuzie cu privire la Legea mediului. Astfel, ministerul poate motiva faptul că, datorită lipsei unei legislații de profil, nu poate controla și lua măsuri eficiente pentru prevenirea deteriorării mediului - capitalul natural al țării. Dacă Legea mediului ar fi votată, o serie de acțiuni pe care ministerul le întreprinde acum cu siguranță nu ar mai fi avizate. Este vorba despre modul de organizare a vânătorii și exploatarea vânatului, menținerea unor activități fără a ține cont de controlul emisiilor în atmosferă apele de suprafață. Desigur, acest lucru ar însemna restricții în ceea ce privește rata cu care noi folosim resursele țării. Sunt convins că există grupuri interesate să exploateze fără nici un control. 2. Este, deci, o confuzie generală în ceea ce privește rolul unei Legi a mediului, ceea ce ar însemna în realitate nevoia unui sistem legislativ care să reglementeze relațiile sistemului social uman cu ceea ce numim mediu. După părerea mea, legea despre care vorbim este doar legea-cadru și nici pe departe nu poate conduce la rezolvarea problemelor așa cum credem noi. Altfel spus, s-a pierdut enorm de mult timp cu discuții absurde, determinate de o neînțelegere. Și anume, tendința de a introduce un nou articol, crezând că în felul acesta se completează legea și se rezolvă ceva mai mult. Dacă s-ar fi înțeles că Legea creează doar cadrul general în care un sistem legislativ pentru protecția mediului ar trebui să se dezvolte, orice om de bunăcredință ar fi acceptat ca Legea să treacă în Parlament și să fie aplicată.

Și apoi, sunt de părere că nimeni nu este atât de naiv să creadă că cele cinci articole care sunt incluse în Legea mediului rezolvă problemele. În nici un caz!

Laurențiu Stoiciu

Orașul Zlatna este unul dintre cele care ar trebui să fie salvate de urgență/ FOTO: CONSTANTIN VADUVA

1995:
Călin Georgescu
continuă să
pună presiune
pe guvern

prin seminarii
organizate la
Băile Herculane

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 116, 22-05-1995

Conștientizarea problemelor de mediu

din partea US National Park Service, Federația pentru Natură și Parcurile Naționale din Europa, International Ranger Federation etc. în special în vederea dezvoltării unei rețele a parcurilor naționale în țara noastră.

Acest seminar a reprezentat un pas important în renașterea spirituală a acestei țări. Dar, schimbarea mentalității în România și deci conștientizarea problemelor de mediu de către fiecare cetățean al țării este un proces care ar putea dura mai mult de 20 de ani.

Noi, ONG-urile, ne oferim să dăm puteri actuale un sprijin în direcția dezvoltării unui sistem al ariilor protejate în România.

Faptul că nu vom fi foarte băgați în seamă nu ne va surprinde deloc. Dar primul pas a fost făcut acum, deoarece există o recunoaștere internațională și o forță națională (ONG-urile de mediu) pe care ei trebuie să o ia în seamă.

Guvernele din SUA și Anglia au venit să sprijine această inițiativă a noastră, aceea de a dezvolta Parcurile Naționale în România. Guvernul României nu poate fi atât de indiferent. Trebuie să ia în considerare structura națională de protecție a mediului înconjurător, care trebuie recunoscută și integrată în actualul context mondial.

De reținut faptul că la acest seminar, cu sprijinul Federației Internaționale a Rangerilor și al Serviciului pentru parcuri Naționale al SUA, organizațiile prezente au convenit formarea Asociației Rangerilor din România și au finalizat Convenția Pentru Arii Protejate a Organizațiilor Neguvernamentale din România. Asociația va reprezenta România la primul congres internațional al rangerilor (20 mai la Zakopane, în Polonia). S-a propus ca programul de pregătire a rangerilor voluntari să se desfășoare în colaborare și cu sprijinul Federației Internaționale a Rangerilor. A fost promovat de asemenea și programul deja demarat de TER în cooperare cu Consiliul Local al orașului Busteni pentru înființarea Centrului Național de Educație, Informare și Acțiune Ecologică, centru ce va putea asigura în viitor pregătirea rangerilor și va putea fi un centru național pentru ariile protejate.

Laurențiu Stoiciu

Dr. Călin Georgescu, președintele Tineretului Ecologist din România / FOTO RÔMPRESS

Ordinul nr. 7 din 1990 dat de Ministerul Apelor, Pădurilor și Mediului înconjurător reglementa dimensional și calitativ prin zonare 13 parcuri naționale, (dintre care menționăm: Ceahlău, Cheile Bicazului, Bucegi, Piatra Craiului, Retezat, Valea Cernei, Apuseni, Delta Dunării, etc.). Conform ordinului, aceste 13 teritorii forestiere ar fi trebuit să fie gospodărite prin ocoale și inspectorate silvice ca parcuri naționale.

Actualul minister își încalcă propriul său ordin prin faptul că nu-și respectă zonarea în aranjamentul silvic al parcurilor naționale, aceste 13 parcuri existând în realitate doar pe hârtie.

Despre necesitatea creării unei rețele de parcuri naționale în țara noastră dl. Călin Georgescu, organizatorul recentului seminar de la Băile Herculane pe teme de mediu și directorul organizației neguvernamentale (ONG) "Tineretul ecologist din România" (TER), ne-a declarat:

"Seminarul intitulat «Parcurile Naționale din România», desfășurat la Băile Herculane cu trei zile în urmă, a fost un succes pentru că am reușit să sensibilizăm organizații de mediu celebre din Occident. Astfel, nu peste mult timp ONG-urile românești și nu numai ele vor putea obține sprijin

1995:
Călin Georgescu
continuă să pună presiune pe guvern

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 150, 30-06-1995

O întrebare și variante de răspuns

Reporter: Bugetul pe anul trecut al MAPPM este alocat (la fel ca și în acest an) în mare parte lucrărilor hidrotehnice: baraje, amenajări împotriva inundațiilor etc. Ne-ați putea spune de ce Ministerul are o asemenea preocupare pentru lucrările hidrotehnice?

Iată răspunsurile care se bat cap în cap, a doi demnitari din cadrul MAPPM. Este vorba de declarațiile domnilor Florin Stadiu și Aurel Constantin Ilie:

Florin Stadiu - secretar de stat: Ministerul are această preocupare pentru lucrările hidrotehnice în primul rând pentru că acestea asigură sursa de apă pentru populație, agricultură, industrie etc. În al doilea rând pentru că Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului are obligația să se ocupe de protecția împotriva inundațiilor - prevenirea și combaterea inundațiilor - și nu în ultimul rând, pentru că una dintre principalele laturi ale noastre este asigurarea

apei, respectiv protecția împotriva apelor mari. În bugetul pe 1994 lucrările de gospodărire a apelor au ocupat cam 78% din valoarea totală a lucrărilor ce se execută în cadrul MAPPM.

Aurel Constantin Ilie - ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului: Menționăm că, din alocațiile bugetului de stat pe anul 1994 ce au revenit Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, sub 50% au fost atribuite creării de noi surse de apă, necesare pentru alimentarea cu apă potabilă a centrelor populate (București, Brașov, zona Ploiești, Baia Mare etc.), pentru combaterea inundațiilor și regularizării de albie. O mare parte din aceste obiective de investiții au un rol important de conservare și protejare a resurselor de apă, constituind, implicit, acțiuni și măsuri de protecție a mediului.

Prezentăm în continuare și declarațiile altor specialiști în domeniul mediului:

Călin Georgescu - președinte

organizației neguvernamentale "Tineretul Ecologist din România": Este de la sine înțeles de ce bugetul Ministerului a acordat mai mult de 78% pentru investiții pe amenajări hidro, pentru că însăși numele acestui minister a fost schimbat în 1992, ca fiind "Ministerul Apelor, Pădurilor"... și, undeva la coadă "Protecției Mediului". De altfel, structura Ministerului este clădită pe fostii funcționari ai Consiliului Național al Apelor. Practic este o echipă a președintelui Iliescu, împreună cu care au dezvoltat acest minister - MAPPM-ul - care are salariați (peste 80%) din domeniul apelor, ei neavând nici o tangentă cu mediul. Din păcate, toată echipa de hidroenergeticieni ai domnului Iliescu asimilează mediul cu apele. Și cum toată problematica mediului este "furată" de ape, este clar că nu există nici o forță care să stabilească o strategie privitoare la problematica majoră a protecției mediului, în general, în țara noastră. Dacă măcar s-ar ocupa de protecția apelor, cu

alte cuvinte de rezolvarea problemelor poluării apelor, ar fi ceva. Dar se construiesc tot felul de baraje care aduc daune însemnate mediului înconjurător.

Angheluță Vădineanu - decanul Facultății de Biologie: Este o realitate faptul că, încă din 1990, marea majoritate a fondurilor care s-au dat de la buget în numele protecției mediului au fost folosite pentru o serie de lucrări din sectorul gospodăririi apelor. Atât timp cât structura rămâne cea care rămâne, este evident că mediul este cel mai neglijat. Mediul este vizat într-o proporție îngrijorător de mică.

Trebuie să fim foarte atenți la ceea ce înseamnă protecția mediului. Dacă a monta un filtru la nu știu care uzină înseamnă protecția mediului, atunci ajungem în situația absurdă să spunem că, practic, tot ce facem înseamnă protecția mediului și în afara acestei activități nu mai rămâne nimic de făcut.

Laurențiu Stoiciu

Noroc cu protecția mediului, aia cu regularizarea apelor, că altfel unde mai făceam noi baie?

1996:
Călin Georgescu
înfiiințează un nou ONG pentru mediu.

Sursa:
ziarul **Timpul Liber**,
nr. 1770, 12-02-1996

1996:
Călin Georgescu
caravana ecologiei românești

1996:
Călin Georgescu
înființează Centrul
Român de Mediu la
Bușteni

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 1966, 12-09-1996

România Liberă

PANORAMIC

CENTRUL ROMÂN DE MEDIU

Monitorizarea Parcului Național Bucegi

***Birou de informații
turistice***

Primii care vor beneficia de Centrul Român de Mediu vor fi turiștii. Anual, peste 200.000 de persoane vizitează Buzeniul. Acestora le sunt oferite, ca de altfel pretutindeni în țară, numai servicii de masă și cazare, partea informațională fiind lăsată în sarcina recepționarilor și localnicilor. Furnizate turiștilor în acest fel, informațiile sunt în genere incomplete și nesigure. Bunăoară, în cazul unui traseu montan, excursionistul poate afla durata aproximativă de parcurgere a acestuia și cabanele existente. Nimeni însă nu stă să-i explice care este gradul de dificultate al traseului, care sunt cele mai potrivite locuri de popas sau regulile elementare care trebuie respectate pe munte. Turiștii vor putea obține informațiile de acest

gen de la un birou specializat, care va funcționa în cadrul centrului. Tot aici vor putea primi hărți montane care vor cuprinde, pe lângă informațiile de orientare, și informații privind protecția mediului în zonă. La intrarea în centru va fi instalat un panou cu harta Munților Bucegi, pe care vor fi marcate absolut toate traseele montane.

***Parc național după
model american***

Centrul Român de Mediu va fi și "poarta de intrare" spre Parcul Național Bucegi. "Sunt puțini cei care știu că masivul muntos Bucegi a fost declarat parc național prin Ordinul nr. 7/1990 emis de ministrul Mediului. Hărta oficială nu a avut însă nici o putere. În lipsa unei administrări eficiente și a protecției, ma-

sivul se află într-un proces continuu de distrugere. Practicarea turismului sălbatic a dus la incendierea jnepenișurilor, ciopârțirea arborilor, distrugerea plantelor ocrotite și aglomerarea gunoaielor în zonă", a explicat dl Călin Georgescu, președintele "Tineretului Ecologist din România". TER, împreună cu Asociația Rangerilor din România, care își va avea sediul la Centrul Român de Mediu, și-au propus să organizeze Parcul Național Bucegi după modelul parcurilor naționale americane. Acest lucru presupune igienizarea zonei, refacerea traseelor și educarea turiștilor. Pentru aceștia, în cadrul centrului vor exista diapozitive și o sală de proiecție, în așa fel încât, înainte de a porni pe munte, oamenii să vadă exact locurile pe unde vor merge, marcajele și cabanele.

Alina Hutt

1996:
Călin Georgescu

mai multe seminarii
de mediu

Dnii Oswald A. Dodds, Călin Georgescu și Dennis A. Durrant - de la stg. la dr./ Foto: TIMI ȘICARU

Managementul de mediu

Omul este pe cale să se autodistrugă. Tăierea pădurilor și dezvoltarea necontrolată a mastodonților industriali au dus la declanșarea procesului de subțiere a stratului de ozon. De aici și până la uciderea planetei nu mai este decât un pas. Organizația internațională pentru standardizare (ISO), alături de alte organisme internaționale ecologice, produce documente și standarde pentru sisteme de management de mediu. "ISO 14000" este cea mai nouă normă internațională care stabilește un cadru exigent în materie de performanțe de mediu ce poate fi aplicabil, adaptat și îmbunătățit în funcție de particularitatea fiecărei țări. Pe această temă, în Capitală, s-a desfășurat luni și marți, la Sala de

Conferințe a Hotelului București, un seminar internațional, sub patronajul Asociației Tineretului Ecologist din România.

ONG-urile participante la acest seminar și-au manifestat interesul pentru dezvoltarea în țara noastră a standardelor de sisteme de management de mediu ale "ISO 14000". Un număr crescând de sectoare industriale folosesc certificatele de calitate "ISO 14000", care acoperă cinci areale majore: sistemele de management de mediu, auditul de mediu, evaluarea protecției mediului, clasificarea de mediu și evaluarea ciclurilor de viață. La lucrările conferinței ecologice de la Hotel București a fost prezent și Oswald Dodds, președintele ISO din Marea Britanie. Acesta a prezentat beneficiile companiilor sau organizațiilor potențiale ale serviciilor oferite de ISO. Iată care sunt acestea:

- îmbunătățirea imaginii companiei sau organizației
- îmbunătățirea credibilității organizației datorită performanțelor de mediu
- reducerea expunerii organizației sau companiei la datoriile de mediu
- îmbunătățirea performanței de mediu
- structurarea mecanismelor pentru administrarea aspectelor de mediu
- controlul asupra cerințelor legislative de mediu

Produsele și serviciile care îndeplinesc toate aceste calități vor primi un certificat și un număr de înregistrare ISO. Unitățile trebuie să fie certificate la fiecare cinci ani.

Pentru ca acest sistem conceput de ISO să pătrundă și în țara noastră este necesar ca marile companii producătoare să facă investiții financiare majore pe termen scurt și să beneficieze de avantajele rezultate

din competiție. Dar, ca să poată beneficia de aceste certificate, firmele românești trebuie să se încadreze în normele internaționale cu privire la protecția mediului; ceea ce nu este valabil pentru nici un colos industrial din țara noastră. De altfel, "ISO 14000" reprezintă calea cea mai eficientă de atestare a întreprinderilor românești pe piața mondială și reprezintă practic o poartă deschisă spre civilizație. Din partea Ministerului Mediului din Canada a fost prezent domnul Dennis Durant, consultantul special al acestei țări la București. Domnia sa a dezbătut avantajele implementării și certificării standardelor "ISO 14000". Subiectul care a atras atenția asistentei a fost strategia cu privire la prevenirea poluării. Industria are o mai mare siguranță în obiectivele sale pe termen lung dacă ținem cont de cererea ISO cu privire la reducerea poluării. Practic, Canada vede în "ISO 14000" o importanță abordare multilaterală a protecției mediului, iar aceste standarde vor fi susținute și aplicate în curând în Mexic și Statele Unite ale Americii. Dar, câștigarea certificatelor ISO în România depinde și de tactica de coordonare și implicare a Guvernului în ceea ce privește industria românească. Guvernul actual nu s-a arătat până în prezent dornic să alăture industria românească la standardele internaționale de mediu. Strategia ecologică elaborată de ISO pare mai degrabă să incomodeze autoritățile române. Indiferența cu care Puterea a tratat acest proiect ecologic al ISO este evidentă. Nici un reprezentant al Guvernului sau Președintelui nu a fost prezent la masa tratativelor. Oricum, scopul acestei conferințe a fost atins.

Laurențiu Stoiciu

S-a încheiat seminarul internațional

„SISTEME DE MANAGEMENT DE MEDIU“

Pe parcursul a două zile, la Hotel București, s-a desfășurat seminarul internațional „Sisteme de management de mediu — ISO 14000”. Seminarul a fost organizat de tineretul ecologist din România iar sponsorii oficiali au fost Ambasada Canadei, Ambasada Marii Britanii, Heba Autotrade, Quassar 2000 Service și BCR. Invitații de onoare au fost Denis A. Quarrant și Oswald A. Dodds.

În finalul seminarului, la conferința de presă președin-

tele TER — Călin Georgescu a declarat: „Sper că pentru toată lumea acest seminar a fost un real succes din punct de vedere al informațiilor, cât și din punct de vedere al prezentei experților. Continuarea acestui seminar este absolut esențială. Țările cu o și din punct de vedere al performanței în domeniul protecției mediului (Canada și Marea Britanie) sunt alături de noi, dar trebuie să găsim și feed-back-ul necesar ca dinspre noi.

DRAGOȘ CHIRIAC

Sursa:
ziarul **Tineretul Liber**,
nr. 1985, 24-10-1996

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 250, 24-10-1996

1997: Călin Georgescu director al Centrului Național de Dezvoltare Durabilă

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 129, 09-06-1997

Banca Mondială asistă ONG-urile

Ieri au continuat la Palatul Parlamentului lucrările celei de-a patra ediții a Forumului Organizațiilor Neguvernamentale, luându-se în discuție tema "Autosustținerea ONG-urilor și dezvoltarea durabilă". Moderatorul discuțiilor a fost dl **Călin Georgescu**, director al Centrului Național de Dezvoltare Durabilă. Dintre problemele abordate am reținut câteva care îndeamnă la reflecție: profesionalizarea ONG-urilor – între cerințele finanțatorilor și cele ale comunității, susținerea ONG-urilor de către administrația locală, sponsorizare și mecenat local, voluntariatul ca metodă de autosustținere, grant-uri guvernamentale – premise pentru clientelism sau o opțiune logică și economic justificată.

Trebuie să menționăm că dezbaterile proiectului de lege privind asociațiile și fundațiile, desfășurată sâmbătă, 7 iunie, a suscitât discuții deosebit de animate între participanții la Forum. S-au făcut numeroase amendamente la textul propus.

Astfel, s-a înaintat propunerea potrivit căreia este preferabilă simpla înscriere a asociațiilor și fundațiilor în registrul special al persoanelor juridice fără a fi necesară parcurgerea procedurilor juridice de obținere a personalității juridice. S-a lăsat în competența Adunării Generale stabilirea politicii și strategiei asociației.

Din Buletinul Informativ al Forumului Organizațiilor Neguvernamentale, publicat cu acest prilej, aflăm că dezbateri aprinse au apărut la analiza capitolului referitor la asociații și fundații recunoscute de utilitate publică, considerându-se că este preferabil să se dea unei structuri formate din reprezentanți ai societății civile competența de a realiza această recunoaștere.

Președintele Centrului de Asistență pentru Organizații Neguvernamentale (CENTRAS), dl Dorin Tudoran, consideră că întâlnirea anuală a ONG-urilor într-un astfel de Forum "constituie o șansă de a ne cunoaște mai bine, de a înțelege care sunt

Dna Karen Fogg (stg.) și dl Dorin Tudoran / FOTO: ROMPRES

obstacolele ce continuă să îngreuneze activitatea căreia ne-am dedicat. Aflăm, în timpul acestor reuniuni, cât de bine suntem pregătiți pentru parteneriatul pe care-l căutăm și ce ne lipsește, încă, pentru a fi priviți cu mai multă atenție". Aceste gânduri se regăsesc și în mesajul președintelui României, Emil Constantinescu, transmis la deschiderea lucrărilor prin intermediul consilierului Luminița Petrescu sub deviza "Să înțelegem și să promovom logica lui «împreună», să avem încredere unii în alții". Tot cu acest prilej, ES Karen Fogg, Ambasador al Delegației Comisiei Europene, a pus problema parteneriatului dintre ONG-uri și puterea politică, arătând că, pe de o parte, el oferă o mai mare credi-

bilitate ONG-urilor, dar pe de altă parte poate fi privită ca un compromis. Șeful Misiunii Băncii Mondiale la București, François Etori, a anunțat că, peste aproximativ 18 luni, Banca Mondială va publica un raport despre primele rezultate ale ONG-urilor care au proiecte pentru eradicarea sărăciei.

Cu prilejul deschiderii Forumului, dl Leueen Miller – reprezentant al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare – a prezentat propunerile UNDP pentru organizațiile neguvernamentale. La încheierea lucrărilor au fost adoptate rezoluțiile finale ale Forumului. Alte amănunte în pagina 3.

Alexandru Tașnadi

1997:
Călin Georgescu
director al
Centrului Național
de Dezvoltare Durabilă

Mircea Malița

Sursa:
ziarul **Agenda Zilei**,
nr. 204, 02-09-1997

**Națiunile Unite
ne ajută să știm
încotro ne îndreptăm**

*Centrul Național pentru Dezvoltare
Durabilă va elabora patru scenarii
pentru anul 2020*

O rază de speranță în ceața în care plutesc toate în România. Dacă partidele nu au putut da publicității programe de dezvoltare de viitor a României pentru următorii douăzeci de ani, vom avea această șansă datorită înființării, cu sprijinul Programului de Dezvoltare al Națiunilor Unite, a Centrului Național de Dezvoltare Durabilă.

Până la sfârșitul acestui an, specialiștii centrului condus de către **Călin Georgescu** își vor materializa eforturile într-un raport intitulat „Date despre România 2020”. După cum ne-a declarat academicianul Mircea Malița, cel care a tăiat panglica inaugurală a Centrului împreună cu Anton Kruiderink, directorul Biroului Regional pentru Europa de Est: „Raportul ar putea fi primul răspuns cu privire la cele ce se vor întâmpla în România. Va conține patru scenarii: unul optimist, unul dezastruos și două intermediare”. Cele patru scenarii au la bază experiențele altor țări și au fost alcătuite cu sprijinul consilierilor din Franța, Italia și Japonia. Ele reunesc munca a 200 de oameni de știință și cercetători din diferite domenii și va conține date despre viața social-economică a țării, precum și de protecție a mediului. Leueen Miller, reprezentantul rezident în România al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, ne-a precizat: „Mai există un asemenea centru în Bulgaria și unul în Moldova. Urmează înființarea unuia și în Polonia”. Anton Kruiderink este de părere că: „Acest centru va avea valoare doar dacă lumea va apela la el”.

Situat la etajul 7 al Casei Academiei Române, noul centru se vrea o verigă de legătură între opiniile celor de jos și hotărârile celor de sus privind viitoarea dezvoltare a țării.

VIOREL CHIFU (Libertatea)

**Anton Kruiderink afirmă
că românii trebuie să-și
spună deschis păsul**

1998:

Călin Georgescu

secretar general la MAPP – a schimbat tabăra

Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului promite să țină cont de părerea societății civile

Mult timp ținute în umbră de conducerile anterioare ale Ministerului Apelor Pădurilor și Protecției Mediului, organizațiile neguvernamentale de mediu au reușit până la urmă să capteze

atenția conducerii MAPP. Ieri s-au întâlnit cu aceasta, moment în care **Călin Georgescu** secretar general al MAPP, a declarat că ministerul promite că colaboreze cu ONG-urile și să creeze chiar un parteneriat. Primul pas va fi făcut prin formarea unor grupuri de lucru mixte, în număr de cinci (bio-diversitate, comunicare sensibilizare, constientizare, transport durabil, energie și mediu, dezvoltare durabilă) care vor participa la elaborarea de acte normative. **Călin Georgescu** crede că este momentul ca și

societatea civilă să se implice în politica de mediu și în acest sens a precizat că ar dori mai mult profesionalism și o mai mare implicare din partea organizațiilor în proiecte concrete. „Intentionăm să facem cunoscută societății civile orice inițiativă legislativă înainte ca aceasta să fie aprobată de Parlament”. **Călin Georgescu** a recunoscut însă că unul dintre motivele pentru care până în prezent lucrurile nu au decurs normal este: reticenta funcționarului public.

Cristina SZABO

Sursa:
ziarul **Ziua**,
nr. 837, 10-01-1998

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 2373, 17-01-1998

POLITICI ECONOMICE / Țările din Europa Occidentală alocă 2-3% din PIB programelor de mediu

În România, Capitalul Natural este pus sub sechestru de birocrăția economică

- interviu cu dl **Călin Georgescu**, secretar general la Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

- Ministerul Mediului pare a fi un minister noneconomic fiindcă investește în toate sectoarele, dar cuțel alții foloase. Pe ce resurse financiare se bazează?

Problema resurselor financiare ale Ministerului Mediului nu este echivalentă cu cheltuielile la nivel național destinate mediului. Lipsa unor instrumente economice adevărate dezvoltării durabile duce, înert, la o "schemă" de finanțare bazată numai pe surse de la bugetul public și surse atrase prin programe și proiecte internaționale.

Majoritatea țărilor din Europa alocă cca 2-3% din PIB mediului, în condițiile în care strategii și politiciile naționale au o puternică angajare pe calea dezvoltării durabile. Căile de constituire a acestui procent ridicat, față de cel al României, sunt realizate printr-un complex de instrumente economice la nivel național și internațional.

Așa cum în domeniul protecției sociale sunt constituite surse de finanțare cu destinație precisă, și în domeniul mediului se impune finanțarea costurilor de mediu, în care sunt incluse și datorii de mediu, pentru ca în interval scurt, 2-3 ani, să putem dovedi o practică la nivel internațional, cu atât mai mult cu cât aceasta este în concordanță cu cerințele de integrare în UE.

- Vă rog să enumerați și să comentați câteva politici durabile de mediu și să ne spuneți avantajul elabiorării acestora.

A separa durabilitatea în opțiuni politice durabile sectoriale este echivalent cu a-i anula caracterul "holistic". Însă în interiorul acestei abordări se antrenează componente importante ale dezvoltării durabile. Este vorba în primul rând de dezvoltarea potențialului tehnico-economic în contextul economiei de piață. Mai degrabă trebuie fixate și realizate obiective care să reducă impactul asupra mediului prin măsuri tehnice de eficiență energetică, prin tehnologii sau practici în toate domeniile în care acestea pot fi adoptate. Acest prim obiectiv, care se referă la cauzele degradării Capitalului Natural și la menținerea unor practici în tehnologie, moral, dar și fizic depășite, atrage după sine necesitatea introducerii criteriilor de cost/eficiență în condițiile unei piețe libere, ceea ce conduce la adoptarea de măsuri politice și legislative, suplimentare, de eliminare a barierei de piață. Existența competiției pe piață, eliminarea oricăror componente de monopol sau discriminare a participanților la viața economică conduce implicit,

în condițiile de internalizare a costurilor de mediu și a achitării "facturii" de mediu, la o reducere a presiunii asupra Capitalului Natural, în care sănătatea publică este un element esențial.

Ținta strategiei de protecție a mediului în România, alinierea legislației și practicii de mediu din România la cele din UE, în cadrul dezvoltării durabile, prin obiectivele sale, aduce avantajele eficienței în domeniul tehnologic, economic, de mediu în mod integrat prin dezvoltarea și menținerea a ceea ce este competitiv, prin sine însăși, în condițiile menținerii echilibrului între nevoia de bunăstare și nevoia de a conserva Capitalul Natural. Avantajele sunt politice, economice și, evident, morale.

- Alți enumerați 14 zone fierbinți, de poluare, ce prejudicii aduc acestora mediului?

- Poate că, într-un anumit sens, după ani de cunoaștere și recunoaștere a celor 14 zone fierbinți cel mai important prejudiciu la care vă referiți este cel moral, dat de incapacitatea de a introduce eficiență în practica de mediu.

Adoptată încă din 1992 la Rio (trebuind să fie treptat introdusă în practică de țările semnatare), durabilitatea nu a fost promovată în practică, menținând aceeași abordare sectorială, o cale sigură spre ineficiență în politica de mediu. Chiar dacă s-au făcut investiții și cifra acestora la nivel național a crescut, indicatorii de mediu nu au avut dinamica descrescătoare așteptată. Cu toate că investițiile destinate protecției mediului au crescut de la an la an, faptul că au fost "dirijate" de la centru într-o manieră de acum bine cunoscută, fără evaluarea competitivității economice și a perspectivei pe piață ale agenților economici, dovedește o politică și o practică opuse principiilor și mecanismelor dezvoltării durabile, enunțate mai sus. Un exemplu în acest sens este S.C. ROMFOSFOCHIM S.A. Valea Călugărească, care numai în anii '94-'95 a beneficiat de 14.200 miliarde destinate unor lucrări pentru protecția mediului. Perpetuarea dirijismului în dauna introducerii unor mecanisme de încurajare a managementului de mediu a condus la menținerea unor niveluri ridicate de poluare în aceste zone, principial prejudiciu fiind presiunea extraordinară asupra fondului genetic național.

Evaluările recente ale Institutului Norwegian de Studiere a Poluării Aerului arată că România nu este o "sursă de poluare a țărilor Europei", atât cele imediat vecine, cât și cele mai depărtate de noi.

Aceasta însă este o apreciere globală și este bine că este așa, însă problema "zonelor fierbinți" trebuie reabordată pe baza de eficiență și competiție, prin rețehnologizare și restructurare, pornind de la prelevarea resurselor din Capitalul Natural, tehnologiile de bază și tehnologiile de control (epurare/tratare) în condițiile internalizării costurilor și "datoriilor de mediu".

- Cât ne va costa asanarea acestor zone fierbinți de poluare?

- Evaluarea costurilor, după cum arătam mai sus, include și evaluarea "datoriilor de mediu". Nu există în momentul de față o evaluare la nivel național, județean sau chiar municipal. Unele din aceste costuri sunt și greu de estimat, mai ales când este vorba de deteriorarea stării de sănătate, scăderea speranței de viață sau dispariția iremediabilă a unor specii din floră și faună României. În practica actuală evaluările de costuri și datorii de mediu sunt făcute prin documentațiile specifice procesului de privatizare, și mai puțin în cazul obținerii acordurilor sau autorizațiilor.

Procesul de desăvârșire a restabilirii echilibrului între necesitatea firească de dezvoltare socio-economică și conservarea Capitalului Natural va fi un proces a cărui durată dorim să fie cât mai scurtă. Aceasta depinde de viteza reformei economice și a disponibilului de capital care să asigure rețehnologizarea și dezvoltarea economiei de piață, în asociere cu măsurile politice și legislative de încurajare a dezvoltării durabile a acestor zone.

- Foarte important - crearea și dezvoltarea rețelei de arii protejate. Cum le-ați stabilit și ce valoare au?

Rețeaua Națională de Arii Protejate (RNAP) este o structură administrativă de importanță națională a cărei înființare este legalizată de art. 54 din Legea nr. 137/1995 privind Protecția Mediului. Ro. RNAP este acela de a proteja și conserva toate ecosistemele sau complexele de ecosisteme reprezentative, vulnerabile sau periclitate de pe teritoriul României, deci să includă în structura ei cele mai valoroase elemente ale patrimoniului natural național. Din momentul intrării în vigoare a Legii 137/1995, și din nefericire și în momentul actual, RNAP are în componență toate zonele declarate printr-un act legal, ca Arii Protejate. Astfel, faptul că declararea ariilor protejate a fost lăsată pentru o lungă perioadă de timp în responsabilitatea județelor și de cele mai multe ori fără o temeinică

asistență științifică face ca în momentul actual RNAP să includă pe lângă elementele de o mare valoare științifică și patrimonială (din fericele majoritare) și zone a căror valoare este cel puțin îndoielnică și au obținut acest statut dintr-un entuziasm sau patriotism local prost înțeles.

În momentul de față, pentru ca RNAP să ajungă la valoarea ei reală și să-și îndeplinească misiunea pentru care a fost creată, se impun trei acțiuni majore: • Analiza și păstrarea ca elemente constitutive ale RNAP doar a acelor zone care se situează la un nivel valoric de importanță națională • Completarea structurii RNAP cu toate tipurile de ecosisteme sau complexe de ecosisteme reprezentative, vulnerabile sau periclitate de valoare națională, depistate pe întreg teritoriul României • Elaborarea și implementarea unor planuri de management specifice pentru componentele mari (Parcuri Naționale, Rezervații Naturale mari, Parcurile Naturale, Rezervații ale Biosferei) ale RNAP și regionale pentru celelalte componente mici ca suprafață, dar mult mai numeroase.

- Care sunt datorii actuale ale mediului?

Referitor la "datoriile de mediu" este necesară o înțelegere nuanțată a acestora. Probabil că, la prima vedere, oricine ar aborda acest subiect s-ar referi la acoperirea unor costuri pentru eradicarea cauzelor generatoare ale poluării mediului, dar și la cele legate de eliminarea consecințelor pe termen lung ale acestora, la reconstituția ecologică. Așa după cum aminteam în răspunsurile anterioare, evaluarea globală a acestora nu este ușor de făcut, nu numai la noi, ci și în alte țări.

Însă tot în categoria "datoriilor de mediu" intră (aceasta nu în ultimul rând) și obligația de a lua decizii politice și de a promova o legislație și o practică de mediu în concordanță cu principiile dezvoltării durabile. Menținerea în echilibru a nevoilor de dezvoltare socio-economică cu cele de conservare ale Capitalului Natural în limitele sale de suportabilitate nu poate fi făcută decât printr-o strategie și prin politici durabile, prin modificări structurale și instituționale, prin restructurare și rețehnologizare, încurajarea și dezvoltarea pieței ca loc de desăvârșire a competitivității, în care componenta de activitate sau tehnologie "curată" să devină o practică națională.

-Ion Marcovici

1998:

Călin Georgescu
secretar general la MAPPM – a
schimbat tabăra

Sursa:

ziarul **Curierul Național**,
nr. 2086, 19-01-1998

Mediu

Ministrul Sorin Frunzăverde infirmă zvonurile:

La Ministerul Mediului nici un secretar de stat nu va fi "sacrificat"

Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va fi reorganizat și va deveni Ministerul Mediului. "Vom aborda mediul în mod integrat. Nu va mai exista un departament separat pentru ape, deoarece apa este o componentă a mediului, cum sunt și solul, și aerul", a explicat ministrul Sorin Frunzăverde, într-o recentă conferință de presă. Secretarul general al ministerului, **Călin Georgescu**, a oferit o explicație mai plastică: "Așa cum nu putem vorbi de un minister al fotbalului, baschetului și sportului sau de unul al grâului și agriculturii, nu putem vorbi nici de un minister al apelor, pădurilor și protecției mediului". Cu toate acestea, a atras atenția ministrul Frunzăverde, nu va fi "sacrificat" nici unul din actualii secretari de stat, ci vor fi reorganizate departamentele. Vor exista Departamentul politicii de mediu și dezvoltare durabilă (secretar de stat, Janos Kiss), Departamentul managementului integrat de mediu (secretar de stat, Viorel Raicu) și

Departamentul pădurilor (secretar de stat, Ioan Seceleanu). Noua organigramă urmează să fie supusă aprobării guvernului. În cazul aprobării, organigrama ar putea deveni funcțională în două săptămâni.

În ceea ce privește reorganizarea "Romsilva", prin reducerea filialelor județene, de la 41 la 33, în esență aceasta este justificată de existența unor suprafețe mici de păduri în județe din sudul țării, cum sunt Olt, Ialomița, Constanța, Brăila.

FLORIN ANTONESCU
Foto: SORIN CIOPONEA

1998: Călin Georgescu scandal pentru obținerea postului de secretar general la MAPPM

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 2090, 06-02-1998

MAPPM / Cum s-a măsluit concursul de secretar general

Lui Călin Georgescu i s-a mărit nota pentru că a participat la simpozioane

Prin Hotărârea de Guvern nr. 568 din 20 septembrie '97 s-a înființat postul de secretar general în ministere. Recent, s-a reiterat această dorință a Executivului ca fiecare minister să-și numească secretarul general. Cu un pas înaintea tuturor ministerelor, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului s-a grăbit să aibă un secretar general. Cine ocupă această funcție, cum s-a desfășurat concursul, care ar trebui să fie atribuțiile și ce face în realitate secretarul general al Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului veți afla, stimați cititori, din cele relatate mai jos.

Un loc - doi candidați

Pentru ocuparea funcției de secretar general s-au înscris doi candidați: 1) Băluță Aurelian Virgil, absolvent al Facultății de Planificare și Cibernetică Economică (ASE) și al Facultății de Drept, 2) Georgescu Călin, absolvent al Facultății de Îmbunătățiri Funciare. În urma unei tematici care viza managementul financiar, controlul gestiunii patrimoniului, principiul de salarizare, acte normative ale Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, analiză economică, sistem de monitoring, convenții internaționale s-a decis ca examenul să se desfășoare sub formă scrisă și o probă orală. Ținând cont de tematica anunțată, comisia de examen a fost alcătuită din secretarul de stat de la Departamentul Ape - Viorel Raicu, secretarul de stat de la Departamentul Mediu - Kiss Janos Botond, iar președinte al comisiei a fost Ioan Oltean (membru PD) care ocupa funcția de ministru la acea dată.

Ca secretar al comisiei de examinare a fost numit Mitrică Petre, director general adjunct, responsabil de Departamentul Resurse Umane. Ministrul Ioan Oltean a hotărât ca nota minimă, pentru a fi declarat admis un candidat, să fie 7.

Un mic adaos la punctaj și cel din urmă devine „alesul”

În urma evaluării rezultatelor concursului, situația a fost următoarea: Băluță Aurelian Virgil a obținut 7,24 la scris și 8,25 la oral (media generală - 7,74), Georgescu Călin a fost notat cu 7,00 la scris, 7,25 la oral (media generală - 7,12). După toate calculele aritmetice „reusit” trebuia să fie Băluță Aurelian Virgil. Dar instrucțiunile de la PD erau să fie instalat în funcție Georgescu Călin, așa că onor ministrul

Ioan Oltean a găsit soluția. Când și-a dat seama că subordonații săi, care făcuseră parte din comisii, nu au fost prea docili să acorde note mai mari (fie și nemeritate) preferatului său, a găsit rapid colacul de salvare. Ce credeți că i-a trecut prin cap domnului ministru? Ca să mărească media lui Georgescu Călin s-a încropit ulterior o anexă cu rubrici inventate, fără știrea membrilor comisiei. Așadar, alte elemente de apreciere au adus la notele lui Georgescu Călin „un mic adaos comercial” de 9,66.

În final, după adunări, înmălturi și împărțiri, **Călin Georgescu** a ajuns câștigător. Ioan Oltean, ministrul MAPPM, cu portofoliu de la PD, a răsuflat ușurat, fără să-și imagineze că, mai devreme sau mai târziu, adevărul va ieși la suprafață.

Printre năsarâmbele ministrului - notă maximă la limbi străine, fără examen și examinator

Să vedem în ce a constatat nota de „look” de care a beneficiat cel ce astăzi ocupă funcția de secretar general în MAPPM. Printre rubricile născocite de fostul ministru se află „studii” - pentru care se mai dă câte o notă. Adică cum? Păi, o condiție pentru participarea la concurs era să fie absolvenți ai unei facultăți. În altă ordine de idei cunoștințele teoretice au fost verificate prin cele două probe (scris și oral) pentru care comisia își spusese părerea. La capitolul „specializări”, deși Băluță Aurelian a urmat cursuri în sistemul bancar, normarea muncii, adică tocmai de ce ar fi avut nevoie cel ce trebuia să ocupe postul de secretar general, el primește o notă de 9, în schimb pentru protejată „super-specializat” în simpoioane organizate de TER (asociație din care Georgescu

face parte), domnul ministru umflă nota și-i dă cu lărghețe un 10 mare cât casa.

Culmea a reprezentat-o notarea cunoștințelor de limbi străine. Domnul ministru Ioan Oltean, care are mari dificultăți în a se descurca în vreo limbă străină, vrea să convingă că l-a examinat „la sânge” pe Georgescu Călin în materie de (atenție!) limba engleză, franceză și spaniolă. Pentru stăpânirea celor trei limbi de circulație internațională i s-a acordat nota 10. Ce și-o fi zis președintele comisiei, alias ministrul PD, „mulți văd, puțini cunosc”. Personal, regret că nu am știut de vasele cunoștințe de limbi străine ale domnului ministru. L-aș fi provocat la un interviu în limba spaniolă. Oricum, cu bazaconiile inventate media lui **Călin Georgescu** s-a umflat ca o gogoasă.

Admisul la funcția de secretar a fost mai dibaci la „curriculum vitae”

Ca să dea greutate dosarului, Georgescu Călin a prezentat în curriculum vitae vrute și nevrute. Școala terminată în urmă cu 12-13 ani este trecută ca Facultate de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului. Parcă pe vremea comunismului, când a terminat dânsul, Facultatea de Îmbunătățiri Funciare se ocupa doar de irigații, nici vorbă de „Ingineria Mediului”.

Și tot pentru cartea de vizită a înșirat verzi și uscate ca mare autor al unor lucrări științifice. Toate buletinele informative fabricate pe bandă rulantă la asociația TER sunt cotate ca adevărate opere. Băluță a fost cinstit și a declarat că are trei lucrări de cercetare pe probleme economice, adică lucruri serioase, dar din păcate nu întotdeauna se câștigă cu adevărat.

Secretarii de stat, membrii comisiei habar n-au avut de „aprecierea suplimentară” a fostului lor șef

„Nu am cunoștință de acele elemente de apreciere care au fost adăugate ulterior la dosar. Ce pot spune este că Băluță a fost mult mai bun și eu eram convins că va fi declarat reusit. Numai că...”, a declarat domnul Viorel Raicu, secretar de stat la Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, membru în comisia de examinare:

- Domnule secretar de stat, cine din comisii i-a examinat pe cei doi candidați la limbi străine? Am văzut că printre probe se află și limba spaniolă, engleză, franceză...

- Eu l-aș fi putut examina la limba maghiară, dacă s-ar fi cerut acest lucru. Nu-mi amintesc să fi discutat de introducerea ca probă de concurs a limbilor străine, a spus domnul Kiss Janos Botond, secretar de stat la MAPPM, membru în comisia de concurs.

Secretarul general, asimilat în nomenclator unui director general, îl pune la colț pe secretarii de stat

Odată ajuns în funcția de secretar general, direct sau indirect Georgescu Călin a dat de înțeles salariaților din minister că „el face echipă” cu ministrul Ioan Oltean apoi cu ministrul Sorin Frunzaverde și că nimeni nu trebuie să sufle în front. Chiar dacă funcția de secretar general este asimilată cu cea de director general, secretarii de stat din minister sunt sfidați de omul declarat (culmea!) chiar de ministrul Sorin Frunzaverde „cea mai înaltă funcție din minister”. Păi atunci ministrul la ce o mai fi necesar...?!

Suptul la două oi: și secretar general la minister, și director executiv la centru... Cumul de funcții?

Una din hibecele care i-ar fi fost găsite lui Băluță Aurelian a fost cum că dânsul ar fi dorit, în cazul în care era declarat „reusit”, să-și păstreze și catedra la Universitatea Spiru Hăret. Păi, cum așa ceva, cumul de funcții?, ar fi contestat atât contracandidatul cât, mai ales, cel ce trebuia să decidă soarta câștigătorului. Și pentru că tot s-a strigat „ho, lupul!”, să vedem cu ce se mai ocupă actualul secretar general. De unde mai papă o pâinică albă, poate chiar cozonac cu nucă. Până să ajungă mare mahărla la Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, **Călin Georgescu** bătea toba ca mare ecologist reprezentant al ONG. Băiat descărcăreț, în vara lui '97 s-a strecurat și în funcția de director executiv al Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, o instituție susținută financiar de PNUD. După ce a

„trecut drumul” (cele două instituții fiind situate la câțiva metri, Călin a aruncat praf în ochi, spunând că a renunțat la funcția de director executiv al Centrului de Dezvoltare Durabilă, chiar dacă acolo salariul era mai grășut. Însă ce nu face omul de dragul ecologiei și al funcției de secretar general?! Numai că situația este alta. Pentru aflarea adevărului am recurs la alte metode gazetărești. Am sunat la Centrul Național de Dezvoltare Durabilă, ne-am prezentat ca o asociație franceză și iată ce am aflat:

- Alo, Centrul Național de Dezvoltare Durabilă?

- Da.

- Sunt de la o asociație franceză care se ocupă cu conservarea naturii, „L'Avenir” se numește. La sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie, organizăm o mare reuniune internațională. Am aflat de acest centru și am dori să vă invităm și pe dumneavoastră.

- Ce temă are?

- Biodiversitatea.

- A, păi chiar eu mă ocup de așa ceva.

- V-aș ruga să-mi spuneți pe ce nume să trimitem invitațiile.

- Păi, eu mă numesc George Romanca și sunt „national coordination”, adică în franceză se spune altfel.

- „Oui, monsieur”...

- Director executiv este **Călin Georgescu**. Dumnealui este în același timp și secretar general la minister...

Aceasta este redarea fidelă a înregistrării pe banda magnetică a convorbirii pe care am avut-o cu colaboratorul directorului executiv al Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, una și aceeași persoană cu secretarul general al MAPPM, președinte, parapeședinte la tot felul de asociații neguvernamentale pentru care omul „cu cea mai înaltă funcție” în minister le face porții din programele externe girate de instituția guvernamentală.

Spre deosebire de alte ministere, la Ape și Păduri secretarul are o singură grijă: „relațiile și programele internaționale”

Ministrul Ioan Oltean a stabilit următoarele atribuții pentru secretarul general: a) coordonează activitatea de cooperare internațională, programele și

proiectele internaționale; b) coordonează activitatea Direcției de Integrare Europeană, programe și relații internaționale; c) conduce activitatea Direcției Generale de Dezvoltare și Resurse, răspunde de patrimoniul ministerului; d) colaborează cu Serviciul Contencios; e) coordonează activitatea secretariatelor tehnice; f) face propuneri pentru ajustarea politicilor și strategiilor pentru mediu și dezvoltare durabilă; g) propune inițierea de acte normative; h) propune conducerii ministerului organizarea și funcționarea compartimentelor din structura operativă. Analizând cu atenție atribuțiile, se vede limpede că la MAPPM, spre deosebire de alte ministere, secretarul general se ocupă mai mult „PR” pe plan extern, chiar dacă pentru programele internaționale mai surte câteva servicii și departamente. Or, funcția a fost creată ca cineva să răspundă și de partea de management economic, adică o sarcină la care ar fi răspuns cu brio contracandidatul specializat în științe economice și juridice. Salariații din minister spuneau că dacă secretarul general s-ar fi aștitat corect de sarcini, ar fi trebuit să știe de la numărul măturilor, anvelopelor de mașină până la balanța financiară. Or, pe el nu îl interesează decât relațiile externe pentru eventuale avantaje ale organizației sale - TER.

Se zvonește că fostul ministru Ioan Oltean a fost onorat la rândul-i cu o funcție la Centrul Național de Dezvoltare Durabilă. Adică o mână spală pe alta și totul este „OK”. Mulți s-au întrebat care va fi soarta lui **Călin Georgescu** dacă Partidul Democrat se retrage de la guvernare. Dar la fel de mulți și-au exprimat îngrijorarea că omul care a luat examenul pe pile ar putea să treacă în viitoare barcă ce va ajunge la conducerea ministerului, deoarece dom’ Călin, din 1990 și până în prezent, a curtat mai toate partidele doar, doar va ajunge ministrul Mediului, o funcție mult râvnită.

Cert este că domnia sa confundă gestionarea unui minister cu un simpozion de sfârșit de săptămână, la munte sau în Delta Dunării.

Iată, stimați cititori, cum se ocupă funcții, cine sunt oamenii de la care noi, contribuabilii care plătim salariile acestor bugetari, așteptăm aplicarea legii, rezolvarea gravelor probleme de mediu.

Elena Chiriță

ILEGALITĂȚI LA MINISTERUL MEDIULUI

1998: Călin Georgescu
părăsește "Ministerul
Mediului"

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 2411, 03-03-1998

La începutul lunii februarie a.c. ziarul nostru a relatat pe larg despre matriplăcările făcute de fostul ministru al Mediului, Ioan Oltean, „mici aranjamente” pentru plasarea unui om PD în funcția de secretar general al ministerului. Iată că, la interval de o lună, suntem în măsură să dăm publicității alte isprăvi ale demnitarilor aflați la cârma unui minister, considerat de „Imagine”. În urma dezvoltărilor de presă, secretarul general alias **Călin Georgescu** a părăsit Ministerul Mediului, întorcându-se la Centrul Național de Dezvoltare Durabilă (ONG). În graba plecării, din furie sau neglijență, a pierdut pe drum și câteva documente pe baza cărora și-a folosit funcțiile, relațiile și statutul ministerului pentru comiterea unor ilegalități.

„Sună ca dracu...” - Organizația nonguvernamentală vorbește în numele Guvernului României

În perspectiva Conferinței Ministeriale „Mediu pentru Europa”, ce urmează să se desfășoare în Danemarca în luna iunie '98, Comitetul de Politică de Mediu al Comisiei Economice Europene-ONU organizează o serie de reuniuni premergătoare. La aceste sesiuni ar fi trebuit să participe un delegat din partea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului. Două reuniuni desfășurate în luna ianuarie și, respectiv, februarie '98 au avut ca scop consultări și negocieri asupra Protocolului privind metalele grele. Deci fiind vorba despre politic și negocieri care vizau un protocol ce urmează să fie semnat de miniștri, la aceste reuniuni sunt trimiși salariați din ministerul de resort sau din instituții subordonate, cum ar fi INMH, ICIM, agenții de protecție mediului.

Pe cine credeți, stimați cititori, că a desemnat fostul ministru MAPP, Sorin

Frunzăverde, să participe la sesiunea ONU? Pe nimeni altul decât pe un prieten de al lui **Călin Georgescu**, secretar general la acea oră. Urgent, s-a făcut un referat semnat de **Călin Georgescu** și aprobat de ministrul Frunzăverde, prin care Dumitru Mihu de la Centrul Național de Dezvoltare Durabilă (ONG) este mandatat să negocieze politici guvernamentale. Păi, o să vă întrebați cum un reprezentant al unei organizații nonguvernamentale poate vorbi în numele unei instituții guvernamentale? Uite că se poate. Dar nu numai aici este buba. În referatul pe care vi-l prezentăm alături se poate citi că atât fostul ministru Sorin Frunzăverde, cât și fostul secretar general **Călin Georgescu**, menționează că Dumitru Mihu este (atenție!) consilier tehnic al MAPP. La câteva rânduri mai jos se încearcă din nou inducerea în eroare, menționându-se: „Reprezentantul propus are pregătirea și experiența profesională..., conducând Direcția de Monitoring MAPP...” (?!). Cum se încadrează o asemenea declarație în acte publice?

„Dumitru Mihu și-a luat transferul în 1994; în ianuarie '98 nu aveam nici un consilier...”

Așadar, un om din afara instituției beneficiază de două plecări (sau poate mai multe, cine știe!) la Geneva, bucurându-se de o zi de 278 de franci elvețieni pe zi (cam 185 de dolari pe zi - diurnă nedecontabilă). M-am adresat Departamentului Resurse Umane din MAPP pentru a afla dacă Dumitru Mihu a figurat ca salariat MAPP la data la care a fost mandatat să reprezinte instituția. „Domnul Dumitru Mihu a lucrat în MAPP, însă în 1994 și-a luat transferul la RENEL. În luna ianuarie, în schemă nu există nici un consilier, fie cu normă întreagă sau colaborări”. Sunt surprins de ceea ce văd, a declarat domnul Petre Mitrică, director. De fapt, de unde vine domnul Mihu și

Fostul ministru PD Sorin Frunzăverde reprezenta Guvernul în străinătate cu prietenii din organizații nonguvernamentale

Protecțiile s-au bucurat de diurne ONU - 189 de dolari Un oarecare Dumitru Mihu a fost declarat, în scris, mare consilier ministerial Propunerea a venit din partea lui Călin Georgescu, secretar general în minister

care era interesul fostului secretar general să-l propună pentru plecări în străinătate, plecări ce ar fi fost adresate salariilor ministerului. Așa cum am precizat în alte articole, **Călin Georgescu**, specialist în ONG, s-a învățat și de un post de director executiv în cadrul Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, funcție păstrată pe toată durata mandatului în MAPP. Domnul Mihu face parte din aceeași echipă de la „Centru” ca și dom' Călin. Tot în perioada ministrului Sorin Frunzăverde s-au semnat tot felul de „înțelegeri” cu „Centru” prin care, chipurile, ministrul și-ar fi luat angajamentul să cedeze toate programele internaționale „spre implementare unei ONG”, dar nu oricui, ci lui onor **Călin Georgescu**.

MAPP a încheiat „înțelegeri” cu o organizație nonguvernamentală fără să-i solicite statut, act de constituire sau aviz de mediu...

Încercând să aflu ce se întâmplă, actualul ministru Romică Tomescu a solicitat subordonaților săi statutul, sentința judecătorească a Centrului de Dezvoltare Durabilă ca să se știe cu cine s-au încheiat protocoale. Stupoare, nimeni din minister nu a fost în stare să-i prezinte ministrului actele cu pricina. Domnul Ion Stanca, inspector șef însărcinat cu eliberarea avizelor ONG, a spus: „Nu am nici un statut sau act constitutiv. Nu știu cine sunt...”. Serena Adler, director la Programe Internaționale, a mărfurisit foarte „candidă” că ministerul a încheiat un protocol cu

Fără teamă, foștii demnitari PD declară, semnează și stampilează. „Dumitru Mihu este consilier MAPP”. Referatul nici nu a fost înregistrat la cabinetul ministrului...

„CENTRU”, dar nu se știe cine este această organizație nonguvernamentală pentru că nimeni nu a prezentat acte. Ca să vedeți, oameni buni, ce prăpăd au făcut „pedeii” pe unde au trecut. Ei, care acuză acum „blocarea reformei”!

„Plec la mine, la ONU, dar revin ca ministru, vedeți voi...”

Pentru că dom' Călin se prezintă ca o mare oficialitate ONU, deoarece „Centru”, organizație nonguvernamentală, este finanțată printr-un proiect PNUD, m-am adresat doamnei Leueen Miller, reprezentant rezident PNUD în România, rugându-o să precizeze dacă acest misterios „Centru” este un departament PNUD. „Centru” este o organizație nonguvernamentală care funcționează după legile românești. PNUD finanțează un proiect al acestei organizații, așa cum o pot face și alte instituții. La părăsirea MAPP, **Călin Georgescu** și-a salutată colegii printr-o amenințare: „Acum plec la mine, la ONU, dar revin eu ca ministru, vedeți voi...”.

Elena Chiriță

1998: Călin Georgescu

ÎL ATACĂ PE LA SPATE PE
FOSTUL MINISTRU

Sursa:
ziarul **Timpul**,
nr. 51, 04-03-1998

Atac mîrșav împotriva PD și a foștilor săi miniștri

Acuze neîntemeiate aduse lui Sorin Frunzăverde

După Bogdan Bujor Teodoriu, fost ministru al cercetării și tehnologiei, și Bogdan Niculescu Duvăz, fost ministru al relației cu parlamentul, iată, a venit rîndul lui Sorin Frunzăverde, președintele Consiliului Județean Caraș-Severin și fost ministru al apelor, pădurilor și mediului, să fie atacat de oficiosul PNTCD, România liberă, și de pupila acestuia, Curentul, un ziar care se distribuie mai mult gratuit în vreo 8-9000 de exemplare în toată țara.

Sorin Frunzăverde este acuzat că, la propunerea secretarului general al ministerului, **Călin Georgescu**, l-a trimis pe Dumitru Miha, de la Centrul Național de Dezvoltare Durabilă, sprijinit financiar de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, la lucrările unei reuniuni ONU pe probleme ale metalelor grele. Domeniu în care, culmea, Dumitru Miha este unul din specialiștii recunoscuți ai României.

Ziarista Elena Chiriță însă, care patronează o fundație ecologică și al cărei soț a fost destituit de fostul ministru Ioan Oltean din funcția de director al Institutului Național de Meteorologie și Hidrologie, cea care a salutat înființarea Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, în 2 septembrie

1997, își schimbă opiniile și este acum împotriva unor inițiative „pe termen lung, mediu și scurt referitoare la dezvoltarea durabilă a României”. (Citatul aparține autoarei articolului denigrator apărut ieri în România liberă în articolul laudativ apărut în același ziar, din 2 septembrie 1997).

Cînd a avut dreptate doamna Chiriță? E o întrebare retorică, pentru că acum are sarcină de partid să demoleze PD-ul. Fiindcă PNTCD-ul se demolează singur.

Acestea fiind zise, pentru intrarea și ieșirea din temă, să-i dăm cuvîntul fostului ministru Sorin Frunzăverde:

Replică

În ziarul din 3 martie 1998, Dna Elena Chiriță, o veche combatantă pe arena protecției mediului din România, își exersează această menire, care dacă nu ar fi partizană nu ar suscita nici un interes. De asemenea, dacă în toate aparițiile semnate de Dna Chiriță ar fi vizate, în primul rînd, măsurile de reformă și restructurare instituțională, probleme de fond ale domeniului în România, în care participarea largă este recomandată și necesară, tocmai pentru a asigura un control al societății

Continuare în pagina a 6-a

CĂPUȘA FREM / Afacerile organizațiilor neguvernamentale, zise non profit, aduc mii de dolari în buzunarele organizatorilor

PNUD finanțează, clica profitorilor încasează

Organizațiile neguvernamentale au apărut pentru prima oară în România în anul 1940, dată când a fost atestată documentar organizația de asistență mutuală profesională și religioasă "Frăția". În 1924, ministrul Justiției de la acea vreme, G.G. Mărzescu, a prezentat în fața Parlamentului proiectul legii ce avea să-i poarte numele. Legea Mărzescu sau Legea 21/1924 a creat un cadru nou pentru constituirea de fundații și asociații. Legea urmărea stimularea cooperării particularilor "la progresul social și civilizația al țării". După instaurarea comunismului nimeni nu a mai avut voie să se asocieze în vreo astfel de organizație neguvernamentală.

Ca printr-un miracol, Legea Mărzescu nu a fost abrogată de Ceaușescu. Imediat după 1989, în România, spiritul de asociere reînvia. În 1997, potrivit unor estimări, erau înregistrate 13.000 de organizații neguvernamentale. În realitate, se pare că numărul acestora a fost anul trecut mult mai mare. Deosebirea este însă mare între ceea ce se urmărea la vremea primelor organizații neguvernamentale (acțiuni de binefacere, de emancipare culturală, economică a unor zone defavorizate) și ce a urmat după 1989, când multe organizații neguvernamentale nu au urmărit decât profitul fabulos pentru buzunarele câtorva persoane, care au știut "să se învârtăască" pe lângă programele de finanțare externă, deși în statutul acestor organizații se precizează "apolitic și non profit..." (?). Nu este mai puțin adevărat că există și organizații neguvernamentale care lasă ceva în urma lor. Din păcate acestea nu ies la timp, nu beneficiază de sume uriașe în valută pentru salarii, mașini, cheltuieli de protocol, diurne

grase, plimbări peste mări și țări... Acestea muncesc pe gratis, oferind totul pentru realizarea de proiecte viabile. În această categorie se află "frăierii", care cotizează din salariile lor, câștigate în alte domenii de activitate decât cel al organizației, numai ca să ajute bătrâne, copii, să ecologizeze zone degradate în urma industrializării forțate, să premieze școlari, să amenajeze parcuri ș.a. "Deșteptii" își fac zeci de organizații neguvernamentale (cu denumiri diferite, aceleași persoane), își stabilesc în aceste asociații "non profit" lefușoare de mii de dolari pe lună, salarii demne de invidiat nu numai de șeful statului român, dar chiar și de alte personalități recunoscute din țările puternic dezvoltate. "Smecherii" nu adună nici gunoarele din zonele distruse ecologic, nu se zbat nici cu emanciparea populației din mediul rural, nici cu dezvoltarea locală, cu nimic palpabil, ei fac "politici, strategii, acordă consultanță, informează...". Majoritatea organizațiilor neguvernamentale oneste au fost sufocate prematur. Elanul le-a fost tăiat, în primul rând de către reprezentanții din România ai unor programe de finanțare externă. Ca să te poți bucura de o finanțare trebuie "să fii în cărți", iar cărțile au număr limitat... Așadar, încetul cu încetul, în universul organizațiilor neguvernamentale românești beneficiare de finanțări grase a apărut "clica" celor favorizați. Cel mai grav este faptul că persoane din ministere sau alte instituții care derulează și programe externe își fac diferite ONG-uri. Aceștia au grijă să dirijeze finanțările spre asociațiile lor sau ale unor prieteni.

● În România sunt peste 20.000 de fundații și asociații, cele mai multe nefiind controlate financiar ● Legea, încălcată grosolan la înscrierea Fundației Române pentru Energie și Mediu (FREM) ● Într-o singură zi, la Tribunalul Municipiului București, s-au născut 52 de ONG noi ● Chiar dacă există Programul de Mediu și Energie, s-a mai inflințat și FREM, urmărind același scop, având același președinte.

B. PERSOANE FIZICE

1. Acad.Prof.Dr. MIRCEA MALIȚA
2. Prof.Dr. Ing. MARCIAN DAVID BLEAHU
3. Prof.Dr. Ing. GHEORGHE ZGURĂ
4. Prof.Dr. Ing. EUGEN ISBĂȘOIU
5. Ing. NICOLAE STĂICULESCU
6. Ing. CĂLIN GEORGESCU
7. Prof. Dr. Ing. AURELIU LECA
8. Prof. Dr. Ing. DORIN CRISTESCU
9. Ing. VALENTIN ALEXANDRESCU
10. Prof.Dr. Ing. CĂLIN MIHĂILEANU
11. Prof.Dr. Ing. MIHAI MANOLIU
12. Prof.Dr. Ing. MIHAIL STOICA
13. Dr. Ing. JEAN CONSTANTINESCU
14. Dr. Ing. IOAN JELEV
15. Dr. Ing. IOAN DAN GHEORGHIU
16. Dr. Ing. ADRIAN GEORGESCU
17. Dr. Ing. CORNELIU ROTARU
18. Ing. SERENA ADLER
19. Ing. OCTAVIAN DAN GEORGESCU
20. Ing. AURELIAN BUCUR
21. Cons. MIRON NICULESCU

Dacă e "ordin" notarul acceptă liste incomplete. Lipsesc: adresa, actul de identitate, locul de muncă

- Regulamentul de Organizare și Funcționare;
- Programul de activitate al FUNDATIEI pentru anul în curs;
- Bugetul pe anul 1998;

9. Contribuția membrilor - persoane juridice - va fi semestrială și va conține donații și sponsorizări în raport cu posibilitățile financiare ale acestora.
Membru - persoane fizice - sunt soții de plată contribuției.

10. Adunarea Generală Împunătoare pe Domnul Consilier Miron Niculescu semnează în fața notarului pentru autentificarea documentelor și să reprezinte FUNDATIA instanțelor judecătorești și a altor organe competente pentru efectuarea formalităților de înregistrare a FUNDATIEI ROMÂNE PENTRU ENERGIE ȘI MEDIU.

SEMĂNĂTURILE MEMBRILOR FONDATORI

A. PERSOANE JURIDICE

1. ABB - ENERGO
2. ROMELECTRO
3. ROMENERGO
4. I.S.P.E.
5. Societatea Națională a Petrolului PETROM S.A.
6. C.N.R. Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei
7. Universitatea "Politehnica" București
8. S.E.P. OLANDA
9. P.H.U.D.
10. "OMENII ȘI MEDIUL ÎNCONJURĂTOR"
11. FEDERAȚIA PATRONALĂ ELPEGA
12. TECNOSERVICE BUCUREȘTI S.A.

Lista cu persoane juridice, incompletă. Lipsesc: adresa, numele reprezentantului, ștampila unității, împuternicire din partea consiliului de administrație

"Puiul de fundație"

În urma articolelor publicate în ziarul nostru, articole în care am scris despre un oarecare Călin Georgescu (PD), fost secretar general la Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, în același timp director la tot felul de asociații și fundații (funcții remunerate cu bani grei), ecourile pro și contra nu au întârziat să apară. Unul dintre prietenii săi, un susținător înverșunat al năzbâțiilor zburdalnicului Călin (un fost ministru al Mediului), ne-a recomandat să căutăm la tribunal înregistrările juridice ale acelor ONG din care face parte Călin Georgescu, în cazul în care dorim acest

"Centrul..." Dar unde dai și unde crapă! În ziua în care am ajuns la Tribunalul Municipiului București - Secția a IV-a, la avizier erau afișate organizațiile neguvernamentale solicitante de înregistrare ca persoană juridică (numa într-o zi, judecătorul trebuie să decidă pentru 52 de dosare). Ce credeți, stimați cititori, că figura la poziția 43? Fundația Română pentru Energie și Mediu (FREM). Văzând că este o organizație de mediu, am avut curiozitatea să văd care sunt membrii fondatori și, mai ales, ce își propun să facă din această organizație "non profit".

FREM "este rugată" să primească bani

Ceasul rău, pisica neagră. Marți, 10 martie 1998. Pe rol s-a aflat Dosarul 87/PI/1998, din care nu putea să lipsească "specialistul în ONG" Călin Georgescu, alături de alte persoane ale căror funcții nu sunt compatibile cu participarea lor în organizația nou-înființată. În procesul de constituire a Fundației Române pentru Energie și Mediu, la articolul 4 se arată că președintele FREM este prof. ing. Aureliu Leca. La art. 5 sunt nominalizați membrii Consiliului de Administrație: Leca Aurel, Alexandrescu Valentin, Georgescu Călin, Stăiculescu Nicolae, Gafița Viorel, Gheorghiu Dan, Constantinescu Jean. La articolul 7 se arată clar că este vorba de o organizație "non profit", constituită "de dragul țării noastre", dar "Cine zice Doamne ia-mi..." așa că: "S-a acceptat oferta PNUD ca aparatul de execuție - format din patru-cinci persoane (probabil cei din CA) - să fie remunerat, cu forțele legale de angajare, de Organizația Programul Unite pentru Dezvoltare

Marcian David Bleahu, fost ministru al Mediului

lucru. Existența sau inexistența hotărârii judecătorești viza "Centrul de Dezvoltare Durabilă", despre care s-a spus că este organizație neguvernamentală, de unde domn' Călin "papă" și salariul de director (după anumite surse - 1000 de dolari, după altele - 3000 de dolari pe lună...), în timp ce era și mare mahăr la Ministerul Mediului. Noi l-am ascultat pe domnul fost ministru și am mers la tribunal să vedem ce și cum este cu

1998-1999: Călin Georgescu - scandalul ONG-urilor

„Rolul ONG-urilor în contextul Dezvoltării Durabile”

În zilele de 2 și 3 iulie, Casa de cultură „Mihai Eminescu” din Târgu-Mureș a găzduit lucrările seminarului „Rolul organizațiilor non-guvernamentale în contextul Dezvoltării Durabile”.

Seminarul, organizat de „Național Center for Sustainable Development”, cu sprijinul FOCUS ECO CENTER și RHODODENDRON, și-a propus să analizeze posibilitățile prin care ONG-urile se implică în conștientizarea conceptului de Dezvoltare Durabilă. Au răspuns invitației de a participa la manifestare, reprezentanți a peste 20 de ONG-uri din Piatra Neamț, Iași, București și Târgu-Mureș.

Prezent la lucrări, domnul Barrie Mould, directorul tehnic în probleme de mediu al companiei engleze de consultanță WS ATKINS, a relevat câteva aspecte

sociale, economice și de protecția mediului ale strategiei de Dezvoltare Durabilă a României, subliniind necesitatea ca această strategie să aibă un caracter unic, specific țării noastre.

Directorul secretariatului pentru Dezvoltare Durabilă, domnul **Călin Georgescu** a anunțat că seminarul de la Târgu-Mureș face parte dintr-o serie de 5 seminarii ce încearcă să atragă atenția asupra necesității Dezvoltării Durabile, urmând ca spre sfârșitul anului să continue activitatea cu altă serie de 7 seminarii. În luna mai a anului 1999, este planificată definitivarea „Agendei 21”, ce va cuprinde strategia de Dezvoltare Durabilă pentru România.

FLORENTIN DEAC

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 129, 04-07-1998

CRONICA ROMÂNĂ • 10 AUGUST 1999

POLITICĂ 5

Strategia de Dezvoltare Durabilă - o teorie bună, dar practica ne omoară...

Călin Georgescu
PNUD (Centrul
Național pentru
Dezvoltare Durabilă)

Strategia presupune, în primul rând, adaptarea României la standardele internaționale, prin găsirea posibilităților de proiectare a resurselor țării pe termen lung. Este în strânsă legătură cu tot ce se promovează în acest sens pe plan internațional. Ca orice strategie de dezvoltare durabilă, aceasta nu poate fi decât viabilă. Conform lucrării elaborate, se presupune că, până în anul 2001, sfera civilă și politică își vor regăsi coordonatele pentru punerea strategiei în practică. Actualul Guvern a promovat deja strategia, sprijinind lucrarea respectivă - unică pentru toate cabinetele care vor urma până la această dată.

1999: Călin Georgescu – “clubul de la Roma”

3 Cotidianul

cultură și mass-media

În cadrul Simpozionului de la București

Clubul de la Roma dezbate problemele stringente ale Balcanilor

Tema discuțiilor va fi problema globalității și a gestionării conflictelor, precum și viitorul Europei de Sud-Est

În perioada 12 -14 septembrie, la București, Clubul de la Roma organizează un simpozion care va avea ca temă, anul acesta, problema globalității și a evitării crizelor și războaielor prin construirea proiectelor comune. Clubul de la Roma, înființat în 1968, este un grup neguvernamental compus din personalități politice, culturale și din domeniul științei, reprezentând, în prezent, 52 de țări de pe 5 continente. Cei doi membri români ai Clubului de la Roma sunt Mircea Malița (din 1975) și Mugur Isărescu (din 1992). Acest grup exprimă opinii, idei și alcătuiește programe independente pe teme de stringență actualitate ale omenirii. Unul dintre conceptele cheie ale Clubului de la Roma este reprezentat de problematica mondială, actualizată și supusă dezbaterii în cadrul acestor simpozioane organizate în diferite

partii ale globului. În afară de reuniuni, grupuri de lucru și programe, activitatea Clubului s-a manifestat și în publicarea unor rapoarte, în număr de 20 până astăzi. Cititorul român nu a avut la dispoziție primul raport - care a circulat doar în tiraj intern - dar a putut citi alte rapoarte traduse în limba română în anii '70 - '80: Omenirea la răspântie - Mesarovic și Pastel, Refacerea ordinii internaționale - Jan Tinbergen, Orizontul fără limite al învățării - J. Botkin, Elmandjara și M. Malița. Mai recent, în 1993, a apărut „Prima revoluție globală”, un raport al Consiliului Clubului de la Roma. Misiunea esențială a Clubului, susțin membrii acestuia, este să acționeze „ca un catalizator internațional, neoficial, al schimbării, un rol la care l-a îndemnat încetinelă guvernelor și a instituțiilor în a răspunde greutăților iminente”.

Simpozionul Clubului de la

Roma de la București se va desfășura la Crown Plaza, pe parcursul a trei zile. Comitetul de organizare al simpozionului este compus din Mircea Malița, Vladimir Pastel, Călin Georgescu, din partea Asociației Române pentru Clubul de la Roma, Cornel Codită - Institutul de Studii Internaționale și Strategice și Răzvan Haritonovici - Fundația pentru Strategie și Dezvoltare. Iată câteva nume dintre personalitățile care și-au anunțat prezența la lucrările simpozionului: președintele Clubului - Ricardo Diez Hochleitner, fost ministru al Educației în Spania, Federico Mayor, director general al UNESCO, Sir Nicolas Bonsor, membru al Parlamentului Britanic, Elisabeth Mann Borgese - fondator și președinte de onoare pe viață la Institutul Internațional pentru Oceane (fiica marelui scriitor Thomas Mann). Patru mari probleme vor fi discutate la

Mircea Malița, membru al Clubului de la Roma din 1975

București. Este vorba despre: globalizarea și gestionarea crizelor, globalizarea și prevenirea conflictelor, România - perspec-

tive pe termen lung și viitorul Europei de Sud-Est. Lucrările simpozionului vor fi publicate într-un volum bilingv care va fi cuprins,

pentru România, în cadrul paginilor revistei Mileniul III.

Andreea ENEA

POLITICĂ

marți 7 septembrie 1999

„Clubul de la Roma” se mută pentru câteva zile la București

În organizarea Asociației Române pentru Clubul de la Roma și a Fundației pentru Strategie și Dezvoltare, între 12 și 14 septembrie va avea loc la București Simpozionul Clubului de la Roma. Desfășurat sub genericul “Cum stăpânim vâhl globalității. Evitarea crizelor și conflictelor. Construirea proiectelor comune”, reuniunea are loc într-un moment în care atât țările din Europa de Est, dar și întreaga comunitate internațională încearcă să găsească soluții eficiente pentru o pace durabilă în regiune.

Desfășurarea seminarului la București va aduce cu sine o afuență deosebită de mari personalități, membri ori doar colaboratori ai Clubului de la Roma, care aparțin tuturor sectoarelor de activitate: oameni politici - majoritatea ex-președinți sau fosti premieri, oameni de

știință, economiști și oameni de afaceri. Astfel, pentru două zile, în capitala României se vor afla nume de marcă precum Federico Mayor, președintele UNESCO, Orhan Guvenem, creierul economic al Guvernului de la Ankara, sir Nicolas Bonsor, fost ministru de stat în Forcing Office și membru al Parlamentului Britanic, Ruud Lubres, ex-premier al Olandei, Rei Shiratori, președintele Institutului pentru Studii Politice din Japonia, Elisabeth Mann Borgese (fiica renumitului scriitor Thomas Mann), Fondator și Președinte de Onoare pe viață la Institutul Internațional pentru Oceane.

Conform declarațiilor organizatorilor, reprezentati de către academiciianul Mircea Malița, Vladimir Pastel, Călin Georgescu și Cornel Codită, lucrările reuniunii de la București

se pare că se vor bucura la deschidere și de prezența președintelui României, Emil Constantinescu, și a premierului Radu Vasile.

Mircea Malița, președintele Fundației Universitare a Marii Negre și, în același timp, membru al Clubului de la Roma, a apreciat, în cadrul unei conferințe de presă, că simpozionul Clubului de la Roma, ce se va desfășura la Hotelul Crown Plaza, reprezintă “cea mai mare reuniune de inteligență adunate vreodată pe teritoriul României”. Potrivit lui Călin Georgescu, președintele Asociației Române pentru Clubul de la Roma, această reuniune “va rupe ritmul societății românești, va dinamiza prezentul și va ajuta la ancorarea României în problemele globalității”.

Cristina DUMITRU
Gabriel HIZO

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 2453, 07-09-1999

Sursa:
ziarul **Ziua**,
nr. 1588, 07-09-1999

ULTIMA ORĂ TRANSILVANIA JURNAL - Miercuri, 30 august 2000

Oradea ar putea beneficia de facilitățile unui program al ONU

de **Sorin Sotoc**

Primarul Oradei, Petru Filip, încearcă să introducă municipiul de pe malurile Crișului Repede în programul ONU de dezvoltare pe termen lung intitulat „Agenda 21”. Acesta este un index ce cuprinde orașe susținute de ONU pentru obținerea unor fonduri comunitare sau împrumuturi cu dobânzi mici, fonduri direcționate pentru punerea în practică a unor proiecte de protecție a mediului. Fiecare proiect intrat în discuție este supervizat de experți ONU, care vor urmări derularea și finalizarea lui. „Programul în sine este de bătaie lungă. Dacă vom avea noroc să reușim includerea Oradei pe listă, toate proiectele noastre care au nevoie de finanțare vor purta ștampila ONU. Prin acest lucru, ONU girează credibilitatea acestor proiecte și a orașului nostru”, a declarat primarul municipiului Oradea, Petru Filip. Programul „Agenda 21” este de fapt un proiect pentru protecția mediului, care vizează eradicarea poluării, dar

pomind pe segmente reduse, la nivelul fiecărei comunități. Până în prezent, doar Constanța, Ploiești, Târgu-Mureș, Iași, Giurgiu și Galați sunt singurele orașe din România care au reușit să îi convingă pe experții ONU că merită atenția lor. Primul pas pentru intrarea Oradei pe lista orașelor din „Agenda 21” l-a reprezentat întâlnirea, de la sfârșitul săptămânii trecute, cu ofițerul de programe delegat de ONU la București, Matteo Bonfanti. Acesta a sosit la Oradea însoțit de **Călin Georgescu**, directorul executiv al programelor ONU pe România. Singurul subiect abordat în cadrul acestei întâlniri a fost evaluarea șanselor pe care le are Oradea să se integreze în programul ONU. Primarul Petru Filip a punctat câteva dintre problemele stringente ale orașului a căror soluționare ar fi facilitată prin includerea Oradei în programul „Agenda 21”. Dintre acestea, cele mai importante sunt reamenajarea vechii cetăți medievale a orașului, important vestigiu istoric aflat acum în prag de distrugere, și refacerea infrastructurii orașului.

Petru Filip, primarul municipiului Oradea

Sursa:
ziarul **Transilvania Jurnal**,
nr. 722, 30-08-2000

Anul XIII., Nr. 2799 MIERCURI, 24 OCTOMBRIE 2001 • 8 PAGINI Prețul

Lansarea proiectului Agenda locală 21 – Miercurea-Ciuc

Luni, la Primăria municipiului Miercurea-Ciuc a avut loc un eveniment important și anume: **lansarea proiectului AGENDA LOCALĂ 21 – MIERCUREA-CIUC**, un proiect care se va derula sub auspiciile Programului de Dezvoltare a Națiunilor Unite (PNUD), a Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, în cooperare cu Fundația pentru Parteneriat din Miercurea-Ciuc. Au onorat cu prezența lansarea acestui proiect: **Excelența Sa, d-l Winston Temple**, reprezentant al Organizației Națiunilor Unite și al PNUD în România, **d-na Ruxandra Stan**, Coordonator Național Programe PNUD în România, **d-l Călin Georgescu**, Coordonator Agenda Locală 21 în România și director al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă și **d-l George Romanca**, Coordonator PNUD pentru Miercurea-Ciuc.

Agenda 21 este, de fapt, un plan de acțiuni pentru dezvoltare durabilă în secolul XXI, plan care a fost propus la conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și

Dezvoltare de la Rio de Janeiro în 1992. Prin dezvoltare durabilă trebuie să se înțeleagă o dezvoltare
(Continuare în pag. a 2-a)

AURELIA ILUȚ

Sursa:
ziarul **Adevărul Hargitei**,
nr. 2799, 24-10-2001

2000-2001-2002-2003: Călin Georgescu – “la ONU”

Sursa:
ziarul **Adevărul Hargitei**,
nr. 2912, 10-04-2002

Sursa:
ziarul **Adevărul Hargitei**,
nr. 2916, 16-04-2002

Cine și cum finanțează proiectele?

Sesiunea în cadrul căreia au fost prezentate sursele de finanțare a proiectelor "Agendei Locale 21" având ca destinație orașele pilot, a fost condusă de

persoană fizică sau juridică poate deveni clientul acelei bănci cu numeroase filiale în Europa. Nimeni să nu uite că trece printr-un test sever! Banca Română

Excelența sa, d-l ambasador **Jonathan Scheele**. D-l **Călin Georgescu**, director

executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă, a declarat că parteneriatul tripartit stă la baza *Agendei*: autoritățile locale, societatea civilă și sectorul privat. CNDD este deschis pentru opiniile cetățenilor din Miercurea-Ciuc, fiind

Jonathan Scheele, șeful Delegației Comisiei Europene în România

alături de Federația Autorităților Locale din România după cum reiese și din Declarația comună a FALR și CNDD. În continuare, reprezentantul instituției bancare Bank-Austria Creditanstalt a prezentat în amănunțime modul cum o

pentru Dezvoltare, prin reprezentantul ei, a prezentat diversitatea problematicii de finanțare a proiectelor, formele de împrumuturi fiind multe și orientate spre oportunitatea situației materiale a investitorilor. Dacă debitorul parcurge

toate etapele prin care ajunge la creditor, proiectele locale se transformă din vis în realitate. Românii încă nu sunt obișnuiți să facă împrumuturi pe termen lung, iar piața obligațiunilor municipale este o piață tânără, cu potențial de creștere. Luna viitoare se lansează în județul Harghita Compania Alianz Țiriac – Asigurări, angajându-se în dezvoltarea durabilă a comunităților locale. După ce s-a clarificat, din punct de vedere teoretic, modalitatea în care se pot realiza proiectele *Agendei*, s-a trecut la prezentarea posibilităților cu scop lucrativ. "Este nevoie de căldura focului, a spus unul dintre vorbitori – dar fără foc ea nu există!" După ce d-nii **Jonathan Scheele** și **Emil Calotă** au evaluat valoarea Sesiunii a III-a din cadrul Forumului cu tema: "Dezvoltarea durabilă, calea către integrarea în Uniunea Europeană", afirmând că "Agenda Locală 21" este cheia succesului, a fost prezentat textul unei Declarații comune care va fi dată publicității.

IULIU C.

2000-2001-2002-2003: Călin Georgescu – “la ONU”

Sursa:
ziarul **Cronica Română**,
nr. 2921, 22-08-2002

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TÂRGU-MUREȘ

Biroul Agenda Locală 21 anunță colaboratorii că a fost elaborată prima versiune a Planului Local de Acțiune al Municipiului Târgu-Mureș, pe baza obiectivelor identificate în Strategia Locală de Dezvoltare Durabilă.

Reamintim pe această cale că Planul Local de Acțiune este cel de-al doilea document al Planului de Dezvoltare Durabilă a Municipiului Târgu-Mureș, precedat de Strategia Locală de Dezvoltare Durabilă și urmat de Portofoliul de Proiecte Prioritare.

La elaborarea lui și-au dat concursul coordonatorii grupelor de lucru pe cele trei domenii: social, economic și protecția mediului, precum și membri ai Comitetului local de coordonare și ai grupelor de lucru. Elaborarea documentului a fost coordonată de Biroul Agenda Locală 21, iar consultanța de specialitate și sprijinul financiar au fost acordate de Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă, prin domnii Călin Georgescu - director executiv, Valentin Ionescu - manager de proiect și George Romanca - coordonator zonal de proiect.

Persoanele interesate pot intra în posesia versiunii tipărite a Planului Local de Acțiune, începând din data de 31 iulie 2002, la sediul biroului Agenda Locală 21, strada G. Enescu nr. 2, zilnic, între orele 10,00-14,00.

Sugestiile și comentariile sunt așteptate în scris, până la data de 15 septembrie 2002, la adresa mai sus-menționată sau pe e-mail: agenda21.tgm@orizont.net sau alina@tirgumures.ro.

ALINA ALDEA,
coordonator local de proiect

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 148, 31-07-2002

Ion Iliescu va fi prezent la summit-ul de la Johannesburg

Summit-ul mondial pentru dezvoltare durabilă de la Johannesburg va constitui un prilej pentru liderii mondiali de a promova noi inițiative de aplicare a dezvoltării durabile și pentru a construi un viitor prosper și sigur pentru cetățenii lumii, a subliniat, miercuri, coordonatorul rezident al ONU, Soknan Han Jung, la o informare de presă pentru ziaristii români, care s-a desfășurat sub egida Biroului din România al ONU, a instituției prezidențiale și a Guvernului României. Reuniunea de la Johannesburg trebuie să fie o întâlnire politică cu caracter pragmatic, care să

ducă la o corelare a eforturilor globale cu cele locale, a afirmat, la rândul său, secretarul de stat la Ministerul Apelor și Protecției Mediului, Ion Bazac. Cu acest prilej, domnia sa, ca și directorul executiv al Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, Călin Georgescu, au prezentat câteva dintre coordonatele acțiunii românești pe planul realizării dezvoltării durabile. Remarcabile sunt realizările din Agenda locală 21, nouă localități din România - Baia Mare, Oradea, Iași, Târgu Mureș, Galați, Ploiești, Râmnicu Vâlcea, Giurgiu și Miercurea Ciuc - fiind incluse într-un

proiect cu notabile rezultate, care vor fi extinse la peste 40 de localități până în 2007.

Reprezentanții români, prezenți la întâlnirea cu presa de la Crowne Plaza, au evidențiat buna conlucrare pe planul dezvoltării durabile dintre autorități, PNUD și societatea civilă. Ca întotdeauna, un deosebit interes au stărnit intervențiile ambasadorului Sergiu Celac, consilier personal al președintelui României. Arătând că însuși conceptul de dezvoltare durabilă poate avea diferite interpretări,

ambasadorul Celac a evidențiat că apariția studiului „Ecoeconomia”, realizat de grupul de cercetători Worldwatch, a contribuit la definirea acestui concept, punând pe primul plan mediul, și nu economicul. Cele mai importante probleme identificate drept prioritare pentru summit-ul de la Johannesburg sunt: apa și sistemul public de salubritate, energia și poluarea, sănătatea, producția agricolă și biodiversitatea, precum și managementul ecosistemelor. Organizatorii întâlnirii au evidențiat că

la Johannesburg se va sublinia că atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în cele dezvoltate, trebuie să se aibă în vedere un nou tip de dezvoltare, care să țină cont de problemele de protecție a mediului, concomitent cu activitățile menite să stimuleze creșterea economică și socială. La reuniune, la care România va fi reprezentată de o delegație condusă de președintele Ion Iliescu, sunt așteptați peste 60.000 de reprezentanți guvernamentali și neguvernamentali din întreaga lume. (Rompres)

„Agenda locală 21”

Bucureștiul se interesează de soarta Mediașului

Mediașul va primi joi vizita directorului general al programului „Agenda locală 21”, Călin Georgescu. Vizita oficialului va pune bazele funcționării programului în municipiul de pe malurile Târnavei. „Ne vom cunoaște și vom stabili prioritățile orașului nostru. Dânsul și-a anunțat vizita joi, însă aceasta s-ar putea amâna”, afirmă primarul Mediașului, Teodor Ploeanu.

Municipiile Mediaș și Sibiu au fost primite, alături de alte șapte municipii din țară, în programul „Agenda locală 21”, la începutul lunii ianuarie.

Programul urmărește îmbunătățirea nivelului de trai al locuitorilor și acoperă aproape toate domeniile de activitate umană. Proiectul, finanțat de fundația americană USAID, pune accent mai ales pe nevoia de acțiune din partea comunităților locale și din partea tuturor segmentelor societății civile. Agenda Locală 21 este alcătuită din 3 părți: Strategia Locală de Dezvoltare Durabilă, Planul Local de Acțiune și Portofoliul de Proiecte. Strategia cuprinde o analiză a situației actuale a orașului respectiv, privită din cele trei puncte de vedere - social, economic și de mediu, pentru evidențierea aspectelor pozitive și negative.

Alin BRATU

Sursa:
ziarul **Obiectiv**,
nr. 2921, 28-01-2003

4 februarie 2003

Programul "Agenda locală 21" demarează la Mediaș

În urma unor eforturi făcute în ultima perioadă de timp de Primăria Mediaș, municipiul a fost nominalizat printre localitățile care vor beneficia de programul „Agenda locală 21”. Călin Georgescu, executive director and CEO la National Centre for Sustainable Development, a fost prezent, la Mediaș, ca invitat al primarului Teodor Ploeanu. În cadrul conferinței de presă care a avut loc s-a menționat că rezultatele preliminare ale programului „Agenda locală 21” vor fi vizibile peste aproximativ patru luni. În prealabil, va fi făcută o largă consultare a cetățenilor prin intermediul presei și a unui birou din incinta Primăriei. Programul va aplica, la nivel local, principiile dezvoltării durabile. Va fi o dezvoltare economică armonioasă, în strânsă legătură cu o protecție socială și cu protecția mediului.

„Cum vă spunea domnul primar, municipiul Mediaș va beneficia de acest program începând cu acest an. Se va desfășura un an, un an și jumătate, astfel încât, la finalul acestuia, vom avea următoarele rezultate: municipiul Mediaș va avea o strategie locală de dezvoltare pe termen lung, de cel puțin 20 ani. Vor fi trasate obiectivele de dezvoltare ale municipiului, astfel că, indiferent cine va veni la conducerea acestuia, va trebui să le respecte și toată lumea va trebui să le sprijine. Punctul doi va fi un plan de acțiune pe un termen scurt, de 3-4 ani. Un alt document va reprezenta proiectele prioritare ale municipiului Mediaș. Toate aceste documente vor fi făcute împreună cu primarul, de către toți cetățenii Mediașului. La modul cel mai concret vor fi implicați toți cei 55 de mii de locuitori, într-un an și jumătate, într-un dialog permanent cu Primăria”, a declarat presei dl. Călin Georgescu.

D.R. CHEMEȘ

2000-2001-2002-2003: Călin Georgescu – “la ONU”

Sursa:
ziarul **Tribuna**,
nr. 3657-3658, 04/05-03-2003

Sibiul va primi bani de la ONU

* municipiul Sibiu a fost inclus în Programul ONU de dezvoltare durabilă a comunităților locale “Agenda 21” *

Municipiul Sibiu a fost ales pentru a face parte din “Agenda 21”, Programul ONU pentru dezvoltarea durabilă a comunităților locale. Sibiul a îndeplinit condițiile impuse de ONU pentru a face parte din acest program (existența unei strategii de dezvoltare pe 12-20 de ani, existența unor proiecte de perspectivă pe 5 ani) și va avea, astfel, șansa accesării unor fonduri ONU.

Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Durabilă urmărește dezvoltarea comunităților locale din perspectiva evitării exploatații fără discernământ a mediului și a resurselor. Pentru a discuta programul cu administrația locală, astăzi sosesc la Sibiu reprezentantul rezident în România al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), Soknan Han Juung, și directorul Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă, Călin Georgescu. Cei doi se vor afla, pentru aceleași motive, și la Mediaș.

F. STAICU

Anul CXIX, serie nouă, nr. 3658   Miercuri, 5 martie 2003   Varianta în limba română pe INTERNET
16 pagini, 4500 lei (la abonați - 1800 lei)   <http://www.tribuna.ro>
E-mail: fed@tribuna.ro, publicitate@tribuna.ro

Agenda 21 - deschisă și la Sibiu

ONU ne învață cum să atragem investițiile

* primarul Johannis spune că va insista pe dezvoltarea industriei IT și a tehnologiei de vârf *

Includerea Sibiului în programul Organizației Națiunilor Unite (ONU) “Agenda 21”, a devenit, de ieri, oficială. Reprezentantul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) în România, Soknan Han Jung (în foto), și directorul Centrului Național de Dezvoltare Durabilă, Călin Georgescu, au discutat cu primarul Sibiului, Klaus Johannis, despre implementarea “Agendei 21” la Sibiu. La conferința de presă, Călin Georgescu a explicat că menirea programului este de a dezvolta în administrația locală structuri capabile să atragă investiții majore în descentralizarea administrației și în parteneriate publice/private. Sibiul urmează să elaboreze, în următoarea perioadă, Strategia locală de dezvoltare durabilă pe 20 de ani și un Plan local de acțiune

pe următorii 4 ani. Implementarea programului presupune înființarea unui Consiliu Local de coordonare a Agendei Locale 21, în care vor fi cooptate instituții importante, ONG-uri, instituții mass-media etc.

Florin STAICU
cont. în pag. 16

Pagina 16   **tribuna** actualități

Agenda 21

Strategia pentru dezvoltare pe termen lung și planul local de acțiune ale Mediașului vor fi gata într-un an

* acestea vor sta la baza realizării de proiecte de finanțare pentru lucrări de interes local * ambasadorul Națiunilor Unite a apreciat în mod deosebit situația de la Mediaș * forțele locale se coagulează în scopul dezvoltării orașului *

Municipiul Mediaș, alături de Sibiu și de alte șapte administrații locale din România, are șansa de a beneficia de suportul Programului Agenda 21, al Națiunilor Unite, program în care a fost inclus și orașul de pe Târnava Mare, după intervenții susținute ale primarului Teodor Plopeanu. De altfel, eforturile șefului administrației mediașene au fost evidențiate în mod deosebit, ieri, în conferința de presă, de ambasadorul Națiunilor Unite, doamna Soknan Han Jung, prezentă la Primăria Mediaș, alături de directorul Agendei 21 pentru România, Călin Georgescu.

“Suportul domnului Plopeanu dovedește, înainte de toate, interesul față de Programul Agenda 21, de sprijinul pe care acesta îl poate aduce dezvoltării comunității locale”, a spus ambasadorul.

Mediașul a făcut, spre deosebire de restul administrațiilor, atât un efort financiar, cât și unul intelectual, administrația pregătind o serie de materiale apreciate drept oportune, în varianta implicării comunității în viitoare proiecte de finanțare.

“Intențiile noastre sunt foarte clare și nu numai

în ceea ce privește Agenda 21, ci și vizavi de restul programelor, fie ele independente, fie în care suntem parteneri alături de comunitatea locală. În cazul Agendei 21, ne este oferită șansa unui sprijin deosebit, al unui partener versat. Împreună cu Agenda 21 și cu cei care au fost alături de comunitate sper să dezvoltăm acel parteneriat public-privat care poate determina înscrierea pe o altă linie, ascendentă, a vieții orașului”, spune primarul Plopeanu.

Ambasadorul Națiunilor Unite și-a petrecut după-amiaza de luni și dimineața de marți la Mediaș, alegând municipiul de pe Târnava Mare ca destinație pentru cazare.

Mediașul are, deja, conturate o serie de intenții vizavi de Agenda 21. Până acolo, însă, va pune pe picioare strategia pentru dezvoltare pe termen lung și Planul local de acțiune (pentru 3-4 ani), documente de bază pentru realizarea de programe ca instrumente de accedere la finanțare.

“Cele două piese de bază vor fi gata la începutul anului viitor, iar după aceea vom pregăti și programele pentru a accede la

finanțări. Avem câteva ținte clare, însă sunt de discutat numai în momentul când vor fi luate în atenție de finanțatori”, a spus Plopeanu.

Sprijinul pentru parteneriatul public-privat inițiat și susținut de Agenda 21 a fost dovedit, la Mediaș, de către forțele locale. S-a sesizat o coagulare a acestora, în premieră, alături de primarul luând loc directorul general al Transgaz SA, Gabriel Cocone, semn că implicarea va fi pe măsura importanței proiectului. Dincolo de avantajele pe care Agenda 21 le aduce, mesajul transmis de conducerea Programului Națiunilor Unite și unanim acceptat a fost că nu vine nimeni să ne bage banii în sacsoșe.

“Trebuie să se înțeleagă că nu venim cu bascula cu bani, că vrem să determinăm o muncă a tuturor, a administrației, agenților economici și a populației. Scopul este dezvoltarea durabilă, iar pentru atingerea lui nu cred că va fi cineva care să nu pună umărul”, a afirmat directorul pentru România al Agendei 21, Călin Georgescu.

Răzvan MARCU
Foto: Daniel BĂLȚAT

2000-2001-2002-2003: Călin Georgescu – “la ONU”

Sursa:
ziarul **Gazeta de Sud**,
nr. 2451, 21-03-2003

Prin programul „Agenda Locală 21”

Investiții garantate de ONU la Slatina

Ambasadoarea ONU în România, Soknan Han Jung, a fost prezentă ieri la Slatina pentru a lansa programul „Agenda Locală 21”. Aceasta a spus că, pînă în prezent, acest program a fost lansat și implementat deja în nouă municipii din țară, iar Slatina face parte dintr-un lot de alte zece municipii în care programul va fi lansat pînă la sfîrșitul acestui an, în următorii patru ani fiind planificate să fie angrenate în total 40 de municipii din țară.

„Agenda Locală 21” se referă la depistarea necesităților prioritare ale orașului și la crearea de proiecte viabile, care să obțină finanțare externă. Directorul programului în România, **Călin Georgescu**, a declarat că marile companii doresc să investească bani în aceste municipii deoarece înscrierea în acest program reprezintă pentru ele o garanție de viitor.

„Așa s-a întîmplat la Vlcea, spre exemplu, unde cea mai mare firmă americană din domeniu a refăcut complet, cu propriii bani, întreg sistemul de furnizare a apei din oraș”, a explicat acesta. Ambasadoarea ONU a spus că totul se va realiza prin colaborarea cu mass-media locale și cu cetățenii, iar în acest sens se vor organiza un consiliu de consultanță și

Ambasadoarea ONU în România

grupuri de lucru, formate din specialiști în diverse domenii, dar și din reprezentanți ai acestora, cu implicarea vice-primarului Slatinei, Ion M. Ion, și a unui reprezentant al programului.

Toți cei implicați vor fi plătiți de ONU și vor avea datoria de a identifica deficiențele și prioritățile orașului, după care vor întocmi proiectele și o strategie pe următorii 20 de ani. Reprezentanții programului au adăugat că proiectele vor viza în principal problema apei, a energiei electrice, a

infrastructurii drumurilor și transportului local, precum și a protecției mediului, însă în ordinea importanței.

Ambasadoarea ONU a mai precizat că Slatina este primul oraș care este dispus să investească bani în dezvoltarea locală, nu numai să aștepte să i se dea bani, deși contribuția este destul de mică, de numai 16.000 de dolari. Investițiile care vor putea fi atrase vor fi de ordinul sutelor de milioane de dolari.

• Ana-Maria ANGELESCU

2000-2001-2002-2003:
Călin Georgescu – “la ONU”
și scandalul fondurilor extorcate

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 4087, 28-08-2003

JOI, 28 AUGUST 2003

Dezvăluiri

România Liberă
FONDAT ÎN ANUL 1877

GONGO

Am intrat în posesia unui document stupefiant, trimis către Inspectoratul General al Agenției de Dezvoltare Internațională a SUA, pe 20 iunie 2003. Trei angajați ai programului GRASP (Reformă Guvernamentală și Parteneriate Durabile) sunt scandalizați și revoltați din cale afară că această subvenție, în fond, în valoare de 36 milioane de dolari, pe o durată de cinci ani, destinată birourilor din București, Sibiu, Iași și Oradea și activității din 14 județe, a devenit un fel de anexă a primarilor pesediști, prin președintele CA al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă (SDNP), nimeni altul decât dinozaurul comunist Mircea Malița și directorul său executiv **Călin Georgescu**.

Plângerea se referă la presiunile exercitate de partea română asupra agenției care distribuie banii - DAI (Development Alternatives Inc.) - pentru a acorda un grant unei organizații românești fără a se ține seama de importanța capacității tehnice, controlului financiar sau legitimității politice a acestei organizații românești. DAI, de fapt, nu numai că distribuie banii, dar și evaluează proiectele.

Cei trei angajați ai programului GRASP (nu excludem că aceștia ar avea și motive personale discutabile) susțin că au fost martori la ceea ce se poate defini extorcere de fonduri (dintr-un program finanțat de guvernul SUA) de către o pseudoorganizație românească.

Așa, din întâmplare, după ce a beneficiat de fonduri substanțiale SAPARD (pentru “relee” de apă) suburbia orașului Câmpina, Cornu, a fost și ea inclusă în programul “LA 21”. Cel mai aprig susținător a fost primarul PSD de Ploiești, Emil Calotă, care este și președintele pretensei organizații neguvernamentale FAIR.

ședintelui Ion Iliescu și fost consilier al dictatorului Nicolae Ceaușescu. Numai că donatorii nu au fost prea entuziaști privind la presiunile folosite pentru a-i forța să finanțeze un pseudo-

ONG de orientare guvernamentală - SDNP. În aprilie 2003, DAI/GRASP a ajuns la următoarele concluzii:

1 Nu ar mai putea aduce contribuții substanțiale la programul

GRASP de vreme ce rezultatele n-au fost elocvente;

2 Controlul fiscal cerut în implementarea programelor Agenției de Dezvoltare a SUA riscă să fie abrogat dacă un grant ar fi atribuit către SDNP pentru că aceste cheltuieli nu erau aliniate cu nevoile programului.

Biroul USAID/România nu a făcut presiuni asupra GRASP pentru a susține SDNP, cu toate că această organizație parazită continua să exercite presiuni asupra GRASP pentru a o susține, iar GONGO-ul lui Malița și Georgescu și-a continuat tacticile sale dure.

În ecuația unor astfel de subvenții, în afară de câteva ministere trebuia să figureze și o organizație neguvernamentală. Primăriile dominate de PSD și clientela sa politică au sesizat imediat că este vorba de bani mulți și au creat un ONG-fantomă, parazită - Federația Autorităților Locale din România

Cine îi ușurează pe americani de bani

- Dinozaurul comunist Malița, mai mare peste un program de subvenții
- După cei care au pus la cale o asemenea asociere, societatea civilă ar fi un “GONGO”
- 800.000 de dolari pentru discuții și rapoarte sterile

Termenul adecvat pentru directorul executiv al SDNP - **Călin Georgescu**: extorcere de fonduri

GRASP

Una dintre activitățile Agenției de Dezvoltare Internațională a Statelor Unite (USAID) este și sprijinirea guvernării democratice în România, prin Programul pentru Reforma Administrației Publice Locale și Parteneriate Durabile (GRASP). Acest program finanțat de USAID are durata de 5 ani și este implementat de Development Alternatives Inc., împreună cu Academy for Educational Development (AED). Menționăm că acest program are ca interval de implementare octombrie 2002 - septembrie 2007. Scopul GRASP este de a încuraja și sprijini parteneriate durabile și eficiente între autoritățile locale și societatea civilă menite să contribuie la îmbunătățirea calității vieții la nivelul comunităților locale din România.

Prima fază a asistenței GRASP (Reforma Administrației Publice și Parteneriate Durabile) a privit județele Arad, Argeș, Bihor, Brașov, Dolj, Giurgiu, Harghita, Iași, Neamț, Olt, Sălaj, Suceava și Tulcea. Asistența va continua și în anul 2004, când va fi selectat un alt grup de 13-15 județe. În total, vor fi trei faze de asistență tehnică.

GRASP acordă fonduri prin intermediul următoarelor categorii de finanțări:

- finanțări cu alocare rapidă, pentru proiecte de mică anvergură;
- finanțări pentru susținerea implementării Planurilor de Lucru ale Grupurilor Integrate de Acțiune (Cluster Grants), cu sume cuprinse între 5.000 și 50.000 de dolari pentru proiecte cu durată între 6-12 luni;
- finanțări pentru Idei noi, pentru proiecte cu durată de până la doi ani, în valoare de 10.000-100.000 de dolari. Programul GRASP a lansat solicitarea de proiecte pentru acest gen de finanțări în iunie 2003. Programul de finanțare pentru Idei noi a fost creat în scopul de a sprijini elaborarea, multiplicarea și reproducerea la scară națională a modelelor de bună practică, testate sau implementate la nivel de pilot prin inițiative locale. Aceste finanțări sunt menite să sprijine implementarea unor idei a căror eficiență a fost demonstrată. Totodată, GRASP lucrează și subcontractări, situație în care sumele sunt mult mai mari.

Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă

A fost înființat în anul 1997 ca parte a unui proiect al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), în scopul realizării unei strategii naționale de dezvoltare durabilă în România. Din iunie 2001, centrul SDNP este o organizație neguvernamentală (ONG) care coordonează inițiativele relevante de dezvoltare durabilă în România. Este, de asemenea, reprezentantul în România al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP). Scopul este de a crea și implementa proiecte dedicate înlăturării sărăciei, protecției mediului, egalității între sexe, calității vieții și managementului conflictelor. Una dintre misiunile centrului este sprijinirea acțiunilor locale. Președintele Consiliului de Administrație este acad. Mircea

Malița, iar președinte executiv, **Călin Georgescu**. Printre publicațiile SDNP figurează Studiul România 2020 și Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă. Agenda 21 a fost stabilită în 1992 de Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare, numită și Summitul Pământului de la Rio pentru dezvoltare durabilă. De fapt, două treimi din cele 2500 de tipuri de acțiune ale Agendei 21 privesc consiliile locale. Fiecare autoritate locală trebuie să proiecteze propria Agenda Locală 21. Agenda Locală 21 în România - de la global la local - vizează orașele: Iași, Baia Mare, Oradea, Târgu Mureș, Galați, Giurgiu, Râmnicu Vâlcea, Miercurea Ciuc și Ploiești.

2000-2001-2002-2003:
Călin Georgescu – “la ONU”
și scandalul fondurilor extorcate

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 4088, 29-08-2003

Lobby-iștii de la GONGO

3 octombrie 2001, la o conferință organizată de FALR, Ion Iliescu a decretat că PARTENER UNIC cu instituțiile europene care acordă bani României este FALR-ul de partid

Devoratorii de subvenții

Ziarul nostru a publicat dezvoltări despre un document stupefiant, trimis către Inspectoratul General al Agenției de Dezvoltare Internațională a SUA, pe 20 iunie 2003. Trei angajați ai programului GRASP (Reformă Guvernamentală și Parteneriate Durabile) sunt scandalizați și revoltați din cale afară că această subvenție, în fond în valoare de 36 milioane de dolari, pe o durată de cinci ani, destinată birourilor din București, Sibiu, Iași și Oradea și activității din 14 județe, a devenit un fel de anexă a primarilor pesediști, prin președintele CA al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă (SDNP), nimeni altul decât dinozaurul comunist Mircea Malița și directorul său executiv Călin Georgescu. Plângerea se referă la presiunile exercitate de partea română asupra agenției care distribuie banii - DAI (Development Alternatives

Inc.) - pentru a acorda un grant unei organizații românești fără a se ține seama de importanța capacității tehnice, controlului financiar sau legitimității politice a acestei organizații românești. DAI, de fapt, nu numai că distribuie banii, dar și evaluează proiectele. Cei trei angajați ai programului GRASP susțin că au fost martori la ceea ce se poate defini extorcere de fonduri (dintr-un program finanțat de guvernul SUA) de către o pseudo-organizație românească.

Potrivit informațiilor publicate de ziarul nostru, baronii PSD Marian Opreșan, Nicolae Mischie, Bebe "Certificat" Ivanovici și Gavril Mărza au ajuns să dispună și de banii contribuabililor americani. Și aceasta prin intermediul Federației Autorităților Locale din România (FALR), organizația fiind copilul de suflet al utecistului Octav Cozmăncă. Federația atotunificatoare condusă de nereprezen-

tativul primar al municipiului Ploiești, Emil Calotă, s-a erijat într-un fel de ONG, primind finanțări prin Programul GRASP, Ministerul Afacerilor Externe din Elveția, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), Ambasada Canadei, Ambasada Olandei și alte organisme internaționale. Toate aceste personaje au primit pentru uniunea lor PSD-istă, căreia îi zic ONG, dolari buni din partea USAID, reprezentant direct al guvernului american.

Cea mai mare parte a banilor au fost cheltuiți cum au știut ei mai bine. Au alocat 15.100 de dolari pentru... "Relații internaționale" (a se citi deplasări în străinătate). În 2002, United States Agency for International Development a mai contribuit cu 82.825 dolari, fără să știe, la asistența administrației locale a PSD. Bani pentru aleșii Puterii au mai fost atrași și pe alte canale, Asociația Directorilor Eco-

nomici din cadrul Consiliilor Județene beneficiind și ea de 17.850 euro de la USAID. Banii cei mulți au fost trecuți prin conturile federației care îi strânge laolaltă pe toți președinții de consilii județene, consilieri, primari, secretari de primărie, directori economici și arhitecți șefi pesediști. Unul din tunurile cele mari s-a ridicat la 300.000 de euro, veniți ca o altă finanțare nerambursabilă. În condițiile în care cele mai multe finanțări nu au fost destinate comunităților locale, ci aparatului administrativ, rechinii PSD au ținut sus, mult mai sus. Cam la nivelul sumei de 4 milioane euro, pusă la dispoziția României de Comisia Europeană în scopul creării unor servicii de consiliere pentru cetățeni și instruirea personalului autorităților locale. Dar marele pot pe care îl așteaptă FALR îl reprezintă cele 36 milioane de dolari ai programului GRASP.

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 4090, 01-09-2003

LUNI, 1 SEPTEMBRIE 2003

Dezvăluiri

România Liberă

FONDAT ÎN ANUL 1877

Fondurile europene
și americane - dirijate printr-un
ONG al Puterii

11

Banii - să ajungă unde trebuie (prin GONGO)

Camera 3047

Proiecte de miliarde coordonate
dintr-o încăpere de câțiva metri pătrați
de la Palatul Parlamentului

Curioși să vedem care este “secreta” succesului FALR, am încercat să-i facem o vizită acestei asociații cu atâtea reușite la sediul central din “3047”.

“Da, colaborez cu cei de la Federația Autorităților Locale, au sediul undeva în Palat, nu mai știu exact unde” - este răspunsul pe care l-am primit de la parlamentari din comisia de administrație locală. După cum se vede, asociația este atât de reprezentativă încât nici măcar cei din comisia de resort nu prea știu să o localizeze. FALR are de fapt un birou la camera 3047 din Palatul Parlamentului.

Ușa, pe care se află un mic afiș cu antetul organizației, nu lasă să se întrevadă amploarea proiectelor pe care le desfășoară FALR. Dotarea din interior este însă serioasă: computere, imprimante și alte aparate ultimul răcnet. Din vorbă în vorbă aflăm că sefi nu prea trec pe aici și că informațiile serioase le putem afla de la Ploiești, de la dl Calotă. Emil Calotă este primul peședist al Ploieștiului și președintele FALR.

La sediul central al FALR (de la “3047”), dotare serioasă; numai activitatea nu este la vedere

Alături se află biroul Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România, asociație componentă a FALR. Și aici aceiași peisaj: aparatură modernă, dar sefi, în speță dl Cozma, pot fi găsiți la Ploiești, oras în care sediul central, atât al FALR, cât și al Uniunii, se află în sediul Consiliului Județean.

Utilizări selective ale fondurilor obținute

FALR are în componență o serie de structuri ale puterilor locale - Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, Asociația Municipiilor din România, Asociația Orașelor din România, Asociația Comunelor din România. O dată cu preluarea Puterii peșediștii au declanșat operațiunea de acapare a acestor structuri, impunând în funcții de conducere reprezentanți ai partidului-stat. De exemplu, au făcut în așa fel, sub patronajul omniprezentului Octav Cozmăncă, să aleagă în organizările de conducere primari PSD, excluând primarii Opoziției chiar dacă aceștia reprezentau orașe importante - București, Timișoara, Brașov.

Romulus Georgescu
Foto: Florin Esanu

Bătălia Iliescu-Năstase se poartă și pe terenul FALR

Cum miza este una serioasă, în interiorul Federației Autorităților din România (FALR) a început lupta pentru putere. Nu între PSD și Opoziție, pentru că reprezentanții PD, PNL, PSD sau PNȚCD au fost demulți azvârliti peste bord. Bătălia pentru fondurile europene și americane se dă între aripa Iliescu și aripa Năstase din FALR - pentru că și aici avem o mostră de democrație originală în interiorul PSD.

Voci autorizate susțin că Emil Calotă, președintele FALR, este omul lui Ion Iliescu. Tabăra adversă îl are în frunte pe Alexandru Cozma, președintele Uniunii Naționale a Consiliilor Județene (UNCJR). Finalul de an se apreciază a fi incins, pentru că Alexandru Cozma intenționează să declanșeze bătălia finală pentru preluarea puterii în FALR.

În prezent, fiecare dirijează lucrurile din birourile pe care le au ambin în Ploiești. Disputa are o importanță care depășește evident raza orașului unde a ființat prima Republică.

În urma presiunilor, USAID a oferit deja fonduri consistente FALR, și doar la anul sunt alegeri...

O poveste cu un lobby-ist

Un alt personaj important al scenariului este Călin Georgescu, directorul executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă. Așa cum ziarul nostru a dezvăluit deja, Călin Georgescu a fost implicat în presiunile făcute asupra DAI pentru a oferi fonduri FALR. Călin Georgescu este un personaj influent, cu relații atât la Palatul Cotroceni, cât și la Palatul Victoria. El este omul care conduce, de fapt, Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă, în timp ce prezența lui Mircea Malița este mai mult de futadă.

Întrarea lui Călin Georgescu în sfera Cotrocenilor a fost realizată de Sergiu Celac și consilierul prezidențial Gheorghe Zaman. În plus, pentru a da o notă de imparțialitate politică, Georgescu se folosește și de relația bună cu Petre Roman. De altfel, biroul lui Călin Georgescu se află în aceeași clădire a RAPP-ului, în care funcționează și fundația lui Petre Roman. Se spune că sprijinul ar fi reciproc, iar Călin Georgescu, omul PSD, sprijină, inclusiv financiar, fundația lui Petre Roman.

În fine, la Guvern, Călin Georgescu are relații solide, fiind sprijinit, spun sursele citate, de Mircea Geoană. Un alt punct de sprijin al lui Călin Georgescu este Octav Cozmăncă - încă de pe vremea când acesta era ministrul Administrației Publice.

Radu Giurgea

“Agenda 21” (în stil PSD) - o lucrare științifică frumoasă, care stă în vitrină

FALR, controlată de PSD, s-a erijat nu numai în intermediar al programelor de finanțare, dar și-a atribuit și rol de decizie... -

Prin controlarea Federației Autorităților Locale din România (FALR) Guvernul păcătește finanțatorii externi - organisme prestigioase din Statele Unite. Fondurile alocate prin programele USAID sunt direcționate către aleșii PSD (80% din totalul aleșilor) pentru campania electorală care bate la ușă, în timp ce democrația este simulată prin consultarea structurilor asociative denumite FALR, controlată de aceiași membri PSD. Ca să-și poată duce obsesia până la capăt - nici un dolar pentru primarii din opoziție! - Guvernul ignoră alte organizații, cum este Asociația Primarilor

ființat Asociația Primarilor din Marile Orașe (APMO). Bineînțeles, noua asociație a fost ignorată de Guvern, deși Legea Administrației Publice Locale îi obligă să consulte structurile asociative. Deși există numai două asemenea structuri, Guvernul simulează consultarea democratică doar a federației!

FALR decide în locul finanțatorului ce municipii să primească bani...

FALR a căutat ca în cadrul programelor cu USAID proiectele din Agenda 21 să se realizeze exclusiv în localitățile cu primari PSD. Astfel, prima etapă a Agendei 21, derulată în 2002, a inclus 9.10 municipii, aproape de nesemnificativ

Sursa:
ziarul **România Liberă**,
nr. 4091, 02-09-2003

Până și pentru angajații străini ai programului GRASP era bătător la ochi că tartorul GONGO, **Călin Georgescu**, folosește o mașină simandicoasă cu număr diplomatic

Nu întâmplător trei angajați ai programului GRASP (Reformă guvernamentală și parteneriate durabile) s-au văzut nevoiți să întocmească un raport dur, fiind revoltați de modul în care directorul executiv al Centrului National de Dezvoltare Durabilă, **Călin Georgescu**, înțelegea să folosească și să repartizeze cele 36 de milioane de dolari proveniți de la agențiile guvernamentale americane. Este vorba de o adevărată extorcere de fonduri. Acest **Călin Georgescu** n-a fost în stare să dovedească că fondurile sunt supuse controlului financiar, că SDNP-ul său are legitimitate pentru un program atât de cuprinzător. **Călin Georgescu** a insistat într-un mod agresiv ca programul său să fie

finanțat de GRASP cu 800.000 de dolari, fără a defini activități specifice, în afară de rapoarte de doi bani și discuții sterile. Dacă tot reușește să atragă resurse de la donatori printr-un GONGO (un ONG guvernamental, în argou) de ce nu s-ar lăfăi și într-o limuzină cu număr diplomatic, că doar musiu **Călin Georgescu** este bine conectat la PSD. Așa că funcționarilor GRASP nu li se mai pare ciudat că banii se duc într-o singură direcție.

Din imobilul din strada Alexandru Philippide nr. 15 unde-și are sediul ONG-ul lui **Călin Georgescu** se pun la cale extorcarile de fonduri de la donatori naivi care chiar cred în transparența administrației locale. (B. Petriceicu)

MARTI, 2 SEPTEMBRIE 2003

Dezvăluiri

România Liberă
FONDAT ÎN ANUL 1877

Arma utilizată de directorul executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă (SDNP), **Călin Georgescu**, pentru a pune mâna pe fondurile distribuite de agenția Development Alternatives Inc. a fost șantajul. Din această cauză, numele lui Georgescu a ajuns până la Inspectoratul General al Agenției de Dezvoltare Internațională a SUA. Americanii au fost sesizați că directorul Georgescu încearcă să preia fonduri de 36 milioane de dolari, iar o parte din aceștia vor ajunge până la urmă în pușculița liderilor locali ai PSD. După ce ar fi primit banii, **Călin Georgescu** avea pretenția să nu fie controlat asupra destinației acestora. Împreună cu Federația Autorităților Locale din România și având “spatele” asigurat de administrația prezidențială, ONG-istul **Călin Georgescu** a luat până acum 215.000 de dolari nerambursabili.

Studii americane transpuse în variantă dâmbovițeană 8

În ianuarie 2001, Emil Calotă, președintele Fundației Autorităților Locale din România, a participat la o vizită de studii în Statele Unite. El a fost invitat în cadrul Programului de Asistență pentru Administrația Publică Locală din România, implementat de Research Triangle Institute (RTI). Pentru că Emil Calotă s-a tot prezentat ca reprezentant al unui ONG, colaborarea a evoluat. FALR a depus o cerere de acordare a unei finanțări nerambursabile din fon-

duri USAID către RTI Internațional. Suma aprobată este de 47.825 dolari, care se adaugă unui grant interim în valoare de 35.000 de dolari. Granturile pentru asociațiile de autorități locale din România fac parte din Programul de Asistență pentru Administrația Publică Locală al USAID. Un alt program pentru care FALR a obținut sprijinul unor instituții europene a fost “Transparența în activitatea administrației publice locale”. Acesta este un program finanțat de

World Learning/USAID și realizat de IRIS Center România. Programul a inclus realizarea unui număr de patru seminarii cu implicarea FALR pentru partea de organizare. O altă organizație finanțatoare a FALR este MATRA VNG din Olanda. FALR a semnat cu această organizație un acord de colaborare în cadrul Programului PME finanțat din fondurile MATRA. Acesta este un program de asistență acordat de guvernul Olandei administrației publice locale. La fiecare acțiune

dedicată administrației locale, alegerea participanților și a beneficiarilor s-a făcut pe criterii politice, punându-se accent pe marile orașe conduse de primari ai Opoziției. La conferința “Abordări în domeniul formării pentru administrația publică locală”, organizată pe banii olandezilor, au participat reprezentanții celor trei municipii-pilot beneficiare: Alba Iulia, Tulcea și Vatra Dornei.

Romulus Georgescu

Lobby-știi de la GONGO au pătruns și în noul “Ștefan Gheorghiu” - școala de cadre a PSD

Institutul Național de Administrație (INA) - despre care sindicatele funcționarilor publici susțin că este o Academie “Ștefan Gheorghiu” post-revoluționară (în care se perfecționează, doar “cu recomandare”, cadrele PSD) - a fost invadat de lobby-știi de la GONGO, cărora Guvernul le-a creat locuri călduțe în consiliul de administrație de la nivel central și în centrele regionale (prin HG 710/2002 privind înființarea Institutului). Astfel, câte un reprezentant al Federației Autorităților Locale din Ro-

mânia (FALR) - structură despre care ziarul nostru a demonstrat că este un ONG guvernamental, adică un GONGO - participă la toate deciziile privind elaborarea strategiilor de formare profesională, constituirea corpului de profesori, experți și colaboratori, aprobarea cifrelor de școlarizare, aprobarea programelor de formare și perfecționare a pregătirii profesionale, aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a programelor de colaborare externă. În plus, reprezentantul FALR se ocupă - din funcția remunerată pe

care o deține (are indemnizație de sedință în valoare de 3 milioane lei), împreună cu reprezentanții ministerelor și cu delegatul Asociației secretarilor unităților administrativ-teritoriale din România - de ducerea la îndeplinire a sarcinilor stabilite de Guvern ori de primul ministru.

O situație asemănătoare o regăsim și în centrele regionale ale INA, unde puterea de decizie o au primarii și președinții consiliilor județene arondate centrelor respective, majoritatea membri FALR. Pătrunderea lobby-știlor în noul “Ștefan

Gheorghiu” înseamnă atingerea unuia dintre obiectivele pe care și le-au propus: FALR urmărește “crearea și întreținerea unui sistem informațional integrat, precum și a unor corpuri de specialiști capabili să analizeze și să ofere soluții pentru rezolvarea problemelor colectivităților locale”. De unde vor fi luați acești specialiști de încredere, numai buni să presteze pentru GONGO? Bineînțeles, din rândul cadrelor școlite la INA, în management, probleme europene și consultanță! (S.S.)

11. Fără o schimbare reală a societății românești, fără schimbări autentice și consistente pe care omul obișnuit și le dorește în viața lui de zi cu zi, integrarea în UE nu e suficientă. Efectele pot fi noi destructurări economice masive, precum și

Petre Roman, Iacob Baciu, Ileana Baciu, Daniel Barbu, Andrei Bondari, Ștefan Călinescu, Andrei Corbea, Mircea Dumitrescu, Mircea Dumitru, Marian Enache, **Călin Georgescu**, Dumitru Ghica, Eugen Constantin Ișbășoiu, Emeric Jenei, Elade Mihăilescu, Aurel Mișoș, Vasile Morar, Ștefan Părvan, Radu Alexandru, Valeria Sitaru, Nicolae Spiroiu, Nicolae Stăiculescu, Marius Teodorescu, Anghelută Vădineanu, Sorin Vieru, Daniel Zamfir

1. În întreaga țară oamenii spun același lucru: „Vrem dreptate!” „Ne-am săturat să fim considerați o masă de

Petre Roman, Iacob Baciu,
Ileana Baciuc, Daniel Barbu,
Andrei Bondari, Ștefan
Călinescu, Andrei Corbea,
Mircea Dumitrescu, Mircea
Dumitru, Marian Enache,
Călin Georgescu, Dumitru
Ghica, Eugen Constantin
Ișbăsoiu, Emeric Jenei,
Eliade Mihăilescu, Aurel
Milos, Vasile Morar, Ștefan
Pârvan, Radu Alexandru
Valeria Sitaru, Nicolae
Spiroiu, Nicolae Stăiculescu,
Marius Teodorescu,
Angheluta Vadineanu, Sorin
Vicu, Daniel Zamb

Sursa:
ziarul **Evenimentul Zilei**,
nr. 3502, 22-09-2003

www.romania-libera.ro

TRANSILVANIA
BANAT

România Libera

Fondat 1877 Nr. 4116 (serie nouă)

Fonduri GONGO
pentru SRD?

MIERCURI, 1 OCTOMBRIE 2003 • 28 PAGINI - 5.500 LEI

TIPĂRIT ÎN PATRU EDIȚII ZONALE

Doi clujeni fac bani din fabricarea
genealogiilor imaginare

Cosmeticieni pentru trecutul
baronilor de după '89

**Sumele pe care statul român
nu le-a colectat de la ambasade se
ridică la peste 50 miliarde de lei**

În numele bunelor relații cu o serie de țări străine statul român se dispensează de aproximativ 50 miliarde de lei. În vacanța parlamentară Guvernul a aprobat Ordonanța 91/2003 privind stingerea unor obligații de plată ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România și ale personalului acestora. Sumele efective au fost stabilite printr-o recentă hotărâre de Guvern, aprobată după ce ordonanța inițială fusese votată de Senat. Hotărârea se referă în primul rând la datorităle din chiriile ale ambasadelor Iranului și Braziliei. Iranul este iertat de datorii de 88.000 de dolari - aproximativ 2,7 miliarde de lei. În ceea ce privește Brazilia, statul român a renunțat la 66.000 de dolari - în jur de două miliarde de lei. O a doua categorie la care se referă ordonanța sunt sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată nefacturată de către RAAPPS ambasadelor sau misiunilor respective. Dacă în unele cazuri se pot invoca bunele relații diplomatice, probabil că nimeni nu poate explica situația Irakului, care apare cu scutiri în valoare de 1,7 miliarde de lei. De altfel și ambasada Libiei a fost scutită de plată a 240 milioane de lei. (R.G.)

Recenta lansare a Societății Române pentru Democrație (SRD) sub bagheta lui Petre Roman a generat numeroase semne de întrebare în privința obiectivelor reale ale fostului președinte PD. Un răspuns, parțial cel puțin, îl putem obține dacă ținem seama de activitatea unuia dintre cei care au ales să defileze alături de Petre Roman ca membru al SRD: Călin Georgescu. Directorul executiv al

Din spatele lui Roman răsare un lobby-ist PSD

Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă a fost implicat în presiunile făcute asupra unei asociații internaționale pentru a oferi fonduri Federației Autorităților Locale din România (FALR). Interesant este faptul că FALR e o asociație din care primarii Opoziției, în frunte cu Traian Băsescu, au fost practic excluși. De exemplu, atunci când au fost alegeri la Asociația Municipiilor - organizație membră a FALR - Traian Băsescu nu a fost inclus în comitetul de conducere din cauza boicotului pesedist. După excluderea primarilor Opoziției FALR s-a transformat într-o asociație de finanțare a primarilor pesediști.

În toată această acțiune Călin Georgescu este un personaj-cheie cu relații atât la

Palatul Cotroceni, cât și la Palatul Victoria. Relațiile de la Cotroceni și le-a construit prin intermediul lui Sergiu Celac și al consilierului prezidențial Gheorghe Zaman, afirmă sursele noastre. La Guvern Călin Georgescu ar fi sprijinit de ministrul de Externe. Un alt ajutor de nădejde al lui Călin Georgescu este fostul ministru al Administrației Publice Octav Cozmăncă.

Despre Călin Georgescu se spune că el este omul care va sprijini financiar fundația lui Petre Roman. Cert este însă că el a jucat un rol important în dirijarea unor fonduri către primarii PSD - tocmai adversarii de moarte ai PD.

Societatea Română pentru Democrație, organizație politică înființată de Petre

Roman, este finanțată și prin programe USAID, derulate de SUA, bani pe care același Călin Georgescu ar vrea să-i monopolizeze pentru el și prietenii PSD. Roman, care recunoaște că primește aceste fonduri, ne-a declarat că aceste programe sunt concentrate pe două teme: dezvoltarea autonomiei locale și descentralizare, precum și dezvoltarea societății civile. "Dar primim sponsorizări și din partea unor persoane fizice, oameni de afaceri. Această structură politică va avea filiale în toată țara, bazate pe grupuri de interese concentrate în jurul unor persoane care sprijină organizația". Petre Roman a afirmat că SRD funcționează pe structura Institutului Român de Democrație, un ONG înființat tot de liderul PD.

Marian Enache, fost lider APR și FSN, apropiat al lui Ion Iliescu, "a venit individual ca persoană care a agreat această structură politică". Petre Roman a mai spus că la SRD au mai aderat Confederația Sindicatelor Democratice din România (CSDR) și Asociația Politicilor Energetice, dar urmează să adere și alte asociații profesionale din toate domeniile de activitate. În schimb, Roman refuză să vorbească despre adeziunea Asociației Comunelor din România, precum și despre o posibilă afiliere a Federației Municipiilor și Primarilor din România, condusă de primarul PSD Emil Calotă. (R. Georgescu, C. Oprea)

Noi opțiuni ale Asociației Române pentru Clubul de la Roma

La sediul Institutului Bancar Român (IBR) a avut loc, la jumătatea acestei săptămâni, Adunarea Generală a Asociației Române pentru Clubul de la Roma - ARCoR, organizație non-guvernamentală și non-profit, care reunește elite ale societății românești din mediile academice, economice, sociale și culturale. ARCoR s-a înființat, în România, ca asociație a Clubului de la Roma (CoR) în 1993. Sub motto-ul CoR, „think globally, act locally”: gândește în termeni globali, acționează pe plan local.

În cadrul recentei reuniuni,

a fost trecut în revistă istoricul Clubului, înființat la începutul anilor '70 de către Aurelio Peccei. Totodată, au fost prezentate viitoarele coordonate ale activității ARCoR.

A fost subliniată cu deosebire cerința alinierii acțiunilor locale ale societății românești la tendințele mondiale globale, importanța perspectivei pe termen lung și obligativitatea de a raporta proiectele naționale la tendințele mondiale. ARCoR va continua astfel să fie un centru de reflecție, dezbateri, analiză și luări de pozitie în problemele naționale,

dar și globale ale omenirii. ARCoR va iniția un ciclu de conferințe și dezbateri publice care va debuta pe data de 3 februarie, la sediul Institutului Bancar Român, cu tema „România în era cunoașterii”.

ARCoR și-a stabilit sediul la Institutul Bancar Român. Componenta Consiliului Director este următoarea: Președinte - Mugur Isărescu; Vicepreședinti - Virgiliu N. Constantinescu; Nicolae Dănilă; Mircea Malita; Teodor Meleșcanu; Petru Rareș; Secretar General - Călin Georgescu; Director Executiv - Ilinca Popescu. (A.M.V.)

Sursa:
ziarul **Ziua**,
nr. 3523, 14-01-2006

Parteneriatul public-privat ca formă a responsabilității sociale corporatiste

Programul de Dezvoltare al Națiunilor Unite (UNDP) promovează o formă specială de implicare socială a companiilor, și anume parteneriatul public-privat sub forma programelor de dezvoltare durabilă. Ce loc ocupă aici conceptul de responsabilitate corporatistă?

Promovăm parteneriatul public-privat care, credem noi, reprezintă o șansă mare de transformare a României. În această zonă, la intersecția dintre interesul public și cel privat, are sens să vorbim despre responsabilitate socială corporatistă (CSR).

CSR înseamnă a aduce la aceeași masă două structuri: mediul privat de afaceri și societatea civilă.

În România, această relație nu funcționează eficient. Pe de o parte, mediul de afaceri are alte priorități precum legislația, ineficiența statului, taxele. CSR

CĂLIN GEORGESCU*

Programele de responsabilitate socială nu sunt o prioritate a mediului românesc de afaceri

este o temă a cărei importanță nu este conștientizată de către companiile românești. Multe firme au programe sociale, însă acestea se limitează la sponsorizare. Pe de altă parte, comunitățile nu conving mediul privat să investească social. Oamenii nu sunt informați, nu-și cunosc și nu știu să-și ceară drepturile, nu sunt educați în spiritul acesta.

Cum intervine mediul privat în programele UNDP?

Proiectele promovate de UNDP sunt rezultatul opțiunilor cetățenilor. Prin intermediul rețelei sale internaționale, UNDP promovează aceste programe în mediul de afaceri. În acest fel, companiile află că într-o anumită comunitate există anumite nevoi publice și niște proiecte care așteaptă finanțare din partea mediului privat. Firmele știu ce resurse au și care le sunt interesele. Companiile respectabile, care doresc să investească pe termen lung, nu refuză să se implice în astfel de proiecte. Este un proces de descentralizare în care nu este implicat Guvernul României. Odată ce proiectele recomandate de UNDP își găsesc finanțatori, companiile discută direct cu administrațiile locale și cu societatea civilă, care, astfel, își promovează singure interesele.

Când se implică statul, lucrurile merg prost

Trebuie să înțelegem că parteneriatul public-privat nu are nevoie de intervenția statului, el începe de la un interes comun între cele două părți, companii și comunități. Oamenii de afaceri doresc să investească și să obțină profit. Comunitățile locale doresc să își finanțeze niște proiecte. De regulă, se ajunge la un interes comun. Înainte, oamenii așteptau bani de la guvern, acum așteaptă de la Uniunea Europeană. Însă acești bani vin de nicăieri, oamenii nu pot fi responsabilizați pentru cheltuirea lor.

Așadar, ideea este ca, în aceste parteneriate public-privat, să fie eliminat statul.

Cu cât statul este mai implicat, cu atât lucrurile merg mai greu. Clar. Atât timp cât statul se implică în problemele comunităților și administrației locale, lucrurile merg prost.

Cum privește mediul românesc de afaceri inițiativele UNDP?

Discutăm de proiecte mari de infrastructură, proiecte de apă, canal, deșeuri menajere. Puține companii românești

pot investi acești bani. Noi avem în vedere firme puternice și responsabile social. De pildă, dacă vorbim de servicii de turism, nu ne gândim la companii de genul celor care preiau fostul hotel al partidului din județul cutare și fac la fel ce au făcut și cei de până în '89. Vorbesc despre companii care vin și construiesc un hotel sau transformă radical unul existent și oferă cu totul alt gen de servicii. Vorbim despre CSR în momentul în care cineva vine și investește fiind interesat, totodată, de felul în care arată comunitatea, de modul în care sunt colectate deșeurile în zonă, de felul în care sunt întreținute drumurile, școlile etc. Asta înseamnă dezvoltare durabilă. O companie este o parte dintr-un întreg cu care trebuie să comunice, să interacționeze.

Interviu realizat de
Dana Oancea & Bogdan Diaconu

Joi, 22 februarie

* Călin Georgescu, doctor în pedagogie, este directorul Centrului Național de Dezvoltare Durabilă. Din 1997 este secretar general al Asociației Române a Clubului de la Roma.

Sursa:
ziarul **Revista 22**,
nr. 11, 13-03-2007

2007: Călin Georgescu –
“responsabilitate socială” acum și cu Băsescu și
pe bani UE – că de ce nu

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 80, 05-04-2007

Ce se poate face în România

► **Călin Georgescu** afirmă că se pot face lucruri fabuloase în România, iar principala politică pe care ar trebui să o ducă țara noastră ar fi rețeaua de proiecte și programe. „Asta este doctrina. Să știi să scrii proiecte și programe, să te legi de un proiect care îți poate valorifica destinul. Dar atât timp cât statul nu promovează acest lucru este limpede că nu ai un feedback pe măsură. E adevarat că și munca cu tine însuși este foarte importantă și bineînțeles că trebuie să ai modele, dar pe de altă parte trebuie să fii ajutat”, spune directorul executiv de la IPID. Următorul pas susținut de Georgescu este atragerea investițiilor pri-

vate mari în România, prin Centrul Național de Dezvoltare Durabilă. „Este unul dintre scopurile și idealurile mele mari. Apa, deșeurile menajere, serviciile în turism sînt proiecte mari care nu pot fi făcute din banii de la UE. România are în prezent un necesar pentru următorii 15 ani de peste 30 de miliarde de euro, dintre care două treimi sînt necesare numai pentru apă. Fondurile structurale care vin de la UE sînt în valoare de doar 4,5 miliarde. Aici discutăm de două căi. În primul rînd, ai nevoie de proiecte, iar noi pierdem în jur de

9 mil. de euro pe zi”, mai spune Georgescu.

Călin Georgescu

► 1980–1986: Absolvent Institutul Agronomic Ingineria Mediului
► 1999: Doctor în pedologie, Institutul Agronomic București
► 1997 – prezent: secretar general, Asociația Română pentru Clubul de la Roma
► 1999: Membru în boardul Fundației Române pentru Energie și Mediu
► 2006 – prezent: director executiv, IPID

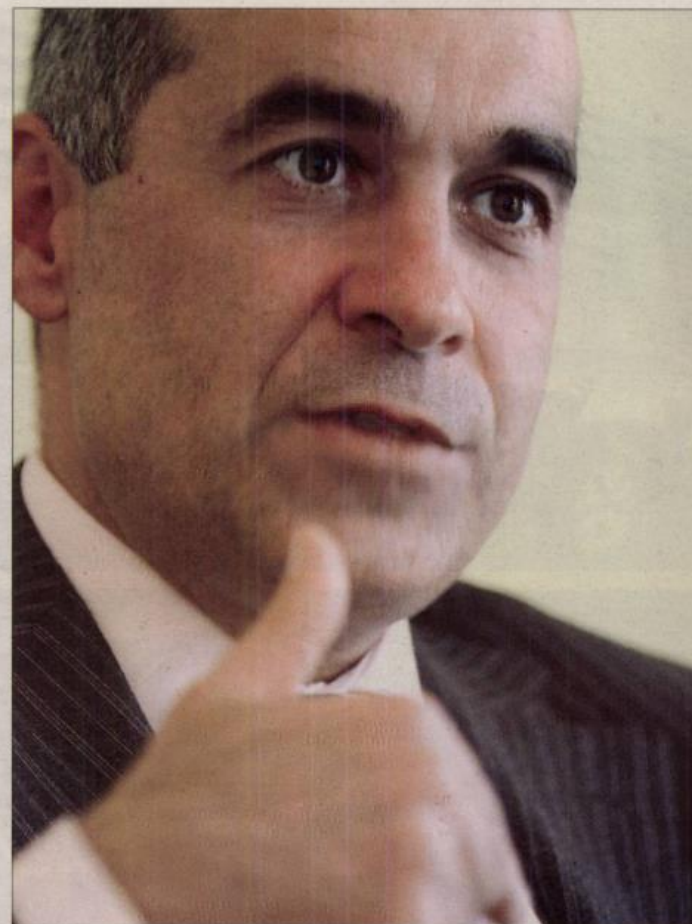
BANII DE LA UE NU SÎNT SUFICIENȚI

Ce proiecte strategice salvează România

► **Călin Georgescu** are experiență atît în mediul politic, cît și pe zona organizațiilor neguvernamentale. El și-a propus ca prin Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare să ajute România să se dezvolte durabil.

— Lidia IONIȚĂ

ARE UN CV impresionant, unde se regăsesc atît titluri de la diverse instituții prestigioase, funcții în ministere și instituții neguvernamentale, cît și volume publicate sau specializări în companii internaționale. De cîtiva ani buni, **Călin Georgescu** este membru în boardul Fundației Române pentru Energie și Mediu, iar în prezent este manager de proiect la Programul de Dezvoltare al Națiunilor Unite. Mai mult, din toamna anului trecut, tot el deține funcția de director executiv al IPID – Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare. Institutul este o organizație nonguvernamentală înființată în octombrie 2006, a cărui misiune declarată este să aducă în dezbatere publică probleme majore, precum și propuneri de soluții pentru rezolvarea lor adresate Guvernului. Activitatea institutului este structurată pe două paliere: un program de cercetare și analiză, în urma căruia vor fi realizate rapoarte, și un program de politici decizii și

„Valorificarea turismului balneoclimateric ar putea face din România o țară foarte rivnită.”

României”, elaborat înainte de NATO sau UE și aprobat în 1999 de către Guvern. „Această strategie punea în sfîrșit România pe o poziție clară legată de unde vrea să ajungă, cum vrea să ajungă și punea în practică acest

mai mult cu mai puține resurse. România a semnat și ea, dar din punctul de vedere al legislației trebuie să știe să-și negocieze resursele și să știe ce urmează pe termen lung”, mai spune Georgescu. Prin urmare, în 1999 proiectul dezvoltării durabile

A fost vorba despre eficiența proiectului comun, a țintei comune. La acea vreme, Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă era cu titlu de proiect, iar eu am demarat acest proces, care a avut ulterior ca prioritate administratia locală”, spune Geo-

„În 60-80 de pagini, un oraș știe ce resurse are, știe cum stă, unde vrea să ajungă, ce proiecte pot veni în întîmpinarea acestei ținte comune. Acest document are capacitatea de a atrage fonduri comunitare”, spune Georgescu. De la planul local de dezvoltare durabilă a pornit ideea proiectului IPID, un institut care și-a propus coagularea eforturilor societății civile, în mod special în realizarea de politici publice, iar ca țintă precisă, reprofesionalizarea României. Cu privire la dificultățile întîmpinate pe parcursul dezvoltării acestui proiect, Georgescu mărturisește că cele majore au plecat în primul rînd de la structura mentalității, opacă la nou. „Un astfel de proiect care vizualizează altfel gîndirea pe

30 de miliarde de euro este suma de care are nevoie România în următorii 15 ani pentru proiectele mari de dezvoltare.

termen lung taie ce înseamnă Mîine, adică nu Mîine, ci pe termen lung, iar aici ne-am confruntat cu o mare rezistență”, spune el. IPID lucrează momentan cu un Consiliu Director, format din 16 persoane, dar folosește și alți experți, fiecare profesioniști pe zona lor. Consiliul Director al IPID este format din 16 membri, printre care se numără Daniel Dăianu, Ecaterina Andreanescu, Cristian Hera, Mugur Isărescu, Mircea Malița, Veronica Savanciuc ș.a.

Mediul și energia

IPID și ARCoR (Asociația Română pentru Clubul de la Roma, filiala română a Clubului de la Roma, formată

„În 60-80 de pagini un oraș știe ce resurse are, știe cum stă, unde vrea să ajungă, ce proiecte pot veni în întîmpinarea acestei ținte comune.”

„Scopul institutului este să aducă

2008: După ani de sifonat bani pe workshopuri și seminarii inutile când cu PSD, când cu PD/PDL, Călin Georgescu o cotește încet-încet spre “suveranism”

Sursa:
ziarul **Cotidianul**,
nr. 46, 06-03-2008

Anii vacilor slabe

● Zilele trecute, reprezentantul în România al unui mare investitor german îmi spunea că ceea ce auzise în copilărie, sub formă de înțelepciune populară în legătură cu Valahia - locul în care dracul și-ar fi înțărcat copiii -, este adevărat.

Urma exemplul. În Germania, întreruperea, dintr-un motiv sau altul, a electricității, pe cap de locuitor, este de 20 de minute pe an. În Ungaria, de 150 de minute. În România, de 1.000 de minute. Fiecărui român i se pune așadar pata neagră de zeci de ori mai mult decât nemților și ungurilor, în timp ce pretul plătit pe kilowatt de noi este cel mai mare din Europa, în comparație cu veniturile. I-am dat și eu neamțului o veste. În „Istoria Europei”, Norman Davis alcătuiește un catalog de 300 de cuvinte, substantive comune și nume proprii, luate din limbile și culturile tuturor țărilor continentului. Puse laolaltă, ele sugerează oarecum Europa. În această listă există și câteva cuvinte românești, în original: moarte, Vlad, Cernăuți.

Un raport neobișnuit a fost lansat recent de Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare, intitulat „Reprofesionalizarea României” (Autori: Mircea Malița și [Călin Georgescu](#)). Din nici măcar 100 de pagini, mai aflăm o dată cât de rău stăm. După mai multe valuri de modernizare, de la Cuza Vodă încoace, trecând inclusiv prin industrializarea forțată a lui Ceaușescu, am rămas o societate predominant rurală, cu mentalități feudale (inclusiv în politică, unde funcționează

perfect cuplul suzeran-vasal), dar - culmea! - și cu o agricultură neperformantă. Una dintre cauzele principale ale înapoierii este subfinanțarea cronică a sistemului de educație sau distrugerea lui prin control ideologic. Așa se ajunge la subprofesionalizare și apoi la subdezvoltare. Nu mai sînt nici fizicieni, chimiști sau umanști, nici instalatori, zidari sau crescători de vite care-și isprăvesc cu bine și la timp treaba. Nici arte, nici meserii. UE și NATO nu ne vor putea ajuta prea mult în această situație, chiar dacă ar dori.

Se pare că președintele și clasa politică au realizat dezastrul, căzînd de acord asupra celor 6% din buget, alocate anual învățămîntului. Marea Britanie, cu cele mai vechi și bune școli din lume, de sute de ani, alocă și azi 8% pentru educație, dintr-un buget de zeci de ori mai mare decât al României. A fost și la noi altfel, altădată. Au existat perioade de răspundere pentru viitorul națiunii, cu investiții în educație și cu rezultate în progres. Autorii raportului le numesc: 1860-1916, 1920-1940, 1965-1980. Spiru Haret a emis în 1910 teza potrivit căreia modernizarea educației își arată roadele de-abia după 25-30 de ani, într-un moment de înflorire a țării. În 1864, Cuza reforma sistemul școlar. Zece ani mai târziu, o delegație japoneză, lucrînd pentru

proiectul de modernizare a perioadei Meiji, vine în România să se inspire din organizarea școlii elementare. În 1880, momentul Carol culege deja roadele momentului Cuza, dar are grijă să planteze semințe noi, prin investiții în liceele de tip clasic.

În 1910 urmează momentul Haret, cu cea mai profundă reformă a sistemului de educație, atunci cînd leul avea acoperire integrală în aur. 1935 este apogeul reformelor. Ocuparea unei catedre de liceu, în provincie, de doctori cu studii în Germania sau Franța este un moment public de rezonanță. Urmează degringolada o dată cu prea multă politică, ideologie și control. La începutul anilor '60, în mod limitat și ultrasupravegheat, sistemul Haret este oarecum repus în drepturi. Dar în 1971 începe declinul ireversibil, prin decizia altoirii marxism-leninismului specific cu butasii ideilor ciuce din Coreea de Nord. Prăbușirea n-a fost oprită pînă azi, cînd România nu figurează în nici unul din clasamentele de performanțe (în afara corupției sau a bolilor cardiovasculare) ale lumii euroatlantice. Cu o generație tînăără sceptică sau dornică de emigrare, cu prea mulți politicieni guralivi ineficienți și prea puțini profesioniști ascultați, tocmai punem bazele unui nou deceniu al subdezvoltării.

2008: După ani de sifonat bani pe workshopuri si seminarii inutile când cu PSD, când cu PD/PDL, Călin Georgescu o cotește încet-încet spre “suveranism”

Sursa:
ziarul **Dilema Veche**,
nr. 215, 27-03-2008

2008: Intre timp se mai dă cu părerea prin talk-show-uri despre reformele târzii asupra moralului cetățenilor

Capcanele uninominalului

Cristian Pîrvulescu va susține duminică, 16 noiembrie, conferința *Capcanele uninominalului*, la care vor mai participa Dan C. Mihailescu, Luca Niculescu și Călin Georgescu, evenimentul încadrându-se în seria „Conferințele TNB”. Cei patru invitați vor purta un dialog despre efectul acestei reforme tirzii asupra moralului unei societăți aflate în fața unei crize economice și sociale și vor încerca să răs-

pundă la întrebarea „Ce mai poate spune acum uninominalul românilor?”.

Formatul dezbaterii va fi al unui talk-show în formulă extinsă, la care spectatorii sînt invitați să participe. În public se vor afla și politicieni, care vor încerca să demonstreze cum va determina votul uninominal o creștere a responsabilității aleșilor față de electoratul pe care îl reprezintă.

Sursa:
ziarul **Observator Cultural**,
nr. 499, 13-11-2008

De azi pe mîine, dar durabil

Pentru un popor obișnuit cu traiul „de azi pe mîine”, dar și cu ideea că „veșnicia s-a născut la sat”, aplicate cu sîrg de veacuri și „teoretizate” în frumoase eseuri și articole de scriitori și gazetari de frunte, expresia „dezvoltare durabilă” pare un scandal. Cum adică „durabilă” cînd noi sîntem, în același timp, și în dialog direct cu marile mișcări ale Cosmosului, și terorizați de ziua de mîine? Cum adică „durabilă”, cînd în gene (și sprincene) avem încă urmele deselor fugi din calea năvălitorilor la care erau nevoiți să recurgă strămoșii noștri, drept pentru care și așezările noastre au avut multă vreme un aer precar, gîndit cu premeditare ca reconstruibil? Ce poate însemna „pe termen mediu și lung” la români, care de atîta amar de ani și-au făcut cuibul cu dileme între pripa bocceluței de luat în codru cu ocazia bejeniei și eternitatea frăției cu natura? Poate singura posibilitate de a face ceva durabil (fie și o strategie de dezvoltare) ar decurge din principiul „pup-o în bot și-i papă tot”; pe ea, pe natură adică, fiindcă ea ce treabă are, pe ea de ce-o avem? O avem pentru ca să ne dea la toți, dacă nu o pensie bunicică („asta-i treaba statului...”), măcar puținul acela care să ne ajungă de azi pe mîine (ca indivizi), astfel încît să „durăm” în eternitate ca neam, pînă ne-om integra în armonia cosmică, unde nu mai e nici supărare, nici suspin, nici strategie pe termen mediu. Și totuși...

Acest popor blind, dar mîndru, dacă tot a nimerit cam ca proasta-n horă în Uniunea Europeană, s-a trezit că trebuie să facă față și unei Strategii Naționale de Dezvoltare Dura-

bilă. Este în curs de elaborare, va avea circa o sută de pagini și ar putea fi gata pe 10 aprilie, dar se așteaptă punctele de vedere formulate în scris de către ministere, în special de către Ministerul Muncii și cel al Culturii, a declarat dl Călin Georgescu, directorul Centrului Național de Dezvoltare Durabilă (<http://www.sdnp.ro>). Deocamdată, au avut loc cîteva runde de dezbateri publice asupra proiectului de strategie și vor urma dezbateri regionale. Bineînțeles, presa *mainstream* și televiziunile n-au acordat importanță acestui subiect pentru că audiența nu e ceva durabil, iar cestiunile arzătoare aducătoare de rating sînt altele – de exemplu, dacă Marian Vanghelie va candida la primăria Capitalei. Doar pe la radioul public s-a mai putut auzi cîte ceva. Sînt convins că nici după publicarea ei în formă finală nu va crea mari ecouri. Unora, obișnuiți cu gîndirea metaforică și speculativă, li se va părea prea tehnică, altora, fataliști din fire, li se va părea „utopică”, iar cei mai mulți – în frunte cu editorialiștii și moderatorii de talk-show-uri – vor fi ocupați cu controle din campania electorală. Documentul respectiv însă va fi, cred, unul extrem de important nu doar din punct de vedere economic și social, dar și cultural. Nu am competența să mă pronunț asupra „valabilității” sale, nu știu cît de bună sau rea e strategia în sine, dacă va da rezultatele scontate sau nu. Dar din ceea ce deja se spune în jurul acestei strategii, deduc că merită toată atenția din punct de vedere *cultural*, pentru că demontează cîteva dintre stereotipurile noastre despre noi înșine și mica mitologie identitară în care ne complacem. Ministrul Attila Korodi a spus că avem un deficit serios de resurse (important jumătate din necesarul de gaze naturale și 60% din necesarul de petrol, iar rezervele de uraniu se vor termina în cîteva ani), iar profesorul Aureliu Lecca, unul dintre autorii strategiei, a pus accentul: „Sîntem o țară bogată în resurse sărace și scumpe”, nu avem o cultură a economisirii și a eficienței, pierdem circa o treime din resursele primare ale țării. Cu alte cuvinte, discursul despre „frumusețile și bogățiile țării” cu care am fost, generații la rînd, indoctrinați în școală, se dovedește o simplă metaforă bună de crescut aluatul sentimentului patriotic. Nimic mai mult. Bogățiile sînt pe terminate, iar frumusețile le „rezolvăm” rapid: descoperitori spontani ai consumismului și ai individualismului, aruncăm pungi, pet-uri, sticle, frigidere etc., etc. pe frumoasele cîmpii și în frumoasele păduri ale patriei și gata. Pe urmă e „treaba statului” să le adune... Cu alte cuvinte, în timp ce noi trăiam cufundați în discursul belfresc al abundenței resurselor naturale și al „frăției cu codrul”, realitatea concretă era cu totul alta. În timp ce profesorii îi învățau pe școleri să fie mîndri de statutul de „grînar al Europei” pe care l-au avut țărișoara noastră și să simtă un fior la gîndul că nu știu cît la sută din teritoriul României e acoperit de păduri, iar riurile și lacurile noastre au apa limpede și curată, toate aceste resurse (și multe altele) se imputinau implacabil. Azi, „în ciuda” riurilor și lacurilor, două treimi din locuitorii satelor nu au acces la apă curentă. Nici orașenii nu stau prea bine pentru că în marile aglomerații urbane aprovizionarea cu apă e dependentă de ploii. Cît despre creșterea economică din ultimii ani, cu care ne mîndrim atîta crezînd că face parte din procesul de modernizare și de recuperare a decalajului față de

„țările avansate”, e tot cu pierderi: producția industrială a crescut, între 2001-2005, cu 40%, dar consumind cu 46% mai multe resurse. „Adică am produs nesustenabil”, a spus ministrul Korodi în limbajul specific tehnocraților. În limbajul înțeleptului popor român, s-ar spune că „ce am luat pe mere am dat pe pere”.

În țările Uniunii Europene, majoritatea cetățenilor este interesată de problemele mediului și ale dezvoltării durabile, arată un recent Eurobarometru pe această temă (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_special_en.htm#295). Românii sînt ceva mai puțin preocupați, după cum arată cifrele, dar nu asta e problema. Ideea de dezvoltare durabilă e percepută tot ca o „treabă a statului”, deși în chestiunile de mediu totul pornește de la educația individuală. Numai că, dacă ni se ia plăcerea de a ne „refugia” în codru cu mașina nou-nouță, la un mic și-o bere, nu ne place. Trăim încă într-un discurs romantic, așezonat cu o doză de individualism recent și primitiv. Iar după ce ne desertăm bocceluța cu resturi pe pajiște sau în rîu, pornim iar spre oraș și admirăm „frumusețile peisajului”.

ținerea de mîinte

„Căutăm un țap ispășitor, care să răspundă de soarta noastră, pe care de cele mai multe ori am putea-o numi nenoroc, dacă am fi cinstiți cu noi înșine. Ne tot frîm-tam, gîndindu-ne ce am fi putut face altfel, ori mai bine și ce nu ar fi trebuit poate să facem, pentru că sîntem condamnați la asta, deși totul este în van. Catastrofa a fost inevitabilă, ne spunem atunci și ne acordăm un răgaz, chiar dacă numai unul scurt. Apoi începem din nou să ne punem întrebări și să sondăm, să tot sondăm pînă cînd aproape că înnebunim din nou. În fiecare moment sîntem în căutarea unui sau a mai multor țapi ispășitori, ca măcar pentru o clipă să resimțim totul drept mai suportabil, dar firește că în cele din urmă ne întorcem tot la noi înșine, dacă sîntem sinceri. Ne resemnăm cu faptul că sîntem nevoiți să existăm, chiar dacă pentru cea mai mare parte a vieții *împotriva* voinței noastre, iar asta pentru că nu ne-a mai rămas altceva de ales, și numai fiindcă tot mereu și tot mereu, în fiecare zi și în fiecare clipă ne resemnăm înnoit cu asta, reușim să mergem mai departe. Sîntem conștienți mai toată viața de cum vom sfîrși, și anume în moarte, însă ne ferim mai tot timpul să o recunoaștem.”

(Thomas Bernhard, *Da*, traducere de Francisca Solomon și Dan Flonta, prefată de Gabriel H. Decuble, Editura Paralela 45, 2004)

2009: Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare

încă un ONG marca Călin Georgescu care spune vorbe frumoase tocând bani aiurea

Sursa:
ziarul **Revista 22**,
nr. 19, 05-05-2009

Cine face parte din așa zisul Club de la Roma

Sursa:
ziarul **Ziua**,
nr. 4538, 19-05-2009

Grupul ARCOR

La București ființează o Asociație Română pentru Clubul de la Roma (ARCOR), cu 80 de membri, la care între vice-președinți sunt Mircea Malița și Sergiu Celac, iar secretar general un anume Călin Georgescu. Printre membrii asociației se găsesc personalități și foști președinți și prim-miniștri ai României - cum ar fi Ion Iliescu, Emil Constantinescu sau Petre Roman - dar și, ultimul pe listă, cu voia lor, magnatul Dan Voiculescu. ARCOR este parteneră a mai multor inițiative instituționale care se ocupă de „dezvoltarea

durabilă” a României, inclusiv cu sprijin guvernamental. Printre acestea se regăsește și Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare (IPID) din al cărui Consiliu Director fac parte atât Malița, Celac sau Georgescu cât și Ecaterina Andronescu, Daniel Daianu sau Dan Puric. Mircea Malița, fost demnitar comunist de rang înalt remarcat pentru operațiunea de cosmetizare a imaginii regimului în lume, un apropiat al lui Ion Iliescu, s-a raliat și inițiativei acestuia din urmă pentru un „Club de la București”.

10 5-11 mai 2009 ACCENTE Nr. 19 (1000)

CODRUȚ CONSTANTINESCU

Oamenii României, șansa României?

Nu îți trebuie o inteligență analitică deosebită pentru a constata că societatea românească încă nu dă semne de așezare, de stabilizare la nivel instituțional, de normalizare de tip occidental. Dovada elocventă este faptul că fiecare schimbare la vârful sferei politice produce valuri, șocuri, precum o piatră aruncată într-un lac. Trăind în țara crizei permanente, o întrebare pertinentă poate fi și aceasta: când nu am trăit în criză?!

Ce putem face pentru a ieși din continuă criză la care asistăm mai mult sau mai puțin resemnați? Un răspuns îl oferă și cel de al doilea Raport al Institutului de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare, sugeriv intitulat **Șansa României - oamenii. Reprofesionalizarea României, II**. Dar cine este această organizație? Institutul de Proiecte pentru Inovație și Dezvoltare (IPID) a fost înființat în anul 2006 ca organizație nonprofit, independentă de contextul politic și disociată de perspectiva oricărui scop comercial. Institutul se identifică drept un proiect bazat pe raționalitatea științifică, axat principal pe crearea unui mediu de atitudine morală și socială, a unui spațiu liber de exprimare a ideilor referitoare la realitatea românească, acum, dar și în perspectivă. IPID este și caută să fie un forum al tuturor celor interesați în redefinirea pozitivă a valorii autentice și a rolului excelenței profesionale în propășirea societății românești (conform <http://www.ipid.ro>). Atât prin cercetare și analiză, cât și prin oferirea de proiecte alternative pentru politicile publice, IPID se asociază ideii de reformă în vederea racordării depline a României la valorile, standardele și practicile Uniunii Europene. Dezvoltarea capacității instituționale presupune stabilitate și respect mutual, ceea ce în România pare a fi o problemă majoră, imposibil de surmontat măcar la nivelul problematicei de genul: pe cine dau afară noii guvernanți atunci când ajung la putere, până la ce nivel. În cel de al doilea raport al IPID se analizează soarta resurselor umane din România pe mai multe paliere. Nu ieșim bine din nicio perspectivă analizată, ceea ce este îngrijorător.

În capitolul **Reclădirea capitalului uman** de Călin Georgescu, directorul executiv al IPID scrie cu realism că „simpla apartenență la UE nu rezolvă problemele fundamentale cu care România va trebui să se confrunte acum și în perspectiva vizibilă. Mai mult, efortul României de a depăși anumite rămăneri în urmă față de partenerii mai avansați din UE trebuie să se desfășoare simultan și convergent cu străduința de a participa activ la modelarea opțiunilor și politicilor comune ale Uniunii”. Neplăcut este că această criză economică taie din perspectivele de a ajunge din urmă (cât de cât) Occidentul, căci „criza micșorează automat marja eronilor admisibile. Nu ne mai putem permite să greșim prea des din nepricepere, diletanțism sau superficialitate”. Nu ne permitem, dar, oricum, o vom face. La întrebarea dacă mai sunt oameni capabili în România, Călin Georgescu răspunde pertinent: „Asemenea oameni există încă în România, în toate domeniile și în toate generațiile. Nu atât cât ar trebui, dar există. O mare parte dintre ei refuză să se înregimenteze politic fie că pentru ei primează devoțiunea față de propria meserie, fie că ri-

goarea raționamentului științific și principiile morale pe care le împărtășesc le creează o reticență firească față de furtunile cu miză mică dintre cele care bântuie scena politică românească”. Însă criza economică nu este decât una dintre explicațiile rămănerii istorice în urmă a României. Alta ar fi „peticim pe ici, pe colo, cum ne este obiceiul, dar avem reticențe în a ne angaja într-un efort de regândire fundamentală a premiselor existente și a mijloacelor de care dispunem în mod realist pentru a trasa calea de urmat în continuare”.

2009: Manifestul Alianței Profesioniștilor, de data aceasta la braț cu sindicatele

Manifestul Alianței Profesioniștilor pentru Progres (I)

În momentul în care atenția publicului era îndreptată spre acțiunile și declarațiile politice ale viitorilor prezidențiabili, la Casa Oamenilor de Știință București, avea loc lansarea Manifestului Alianței Profesioniștilor pentru Progres.

Alianța se constituie ca un forum al societății civile cu misiunea de a promova articularea unor programe strategice coerente pentru dezvoltarea modernă a României și de a mobiliza competențele reale de care dispunem pentru atingerea acestor obiective care trebuie să fie însușite de întreaga societate.

Au luat cuvântul **Călin Georgescu**, director executiv al Institutului de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare (IPID), Bogdan Hossu, președintele CNS Cartel Alfa, Florin Pogonaru, președintele Asociației Oamenilor de Afaceri din România, Dan Puric, actor și membru al Institutului de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare (IPID), Ariadna Petri, beneficiară a Bursei Speciale a Guvernului României și coordonator de proiecte la Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă (CNDD), academicianul Cristian Hera, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvici; matematicianul Florian Colceag, președintele Institutului Român pentru Studii și Cercetări Avansate Gifted Education; Dragoș Frumosu, președintele Federației Naționale a Sindicatelor din Industria Alimentară; inventatorul Justin Capră; politologul Dragoș Preda, vicepreședintele Ligii Studenților Români din Străinătate, precum și alții.

Inițiativa lansării Alianței Profesioniștilor pentru Progres a apărut în continuarea publicării de către Institutul de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare, în martie 2009, a celui de-al doilea raport intitulat „Șansa României: oamenii. Reprofesionalizarea României II”.

Vom reveni, mâine, cu câteva detalii interesante, împreună cu unul dintre participanții la această manifestare.

BOGDAN BUDA, consilier local PSD

Manifestul Alianței Profesioniștilor pentru Progres

Casa Oamenilor de știință București a găzduit lansarea Manifestului Alianței Profesioniștilor pentru Progres. Alianța se constituie ca un forum al societății civile cu misiunea de a promova articularea unor programe strategice coerente pentru dezvoltarea modernă a României și de a mobiliza competențele reale de care dispunem pentru atingerea acestor obiective care trebuie să fie însușite de întreaga societate.

Printre cei care au luat cuvântul s-au numărat **Călin Georgescu**, director executiv al Institutului de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare (IPID), Bogdan Hossu, președintele CNS Cartel Alfa, Florin Pogonaru, președintele Asociației Oamenilor de Afaceri din România, Dan Puric, actor și membru al Institutului de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare (IPID), Ariadna Petri, beneficiară a Bursei Speciale a Guvernului Româ-

niei și coordonator de proiecte la Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă (CNDD), academicianul Cristian Hera, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvici; matematicianul Florian Colceag, președintele Institutului Român pentru Studii și Cercetări Avansate Gifted Education; Dragoș Frumosu, președintele Federației Naționale a Sindicatelor din Industria Alimentară; inventatorul Justin Capră; politologul Dragoș Preda,

vicepreședintele Ligii Studenților Români din Străinătate.

Această inițiativă se înscrie în continuarea publicării de către Institutul de Proiecte pentru Inovatie și Dezvoltare, în martie 2009, a celui de-al doilea raport intitulat „Șansa României: oamenii. Reprofesionalizarea României II”.

Vom reveni mâine cu câteva detalii interesante împreună cu unul dintre participanții la această manifestare.

Lucian SĂCĂLEAN

Sursa:
ziarul **Zi de zi**,
nr. 1289, 23-06-2009

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 120, 23-06-2009

2009: Marea strategie de dezvoltare durabilă a lui Călin Georgescu

Sursa:
ziarul **Jurnalul Național**,
nr. 4859, 17-11-2009

GÂLCEAVĂ

Strategia de dezvoltare durabilă, finalizată cu probleme

400.000

de euro
a alocat
Ministerul
Mediului și
Dezvoltării
Durabile pentru
realizarea
Strategiei

Alexandru Năstase
alexandru.nastase@jurnalul.ro

Cu două săptămâni înainte de alegeri, Guvernul Tăriceanu a aprobat Strategia națională de dezvoltare durabilă, document menit să traseze liniile după care va evolua România în viitorii 30 de ani.

Câte reactoare nucleare noi va construi România în următoarele decenii; câte hectare de teren nefolosite acum trebuie reimpădurite și câte trebuie orientate spre agricultură; dezvoltarea regională; în ce domenii este prioritară construirea infrastructurii, toate sunt trecute în documentul de 147 de pagini. Materialul este cu atât mai important cu cât strategia României trebuie inclusă în cea generală de dezvoltare durabilă a UE, în ansamblul ei, pe următoarele decenii. Ca și în alte cazuri, guvernanții au mimat un proces transparent, au organizat în prima parte a anului reuniuni lunare pentru discutarea Strategiei și au prelungit cu câteva luni perioada de dezbatere publică.

Strategia a fost aprobată în ședința de Guvern de săptămâna trecută, dar până acum nu există nicaieri o variantă finală a documentului, cea mai recentă versiune fiind cea de la 10 septembrie. Un comunicat al Ministerului Mediului anunță finalizarea procesului „la orizontul anilor 2012-2020-2030”.

ÎN TEORIE

Documentul ne-a fost cerut de Comisia Europeană și a fost realizat de organizația neguvernamentală Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă. În teorie totul sună bine: România nu a avut parte de dezvoltare durabilă în ultimii 60 de ani, trebuie să avem mai multă grijă de mediu, trebuie să gestionăm mai bine resursele, trebuie să cheltuim banii cu mai multă chibzuință, astfel ca până în 2030 să recuperăm cât mai mult din decalajul față de Occident. Potrivit guvernanților, până în 2013, România trebuie să „uite” dezvoltarea haotică și să aplice doar principiile sustenabile. Asta ar trebui să ducă în 2020 la atingerea de țara noastră a nivelului mediu actual al țărilor Uniunii Europene la principalii indicatori ai dezvoltării durabile, urmând ca în 2030 să ne apropiem semnificativ

Inițial se prevedea construirea a cinci reactoare nucleare în România. În varianta finală au rămas doar două

de nivelul mediu din acel an al țărilor UE. Aplicarea acestor principii va duce la o creștere economică mai accentuată, securizare energetică, o mai bună protecție a mediului, eficientizarea folosirii resurselor.

ÎN PRACTICĂ

Poate că viitorul sună bine, dar prezentul deloc. Întregul proces de realizare a Strategiei a fost un haos de la un capăt la celălalt. După o lansare pompoasă în prezența celor mai importanți demnitari de la București, lucrurile au luat o turnură ciudată. Guvernanții s-au angajat să organizeze câte o întâlnire pe lună, în prima parte a anului, la care să discute cu organizațiile neguvernamentale, mediul de afaceri, instituțiile statului și simplii cetățeni ideile și traseele strategiei. Zis și făcut. Discuții scurte, puțină comunicare, o serioasă lipsă de transparență, amendamente luate în seamă, dese și dramatice schimbări de la o versiune la alta,

toate trecute sub tăcere. Un exemplu: într-una dintre versiunile din primăvară, strategia prevedea construirea în România a cinci noi reactoare nucleare. În vară rămăseseră doar patru, pentru ca în draftul din septembrie să fie prevăzute doar două noi reactoare, ambele la Cernavodă. ONG-iștii care au luat parte la discuții susțin că nu au fost ascultați, iar amendamentele lor au fost trecute sub tăcere. Nu s-au regăsit nici pe pagina de internet destinată strategiei. Din propunerile ecologiștilor (publicarea pe website-ul oficial a tuturor variantelor/drafturilor de strategie elaborate și a documentației ce a stat la baza realizării acestora cu cel puțin 10 zile înaintea întâlnirilor; realizarea unei secțiuni interactive pe website pentru ca dezvoltarea să fie posibilă și în afara întâlnirilor; publicarea pe website a tuturor comentariilor primite pe adresa oficială de e-mail a proiectului etc.) nu s-a realizat mai nimic. Mai mult decât atât, frag-

mente din textul documentului sunt și în precedenta Strategie de dezvoltare durabilă a României, elaborată în perioada de preaderare a țării noastre la UE.

Toată Strategia a fost pusă pe hârtie de organizația neguvernamentală Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă, condus de Călin Georgescu, același ONG care s-a ocupat și în perioada de preaderare a României la UE despre strategie. Ministerul Mediului a acordat pentru proiect 400.000 de euro din buget. Georgescu a declarat că în elaborarea Strategiei s-au respectat toți pașii legali. Ministrul Mediului, Attila Korodi, nu a răspuns la telefon.

www.jurnalul.ro

➤ ULTIMA VARIANTĂ A STRATEGIEI ȘI COMUNICATUL MINISTERULUI MEDIULUI CU PRIVIRE LA ADOPTAREA ACESTEIA DE GUVERN

2010: Zvonuri despre înlocuirea premierului Emil Boc, ce îl plasează pe Călin Georgescu ca apropiat al lui Traian Băsescu.

Sursa:
ziarul **Ziarul de Mureș**,
nr. 403, 03-05-2010

Boc face poc

La partidele de șeptică sau șah din parcurile mureșene, cea mai fierbinte bârfă aflată pe buzele pensionarilor este aceea că Boc va să cadă, nu de pe scenă, ci din fruntea Guvernului. Și odată cu el, biensur, vor pleca acasă toți miniștrii. Cum ar veni, informația e sigură, că a plecat din grădina Palatului Cotroceni, unde câțiva țărani aduși la plivit straturile de arpagică l-au auzit, de dincolo de boscheți, pe însuși Traian Băsescu. Deci ca să nu rămână repetentă și anul acesta, în rând cu Grecia și Islanda, și să i se taie rația de înghețată – a se citi finanțare externă – România trebuie să comită acest gest și să-și pună un guvern de tehnocrați. Arpagicarii spun că Băsescu ar fi rostit în șoaptă numele lui **Călin Georgescu** ca înlocuitor al lui Boc, un tip școlit pe afară, cu un CV de nu încapă în câteva coli A4. Georgescu are cică o mare influență în mediul diplomatic și susținere în cercurile economice și financiare internaționale. Na... am spus-o.

2010: reclama cărții lui Călin Georgescu și cotirea abruptă spre “suveranism” cu nuanțe legionare

Sursa:

ziarul **Observator Cultural**,
nr. 541, 09-09-2010

Editura Compania
compania@rdslink.ro
www.compania.ro

Un nou titlu din seria AltFel

ROMÂNIA DUPĂ CRIZĂ Reprofesionalizarea

Institutul de Proiecte pentru Inovație
și Dezvoltare – IPID
coordonatori Mircea Malița
și **Călin Georgescu**

15,5 x 22 cm
376 pagini
35 RON

Încotro merge România? Vi se pare că vremurile au de ce să ne îngrijoreze? Vă propunem un volum unic, din care puteți afla care este starea națiunii, cum s-a ajuns aici și ce perspectivă ne-ar fi de folos pe termen mediu și lung. Sunt răspunsurile unor specialiști, academicieni și cercetători la semnalele de alarmă din domeniile lor și la confuzia din societatea românească.

Poate că *România după criză* va fi o surpriză pentru cei care înclinau să creadă că au pierit de pe aceste meleaguri și buna credință, și competența, și dragostea de neam. Iată că motive de speranță ar mai fi totuși, așa cum mai există, de altfel, și destule resurse.

Au colaborat la acest volum: Mircea Malița, **Călin Georgescu**, Daniel Dăianu, Lucian-Liviu Albu, Adrian Curaj, Cristian Hera, Victor Giurgiu, Vasile Ghețu, Ioan Dan Gheorghiu, Ionel Haiduc, Cezar Birzea, Ciprian Fartușnic, Florian Colceag, Cristian Pîrvulescu.

Str. Tuberozelor Nr. 9, Sector 1, 011411 București
Tel.: 021 223 23 28 Fax: 021 223 23 25

nr. 283 (541) 9-15 septembrie 2010 **OBSERVATOR CULTURAL** 11

Sursa:

ziarul **Evenimentul Zilei**,
nr. 6036, 22-11-2010

LANSARE

Soluții pentru scoaterea țării din criză

 Alina.Vătăman
alina.vataman@evz.ro

Pentru că nu poți „să conduci lumea cu incultii” și pentru că „mai periculoși decât incultii sunt pseudocultii”, doctorul în pedologie **Călin Georgescu**, director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă, secretar general al Asociației Române pentru Clubul de la Roma, și academicianul Mircea Malița au adunat în paginile volumului „România după criză - Reprofesionalizarea” câteva dintre propunerile lor pentru scoaterea României din criză.

Lansat ieri, la Editura Compania, în cadrul Târgului de Carte Gaudeamus, volumul este, după cum îl clasifică unul dintre autori, „o contrazicere a realității”; pentru că aduce în atenție două lucruri inexistente în cei 20 de ani scurși de la Revoluția din '89. Este vorba, spune **Călin**

Georgescu, despre gândirea pe termen lung și competență. Cartea nu este un proiect politic, ci „o poziție pentru calificarea socială a lucrului bine făcut”. Volumul pune o bază solidă în structurile adevărului și construiește un proiect de țară.

„Criza din România este una de ideal comun, care vine atunci când nu ai un obiectiv clar care pornește practic din educație”, afirmă Georgescu. Soluția? „România să își găsească vocația în ceea ce însemna meserie”, spune Mircea Malița.

ALTERNATIVĂ. **Călin Georgescu** spune că, la ieșirea din criză, România trebuie să deprindă cultura lucrului bine făcut

2011: Mai multe zvonuri despre premierul Călin Georgescu, economistul preferat al lui Băsescu

Sursa:
ziarul **Jurnalul Național**,
nr. 5592, 15-02-2011

Pleacă Boc, vine Predoiu premier?

Surse guvernamentale au declarat pentru Jurnalul Național că Emil Boc are din nou demisia pe masă, Traian Băsescu pregătind o mutare la vârful Guvernului, și anume înlocuirea actualului premier cu unul „independent”. Numele vehiculate în PDL sunt cel al ministrului Justiției, Cătălin Predoiu, și cel al lui Călin Georgescu, economistul preferat al președintelui. O altă variantă vehiculată a fost cea a numirii lui Mugur Isărescu în fruntea Guvernului, însă aceasta era considerată de democrat-liberali „o pistă falsă”, pentru că Băsescu preferă în funcția de prim-ministru o persoană cu o personalitate mai maleabilă,

pentru a putea fi controlată de la Cotroceni.

Sursele citate susțin că aseară, la ora închiderii ediției, Emil Boc discuta cu liderii județeni ai PDL despre demisia sa din fruntea Guvernului, după 24 de ore de discuții-maraton cu Traian Băsescu, în care acesta a încercat să se reimpună în forță în interiorul partidului, în fața grupării Blaga-Videanu-Berceanu. Astfel, în cadrul discuțiilor, care s-au întins de duminică seara până luni dimineață la Vila Lac 1, Traian Băsescu a ridicat subiectul separării funcției de premier de cea de președinte de partid și a avansat soluția unui „premier inde-

pendent”, astfel încât Emil Boc să demisioneze de la Guvern și să candideze pentru un nou mandat de președinte al PDL, ca „soluție negociată”, cu alte cuvinte candidat unic care să reunească în jurul său toate taberele, pe ideea „pupat piața independentii”.

Conform surselor citate, este posibil și ca alegerile privind noua conducere a partidului, programate pentru luna mai, să fie devansate, eventual să fie organizate peste o lună, pentru ca Vasile Blaga să nu mai aibă timp să refacă negocierile purtate deja cu șefii de organizații județene. (Adriana Duțulescu)

PD-L vrea un nou premier până la finele săptămânii

Problema numirii unui nou prim-ministru va fi tranșată de PD-L până la finele acestei săptămâni. Potrivit unor surse democrat-liberale, oamenii puternici din PD-L nu vor să audă de un premier independent pentru că imaginea partidului, și așa destul de șifonată, ar avea de suferit și mai mult, alegătorii înțelegând de fapt că partidul nu ar mai avea oameni de valoare care să ocupe o astfel de funcție. Emil Boc participă la aceste discuții, dar, potrivit surselor citate, nu mai are nici un cuvânt de spus, chiar dacă în prezent este și președinte al partidului și premier.

„Aripa dură” din PD-L l-ar vrea în funcție chiar pe Vasile Blaga, dar acesta nu este agreat deloc în acest moment de președintele Traian Băsescu, războiul dintre cei doi fiind în ultimele zile „pe față”. Discuții privind înlocuirea din funcție a lui Boc au avut loc și ieri după-amiază, fiind prezenți și șefii organizațiilor locale ale partidului.

Președintele Băsescu are niște nume pe listă, chiar dacă luni a fost refuzat, elegant, de guvernatorul Bâncii

Centrale, Mugur Isărescu. Printre ele se află Lucian Croitoru și Florin Georgescu (tot de la BNR), Călin Georgescu, acesta din urmă fiind director executiv a Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă, dar și fostul social-democrat Mihai Tănăsescu, reprezentant al țării noastre la FMI.

O nouă întâlnire Băsescu – Boc la Palatul Parlamentului

Ieri, de la ora 16,00, președintele Traian Băsescu s-a întâlnit din nou cu premierul Emil Boc și parlamentari PD-L, la Palatul Parlamentului. A fost cea de-a treia întâlnire în care s-a discutat și despre eventuale schimbări din funcție al lui Emil Boc și despre eventualele candidaturi la președinția partidului. În acest moment, Vasile Blaga are șanse mari să preia funcția de președinte al PD-L la alegerile din luna mai, în ciuda împotrivirii lui Traian Băsescu. (Prompt Media)

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 33, 17-02-2011

Acțiunea marioneta II?!

Premier (in)dependent de Cotroceni?!

Conform unor televiziuni, dar și unor ziare centrale – care citează surse guvernamentale, Emil Boc ar avea din nou demisia pe masă. Motivul? Traian Băsescu ar dori înlocuirea actualului premier cu unul „independent”. Nu știm cât de „independent” ar putea fi un premier (ales și numit de președinte), dar printre numele vehiculate în PDL – potrivit Jurnalului Național – sunt cel al ministrului Justiției, Cătălin Predoiu, și cel al lui Călin Georgescu, economistul preferat al președintelui. Ar mai fi, ca o variantă, și numirea lui Mugur Isărescu în fruntea guvernului. Guvernatorul BNR ar constitui însă o „pistă falsă”, afirmă unii democrat-liberali, deoarece președintele ar dori în funcția de prim-ministru o persoană (nu personalitate? n.n.) mai maleabilă, pentru a putea fi controlată de Cotroceni.

O, dacă așa stau lucrurile, logica ne conduce spre următorul raționament: de ce ar mai fi nevoie de înlocuirea „marionetei Boc” cu o altă marionetă? Cui i-ar mai folosi un prim-ministru care să răspundă doar la... butoane și la telefoane? Răspunsul este simplu: doar domnului președinte.

GHEORGHE GIURGIU

(Continuare în pag. a 3-a)

2011: Mai multe zvonuri despre premierul Călin Georgescu, economistul preferat al lui Băsescu

Sursa:
ziarul **Gazeta de Sud**,
nr. 5014, 12-08-2011

de Dan Tapalagă
Hotnews.ro

comentariu

Premierii Năstase, Patriciu și Georgescu

Dinu Patriciu și Adrian Năstase trăiesc, în aceste zile, efemera plăcere de a fi tratați ca șefi de guvern în studiourile TV. Grație unor relații ancilare din presă, despre cei doi se vorbește, iată, foarte frumos. Stelian Tănase l-a făcut pe Patriciu premier pentru o zi pe blogul personal, iar Bogdan Chireac l-a tălmăcit pe Năstase timp de o oră, marți seară, la *Realitatea TV*. Huliți până ieri, azi au devenit frecventabili, sunt în cărți, au revenit și joacă în liga mare. Așa simplu să fie, oare?

Sunt suficiente zvonul sau insinuarea că vreunul dintre cei doi ar mai putea ocupa o înaltă funcție în stat ca percepția publică asupra lor să se schimbe ca prin farmec? O fi și asta o tehnică de manipulare. Cam comică, dar cu efecte nebănuite asupra firilor mai slabe de înger. Dacă-ți trece prin creanga minții să întrebi pe cineva dacă vrea să ajungă Patriarh, viitorul preafericit ar trebui să fie cel puțin călugăr. Dacă totuși nimerești cu întrebarea într-un păcătos oarecare, sugerezi că avem de-a face cu un sfânt pe nedrept ignorat. Frenezia înălțării lui Năstase sau Patriciu la rangul de premier are la bază ambiții foarte personale și planuri exagerat de mari pornite din sentimentul că sus-numiților li s-a făcut o nedreptate istorică.

În cazul lui Patriciu, legenda că s-ar fi înțeles cu Băsescu, îmbogățită cu detalii că foștii dușmani de moarte ar negocia în secret o funcție de premier, folosește la curățarea imaginii sale publice și în războiul său cu actualul lider PNL, Crin Antonescu. O fi un sâmbure de adevăr în istoria asta bizară, or fi negociat lucruri tainice, dar de aici până la Palatul Victoria se cascadează o prăpastie cât datoria încă nerecuperată de statul român de la Rompetrol (Kazmunaigaz).

Până mai ieri, Corina Drăgotescu se specializase în a-l surprinde plăcut pe Dinu Patriciu cu inexplicabile întrebări: ați accepta funcția de premier? Nici nu mai conta ce răspundea Patriciu. Zicea invariabil nu, lăsând cu oarecare regret impresia că, totuși, ar merita. În tot cazul, important era mesajul subliminal, efectul artistic, nu răspunsul. Simplu fapt că te poți gândi la omul de afaceri ca la cineva profund îndreptățit, la o adică, să conducă o țară schimbând perspectiva asupra personajului. Nu-l mai întrebăm despre dosare, nu-l mai privim cu circumspecția cerută de oligarhi, ci îl invităm politicos să ne conducă, să se sacrifice. Este un progres remarcabil, deja vorbim despre alt om. Câteva întrebări meșteșugite și lumina cade parcă mai uman pe fața mogulului.

Hocus-pocus, și imaginea proiectată public se modifică pe nesimțite în bine. Nu mai chestionăm dosarele lui penale, relațiile

sale politice bizare, omul de afaceri implicat până în gât în campania împotriva lui Traian Băsescu, acuzat că falsifică filmulețe, interesele sale etc. Toate acestea s-au pierdut subit pe drum.

Oricum, Patriciu este deja un fel de premier la ziarul său, *Adevărul*, unde publică un fel de programe de guvernare globală în fiecare vineri. Vizionar și mereu profetic, Patriciu ar putea conduce, de fapt, orice colț al pământului străbătut în lung și-n lat, detaliu pe care-l comunică mereu, în fiecare text menit a sublinia deschiderile sale vaste. Când nu se ocupă de mersul general al planetei, între două avioane găsește timp să injure USL, pe Antonescu, pe Ponta sau să dezvolte entuziasmat idei lansate parcă de la Cotroceni și să scrie ideologia adevăratului liberalism.

Presa prezintă alt filmuleț trucat, cu Patriciu în rolul de posibil premier. Dacă își dorește cu adevărat ruperea PNL ori să-l detroneze pe Antonescu, legenda croșetată la repezeală l-ar putea ajuta să-și refacă puterea simbolică și imaginea publică. Cresc șansele să le dea de gândit unor liberali, stipendiați în trecut cu petrol. Șansele ca Dinu Patriciu să fie vreodată nominalizat premier de Traian Băsescu (ciobanul României, cum l-a calificat constant din 2005 încoace) sunt cam aceleași cu ale lui Voiculescu sau Vântu. Însă, umflarea enormității Patriciu-premier, oricât de stupid ar suna, îi folosește și lui Băsescu în lupta sa împotriva USL.

L-ați văzut pe Adrian Năstase marți seară, la *Realitatea TV*? L-a hărțuit Bogdan Chireac cu întrebări, una mai dură decât alta. S-ar băga premier? Pe cine ar păstra în guvern? Ce măsuri ar lua? Transfigurat, Năstase s-a lăsat puțin purtat de beția puterii imaginare. L-a păstrat doar pe Kelemen în guvern, să priceapă UDMR unde bate (câtă subtilitate), pe restul i-a concediat cu dispreț, s-a bălbăit discret când a venit vorba de trădătorii de la UNPR, foști pesediști crescuți de el. S-a autoproclamat firesc liderul PSD în absența lui Ponta, plecat în concediu, și a inițiat un dialog necesar cu dictatorul, spre binele țării, a glumit forțat, în fine, premierul din el s-a dezlănțuit ca pe vremuri.

Pasiunea sa de a fi prim-ministru la televiziunea lui Ghiță, nominalizat de Chireac, are ceva patologic, bolnăvicios, trist rău, în contrast flagrant cu realitatea pe care o refuză constant. Și în cazul său, joaca aceasta senilă de-a prim-ministrul poate avea un scop. Mai uităm de mătușa Tamara, de termopane, de disperarea cu care fuge de judecată în dosarele penale și ne amintim de Năstase-premierul, ne obișnuim la loc cu fața lui ocupând seară de seară sticla.

Când nu-l găsiți aici, postează pe blogul său de prim-ministru.

Judecătorii înșiși se gândesc, poate, în prag de alegeri, de două ori înainte de a pronunța o sentință împotriva fostului și posibil viitorului premier. Mai văd și pesediștii cine-i șeful în partid, iar lui Ponta, premierul lui Antonescu, i se transmite public cine conduce cu adevărat PSD. Asta e tot. Dacă până și Băsescu a zis că Năstase fost un bun premier înseamnă că există un plan secret, o șansă, gând ascuns. Asta își vor fi zicând pesediștii când îl văd pe Năstase, ca în vremurile bune, făcând și desfăcând guverne la televizor.

Pentru binele României, ar fi de preferat ca Năstase și Patriciu să rămână exclusiv premierii nominalizați de Chireac, Drăgotescu sau Tănase. Dacă asta le satisface orgoliul și pofta de putere, ar merita, de dragul jocului, chiar o emisiune lunară la *Realitatea* sau *Antena 3*, intitulată chiar așa: Premierul. Din vaster platouri de televiziune, eventual cu public în sală, vor avea din nou ocazia să conducă țara cum vor, timp de o oră.

Pe lângă acești scamatori politici versați, mai avem un abonat la funcția de prim-ministru. De câte ori se pune problema schimbării premierului Boc, invariabil apare din neant numele unui oarecare **Călin Georgescu**. Cazul e mai vechi, dar spectaculos și insistent. L-ați văzut, poate, acum vreo două luni, și la televiziunea publică, prezentat drept posibil premier, guru în economie, geniu planetar. Debita plătitudine groaznică. Ei bine, acest dubios încarnează PR-ul perfect, acrobatul de mare talent, doctor în tromboane academice, un fel de Dan Puric al economiei.

Personajul nu este luat în serios de vreun politician zdravăn la cap, n-a fost luat în calcul vreodată la Cotroceni sau aiurea, dar se găsește destui să-l vândă drept candidat „cu șanse mari” la funcția de premier. Este fabulos cum nimbul de prim-ministru, creat artificial cu ajutorul prestatorilor de servicii din presă, se plimbă peste cadavrele, frustrații sau impostorii politici românești. Ați remarcat, poate, cum pulberea fină a puterii pierdute strălucește iarăși în jurul unui Năstase sau Patriciu. Fiind totuși o iluzie televizată, când purtătorul de nimb o ia razna, totul se rezolvă ușor din telecomandă. Pe cât de simplu i-au făcut alții prim-miniștri, pe atât de ușor îi puteți da jos, apăsând pe buton.

PS: Că tot vorbim de prim-miniștri: Va mai fi schimbat premierul Boc în toamnă? Mai vrea Băsescu să-l înlocuiască? Dacă nu, de ce? Dacă da, cu cine? Cu Patriciu, cu Năstase sau cu Georgescu? :)

2012: Foreign Policy
acum și cu bonus
Călin Georgescu și din
nou așa zisul Club de
la Roma varianta
românească

Sursa:
ziarul **Dilema Veche**,
nr. 471, 21-02-2012

The image shows the cover of the February 2012 issue of 'Foreign Policy România'. The cover features a large infographic titled 'TOP 100 GÂNDITORI GLOBALI' (Top 100 Global Thinkers). The infographic is a circular chart with various icons and numbers representing different global thinkers and their influence. The numbers include 52, 76, 35, 29, 6, 26, 6, 3, 2, 6, 61, 10, and 1. The cover also includes the 'FP' logo and the text 'Foreign Policy România'.

Ediția-podium, cu oameni remarcabili!

Top FP 100 Gânditori Globali
Un portret unic al pieței ideilor în 2012 și al celor care le animă.

Top 101 FP România
Dacă reverențele listei internaționale merg spre personalități din toată lumea, FP România a adăugat o listă cu peste 100 de nume din România, „care pot mișca lucruri cu puterea ideilor – sau a exemplului”. Printre ei: Arafat, Drăghici, Piperea, Stoica, Morar, Mettenheim, Târnea, Pavăl, Hohan, Nicola, Gheorghe, Groningen, Ușeriu, Sturdza, Worman, Căciuleanu, Popovici, Ghenie, Mălaimare jr, Marcus și mulți alții

Bonus
Noi în anul 2050. Discuții în jurul filosofiei Clubului de la Roma cu Richard R. Ernst, Călin Georgescu și Anders Wijkman.

Noul număr!

Din 8 februarie la toate punctele de presă

2012: "Prin noi înșine"
a lui Călin Georgescu
încă de acum 12 ani,
înainte să fie defalcată
în clipuri scurte pe
TikTok

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 86, 07-05-2012

Ne vorbește un expert în Dezvoltarea Durabilă:

STRATEGIA „PRIN NOI ÎNȘINE” ESTE SALVAREA ROMÂNIEI (I)

După modelul struțului, care crede că este în afara oricărui pericol dacă își ascunde capul în nisip, trăiesc, din păcate, mulți dintre noi, românii! Desigur că marea majoritate a poporului, imună la tot felul de amăgiri, acceptă însă REALITATEA SOCIALĂ așa cum este ea: adică cruntă și dureroasă! Această majoritate – din fericire – nu vrea să îl imite pe struț, nu fuge deci de realitate, nu este ipocrită, nu se lasă păcălită, nu se refugiază în „turnul de fildes” al imaginațiilor bolnave – oricâte emisiuni de „umor” i s-ar îndesa, prin TV, pe gât... Uneori, din rândurile ei își mai ridică vocea, cu ajutorul lui Dumnezeu, câte un om lucid, care să ne indice tuturor cine suntem ca neam și încotro ne îndreptăm...

Este vorba de domnul dr. CĂLIN GEORGESCU, unul dintre cei mai importanți experți români în dezvoltarea durabilă. Mediatizarea sa, destul de deficitară, se explică prin dezacordul cras pe care l-a manifestat față de (dez)orientarea „struților” politicii globalizante. Interesele lor obscure au făcut ca, în 2012, propunerea ca dl Georgescu să îl înlocuiască pe inefficientul prim-ministru Emil Boc să fie imposibil de acceptat, deși acesta îndeplinea pe atunci funcția de director executiv al Consiliului Național pentru Dezvoltarea Durabilă (1997-2012)! De ce? Pentru că a pledat pentru scoaterea României din impas conform devisei „prin noi înșine”, fără „ingerințe” externe, ceea ce a și însemnat (în ciuda faptului că a elaborat Strategia de Dezvoltare Durabilă a României pe următorii 30 de ani) să nu i se pună în aplicare niciun paragraf! Să fim cu luare aminte, stimați cititori, la felul în care domnul dr. Călin Georgescu înțelege cum anume ar fi normal ca guvernanții noștri să rezolve problemele cu care se confruntă astăzi România:

„Nu se poate fura fără a controla mintea victimei. Discutăm azi de un război dus la nivelul minții. Este purtat de marile corporații și de politica neoliberală care au creat și mențin în continuare criza. Lăcomia marii finanțe a produs actuala instabilitate economică și socială. Marile corporații nu au nevoie de minți libere, ci de roboți care... se înclină obedient la preceptele politicilor corecte. Personal, sfidez corectitudinea politică de toate culorile. Spre exemplu, Nestlé controlează peste 70% din apa îmbuteliată din lume... Este o acțiune neoliberală și postcolonială care atentează la un drept fundamental al omului – accesul primar la apă. Poate fi un drept uman transformat în marfă, cu etichetă și preț?! Se pare că da... În România, ca și în alte țări eliberate de comunism, cetățeanul este stăpânit prin frică. **Ne este frică pentru că nu mai avem credință adevărată.** Când ne rugăm și cerem ca Dumnezeu să ne dea miracole, confundăm credința cu magia. Fără muncă asiduă și jertfă, nu-ți poți lua zborul către orizontul demnității. (...) Spun încă o dată: acum, în România, se trăiește sub imperiul fricii. Când nu rămâi ferm în credința creștină, se naște un gol prin care pătrunde groaza de moarte. Și atunci omul devine **resursă umană** – un individ manipulat, fabricat prin înrobirea minții. **Alimentele procesate**

industrial conțin substanțe care acționează subtil asupra sistemului nervos, imitând efectul drogurilor. Omul care mănâncă produse concentrate artificial devine dependent: în căutarea plăcerii, mănâncă tot timpul, fără să se hrănească. Mintea, sufletul și inima îi devin captive. **Sistemul educațional de stat contribuie și el din plin la încătușarea minții și a spiritului.** După ce sunt școliți conform prejudecăților cultivate de adulți, denumite eufemistic programe naționale, elevii devin de-a dreptul incapabili să gândească... Eu, în acești 25 de ani, am văzut în România doar **promovarea malignă a incompetenței**... De aceea, cred că se impun urgent **reprofesionalizarea României și restabilirea valorilor morale** ireproșabile, de care, în istoria sa, poporul nostru a făcut dovadă prin fapte... A te baza pe micul producător, pe țărânul care a dat identitatea românească, înseamnă să contracarezi **asediul corporațiilor, care îți dictează ce să mănânci, ce să bei, cu ce să te îmbraci, ba chiar și cum să gândești.** Țăranul își organizează singur propria producție. Te salvezi tu, ca țară, și îi mai ajută și pe alții care vor să o facă și nu mai au cum. **Micul producător contribuie la însănătoșirea României.** (...) Prădătorii care au condus și conduc țara ignoră viitorul și nu ne pregătesc pentru el; pe ei nu-i interesează decât prezentul, să poată fura acum, când mintea poporului este încă robită. **Cei care conduc România sunt făcuți, nu născuți.** Ei sunt omul nou, creat înainte de '89. Sunt niște mutanți, o altă specie! Din păcate, asistăm la o **disoluție totală a țării.** Iar **intellectualii păstrează o tăcere complice.** Rar găsești un intelectual integru. Mare parte din cetățenii României pot fi comparați cu robi care servesc unui sistem mafiot. **Politicienii, ca și intelectualii, caută să vorbească frumos, ca să nu deranjeze,** toți vor să fie politic corecți. (...) Unul din trei alimente pe care le avem pe masă se datorează contribuției albinelor. Dispariția acestor mici viețuți duce la stingerea vieții... Pe acest fond se duce o **luptă aprigă pentru ceea ce numim resurse strategice, adică apa și hrana, dar și energia verde.** Or, România mai deține încă posibilitatea importantă de utilizare a acestor resurse. (...) Să nu uităm că **România nu este o țară oarecare.** Noi, românii, suntem o **civilizație.** De aceea, necesitățile politice externe ale României sunt, mai ales, **păstrarea identității statului în fața atacului entităților non-statale, adică a corporațiilor și investitorilor strategici** de genul fondurilor speculative. România are nevoie de **un stat care își servește cu abnegație cetățenii, și nu de unul care slugărește capitalul internațional.** (...) Când statul servește **corectitudinea politică** și trimite jandarmii să-i bată pe truditarii pământului, care-și apără dreptul la apă și hrană – cum se întâmplă la Pungești –, ne aflăm deja în fața unei **trădări de țară.** Poporul nu mai poate rămâne indiferent! Corporațiile dictează la ora actuală politicului în cea mai mare parte a lumii... 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc! Domeniul economic este condus de F.M.I., Banca Mondială și

Organizația Mondială a Comerțului. **Troica aceasta a dus la prăbușirea economică și la dezastru ecologic** în mai multe locuri din lume. În loc de politici economice serioase, românii li se oferă pâine și circ: **să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine.** Aceasta, pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent. Cantitatea de pâine vândută a scăzut cu 25% față de 1990, iar numărul cărților cu 85%. (...) Putem spune, fără teama de a greși, că destabilizarea prezentă a Ucrainei, prin proteste violente dirijate, este pe punctul de a declanșa un nou Război Rece între Rusia și S.U.A. Un **război ascuns** mocnește deja în Asia, între China și principalul aliat din Asia al S.U.A., Japonia. (...) În prezent, țara (România – n.a.) se află într-o situație atât de jalnică, încât sunt aplaudate chiar și **investitiile europene în gropi de gunoi, pompos numite sistem integrat de management al deșeurilor,** amenajate în satele cele mai pitorești și cu mare potențial agroturistic (vezi cazul comunei Fărcașa din județul Maramureș). Practic, România se află sub asediul marilor corporații. Acțiunea de la Pungești este relevantă. **Oamenii sunt bătuți în curtea lor. Este mai rău decât într-un război împotriva unei puteri străine!** (...) În țara noastră **bătrânii sunt umiliți, copiii nu au viitor, pământul este vândut străinilor, iar credința strămoșească este călcată în picioare** – iată realitatea! Dezastrul este băgat sub preș. Se dau cifre, care de care mai umflate. Una sunt cifrele, alta economia reală. De pildă, se tot scrie că am ieșit din criză. Cum să iasă din criză statul român când cheltuielile cu bunurile și serviciile au atins, în 2013, nivelul din 2008, anul în care se arunca cu bani în stânga și în dreapta?! Cheltuielile bugetului general consolidat, cu bunuri și servicii, au atins în 2013 nivelul de 6,2% din P.I.B., apropiate de cele din 2008, când au însemnat 6,5% din PIB. Se impune o simplă constatare: **România nu va prospera decât prin introducerea disciplinei financiare. România este o țară în faliment care trăiește pe datorie.** Statul român actual este un stat slab. (...) Totul, dar absolut totul se face doar **semănând dragoste, nu ură și trădare.**... Or, nu ai cum să fii de folos țării tale dacă nu o iubești și dacă nu-i vrei binele! Formula **prin noi înșine nu poate fi transpusă în practică de către cei care dușmănesc România.** (...) A ne dezvolta prin noi înșine înseamnă în primul rând a **investi în om.** Or, aceasta a lipsit cu desăvârșire. Românul trebuie lăsat să facă ce poate el mai bine, nu ce cred de cuviință niște funcționari de la București sau Bruxelles, și atunci toată țara va înflori (...).“

COSTEL NEACȘU

ANUNȚ

Vă informăm că, în perioada 08.05.2014 – 10.05.2014, SC CORAL IMPEX SRL execută lucrări de dezinsecție pe domeniul public și domeniul privat (Gospodării individuale) prin acțiuni de la sol și prin aviotratament, pe raza municipiului Târgu-Mureș, în baza contractului de concesiune nr.

2014: Din nou,
încercarea lui Călin
Georgescu de a se
apropia de președinte
(acul Klaus Iohannis)
prin tehnica lansării
zvonurilor în presă

Sursa:
ziarul **Observator Cultural**,
nr. 751, 04-12-2014

Valoarea sau oportunismul?

Bedros HORASANGIAN

Alegerile din Republica Moldova au confirmat echilibrul dintre forțele politice, dar ne-au și arătat că drumul spre integrarea europeană este anevoios. Și nu în ultimul rând, din cauza puternicei influențe pe care Federația Rusă o are în zonă. Vom încerca să deslușim ce se va întâmpla în viitorul apropiat. Vizita Papei de la Roma în Republica Turcia a fost mai mult o încercare a autorităților turcești de a arăta că sînt respectate libertățile religioase ale minorităților – să nu uităm, puțin peste sute de mii, față de cele 70 de milioane de cetățeni – și mai puțin, cum s-a tot vehiculat, o reapropiere și reconciliere între Biserica Catolică și cea Ortodoxă. Întîlnirile cu Patriarhul Ecumenic de la Istanbul, cu liderii religioși turci și vizitele la Moschea Albastră și Sf. Sofia au fost mai mult vizite protocolare, speculate intens de media turcă, mai degrabă decît un mod concret de a aduce toleranță, pace și prietenie într-o zonă măcinată de conflicte etnice și religioase. A fost mai curînd un succes al diplomației turce decît o încercare de apropiere între cei doi plămîni ai creștinătății, cum spunea regretatul Papă Ioan Paul al II-lea, referindu-se la catolicism și ortodoxie. În acest timp, Statul Islamic își face de cap – am mai spus-o –, iar comunitatea internațională, SUA, NATO și UE nu sînt în stare să ia măsuri concrete și eficiente pentru a contracara acest focar de violență. Fiecare zi aduce noi victime, iar măsurile mult negociate și trîmbițate se lasă greu puse în practică.

Pe acest fond și în condițiile unui front atmosferic ce a adus frig, ceață, polei și precipitații mixte – ce frumos sună! –, am sărbătorit Ziua Națională a României, 1 Decembrie. Parade militare, oficialități de toate nivelurile și gradele, la București și în celelalte orașe din țară, pentru ca apoi marea sărbătoare să se încheie cu fasolea la cazan, asezonată cu cîrnați fripiți, după defilarea cu torțe a militarilor pe fondul jocurilor de artificii ce brăzdau cerul patriei. Spre deliciul copiilor și al celor care, înfruntînd frigul, au reușit să se bucure de tot efortul oficialităților. La București, Traian Băsescu a trecut în revistă Garda de Onoare și a tras un „Bună ziua!” temeinic, avînd capul descoperit. Pe frigul acela, destui oficiali erau fără nimic așezat pe cap, fapt care, trebuie să recunosc, ne-a

mirat, ceea ce-i făcea să se miște în front, evident, de frig, precum gospodinele la cozile de odinioară – asta ca simplă observație –, președintele Emil Constantinescu, cu o privire severă, pălărie și umbrelă, părea singurul cu un comportament adecvat.

Cum, necum a trecut și 1 Decembrie, care este Ziua Marii Uniri din 1918. Cum trei ani am stat călare pe documente legate de Primul Război Mondial și am cercetat acest subiect încă de pe vremea cînd Ziua Națională a României se serba pe 23 august, am perceput, și atunci, în anii '80, și acum, în anii aceștia, măreția și importanța acelor momente pentru istoria Neamului Românesc. Așa cum frumos, mereu și mereu, a scris Nicolae Iorga, desigur și alții, dar nu atît de înflăcărat ca marele istoric. Momentul Marii Uniri din 1918 este momentul nașterii României Mari și al coagulării identității românești. Spunem asta pentru că, pe fondul unei globalizări agresive și al integrării României în fel de fel de organisme și structuri, economice, financiare sau militare, există un anumit risc și o anumită temere ca nu cumva acest organic sentiment național să fie periclitat.

E bine să trăim bine, dar poate că nu ar strica să știm ce plătim pentru acest trăit bine. Vag și relativ. Vom vedea. Așa cum vom vedea care va fi echipa de consilieri a deja alesului președinte al României, de după 21 decembrie. Este extrem de important cum își va alege Klaus Iohannis colaboratorii apropiați. Și cine vor fi cei care vor oferi expertiză în domenii importante legate securitatea națională, politica externă sau integrarea europeană. Numele deja vehiculate de presă nu ne fac să ne simțim confortabil. Sociologul Dan Mihalache, intrat în jocul posibilităților aleși drept șef al Cancelariei Prezidențiale, a produs deja nemulțumiri publice. Nu atît traseismul politic ar fi fost de condamnat, cît lipsa de performanță și competența. Nedovedite decît printr-o incontinență vorbăreală televizată – ca și în cazul sociologilor Mirel Palada sau Sebastian Lăzăroiu – care nu a folosit la nimic. Nici celelalte nume avansate ca posibili consilieri prezidențiali, de la Leonard Orban (oare ce a făcut demn de reținut pentru ca televiziunile să-l menționeze ca pe un om cu vastă ex-

periență în probleme europene și în relații internaționale?) pînă la un anume George Scutaru, un Uriah Heep, veșnic prezent, odinioară, pe lângă Crin Antonescu, și acum pe lângă Iohannis, care, pe lângă contribuțiile la *Zig-Zag* și *Express Magazin*, a fost și corespondent de presă Mediafax la Moscova fără să știe limba rusă!!! Trei ani... Zîmbim. Că tot sîntem în acest punct, cine face propuneri ca oameni precum Claudiu Săftoiu, Elena Udrea sau Principele Duda să urmeze și să absolve – ca să ce, că doar nu școlari zezi niște oameni degeaba! – cursurile Colegiului Național de Apărare sau ale Colegiului Național de Informații? Ceva nu este în ordine în alegerea acestor consilieri. Dacă e să ne raportăm la consilierii președinților americani, de ieri sau de azi, ne apucă plînsul. De la John Galbraith, faimosul economist de talie mondială, și Henry Kissinger pînă la Brent Scowcroft, Brzezinski, John Sununu, Condoleezza Rice, Colin Powell, Sandy Berger sau, mai nou, Samantha Power. Numele unui și unui, așa cum mi-au venit la iuteală în minte. Și noi venim cu Iulian Chifu și Claudiu Săftoiu, acum să punem un Scutaru, cu totul în afara jocurilor de culise ale marii politici internaționale. Ar fi jenant.

Klaus Iohannis are pe cap această problemă, extrem de importantă, pe care va trebui s-o rezolve nu doar în PNL – cu mediocrități gen Bușoi, Helvig și Atanasie alături –, ci într-un cadru mai larg de consultanță, eventual cu personalități cu expertiză din diferite domenii. Aducerea la Cîroceni a unor profesioniști – precum, să zicem, ambasadorii Sorin Ducaru sau Motoc, generalii Degeratu sau Boncu, Dan Dungaci sau Cumpănașu, un Adrian Cioroianu sau Călin Georgescu, să zicem, și tot așa – pe criterii strict de expertiză, și nu politic-clientelare, ar fi un cîștig pentru toată lumea. Un președinte poate avea rezultate notabile doar cu concursul unei echipe de consilieri prezidențiali de primă mînă. Depășind idiosincraziile și antipatiile de partid și coagulînd în jur oameni de valoare incontestabilă, și nu simpli oportuniști puși pe căpătuială. Cum vor evolua în realitatea românească lucrurile e greu de prevăzut.

2014: O nouă carte –
aceleași platitudini
reciclate

Sursa:
ziarul **Kamikaze**,
nr. 50, 17-12-2014

Mai mult decât Guvern, ne trebuie un proiect de țară

Lu' Ponta îi plac fițiucile cu cifre stufoase și grafice colorate, cu care să se dea el deștept pe la Antena 3. Nu l-ați văzut vreodată să prezinte un proiect de țară, simplu, în care să dea direcții clare, pe înțelesul tuturor românilor. Poate fiindcă n-a avut de unde să copieze așa ceva. De aceea îl anunțăm că a fost tipărită de curând o carte cu această temă fundamentală, scrisă nu de un autor fantezist, ci de **Călin Georgescu**, românul care a condus departamentul european al Clubului de la Roma și a fost raportor special ONU. **Călin Georgescu** este bine ancorat în culisele politicii mondiale și știe ce spune. Ia de aici, Ponta, și trage la xerox câteva idei din cartea lui.

ASEDIUL MARILOR CORPORAȚII

Corporațiile dictează la ora actuală politicul în cea mai mare parte a lumii. Urmărind doar propriul profit, ele ascund realitatea, subminând viitorul generațiilor tinere și privând națiunile existente de lideri autentici și de patrioți. 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc. Domeniul economic este condus de Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului. Troica aceasta a dus la prăbușire economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume. În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine. Totul, pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent. Cantitatea de pâine vândută a scăzut cu 25% față de 1990, iar numărul cărților, cu 85%. Sunt cifre care vorbesc de la sine despre starea precară și lipsa de viitor a României în actuala situație.

România are nevoie de o conducere capabilă să se opună proiectelor geopolitice care vizează distrugerea statelor naționale și transformarea țării într-un teren de vânătoare economică (masacrarea faunei cu acte mai mult sau mai puțin în regulă este un capitol la fel de trist).

România trebuie să găsească o poziție de echilibru între forțele geopolitice globale și să învețe să negocieze cu puterile lumii,

având ca ancoră doar interesul național. Putem să spunem, fără teama de a greși, că destabilizarea prezentă a Ucrainei prin proteste violente dirijate este pe punctul de a declanșa un nou Război Rece între Rusia și SUA. Un „război ascuns” mocnește deja în Asia, între China și principalul aliat din Asia al SUA, Japonia. În acest nou context, extrem de tensionat, România, în loc să fie un factor de stabilitate, apare ca un *no man's land*, un fel de tărâm al nimănui care poate oricând exploda, aruncând în aer întreaga regiune sud-estică a Europei.

Iată de ce, mai mult ca oricând, avem nevoie de lideri respectați pe plan internațional, capabili să întărească statalitatea României și să găsească alte surse de finanțare decât vânzarea pe nimic a bogățiilor naturale și a activelor nației. În prezent, țara se află într-o situație atât de jalnică încât sunt aplaudate chiar și investițiile „europene” în gropi de gunoi, pompos numite „sistem integrat de management al deșeurilor”, amenajate în satele cele mai pitorești și cu mare potențial agroturistic (vezi cazul comunei Fărcașa din județul Maramureș). În sectorul forestier nu se mai vinde mobilă, ci buștean direct din pădure. Ceea ce s-a întâmplat la Pungești este relevant pentru asaltul marilor corporații. Statul apără o corporație împotriva propriilor săi cetățeni. Corporația Chevron încalcă voința unei comunități locale din județul Vaslui, care nu vrea explorarea gazelor de sist, fără ca statul să intervină. Ba din contră, statul își lovește propriii cetățeni. Oamenii sunt bătuți în curțile lor! Este mai rău decât într-un război împotriva unei puteri străine! La Pungești, de câteva luni, statul își terorizează cetățenii care nu se pleacă în fața interesului celor fără de țară! A luat cumva UE poziție față de această încălcare flagrantă a celor mai importante drepturi ale omului?

Jandarmii își apără salariul și job-ul, dar înainte de asta, trebuie să-și apere țara căreia i-au jurat credință. Ce fel de oameni lucrează astăzi în Jandarmerie?

Ce-ar mai fi de spus aici? Nimic, doar că este o acțiune criminală fără precedent.

Apoi afacerea „Bechtel”, controversatul

proiect de pseudoautostradă: pentru 50 de kilometri, statul român a plătit un miliard de euro, de câteva zeci de ori mai mult decât ar fi fost normal, fără a mai vorbi de calitatea slabă a lucrării – practic, de fapt, nu s-a construit. Și asta a fost posibil numai cu concursul lacheilor din politica românească, pe care chiar și americanii îi dezaproabă, dar de care, desigur, se folosesc.

Să nu uităm asediul FMI asupra României. „Terminator”-ul a fost chemat de semănătorii de neghină – nimeni alții decât fariseii actuali proveniți din fosta burghezie proletară –, pasămite ca să salveze țara. Știm însă bine că nu poți lăsa țara pe mâna unor creditori care, nicăieri în lume, nu au vreun proiect pozitiv. Dimpotrivă, au înrobuit toate țările pe unde au călcat. Dar FMI nu este o fatalitate. Președintele Rafael Correa al Ecuadorului, o mică republică din America Latină, a avut curajul să întrerupă acordurile cu FMI și Banca Mondială, salvând țara de la o ruină programată. Acțiunile curajoase ale președintelui Correa au fost apreciate în întreaga lume, Ecuadorul fiind în prezent o țară respectată, în plin avânt economic. Ceea ce, evident, nu-i cazul României.

ROȘIA MONTANĂ ȘI GAZELE DE ȘIST

Nu sunt proiecte, ci afaceri murdare ale celor de la Gold Corporation și Chevron, în strânsă legătură cu clasa politică românească ticăloasă. Chevron este unul dintre cei mai mari poluatori privați din istorie, urmat de Exxon și de British Petroleum. Sunt proiecte antinaționale și jefuitoare de suflete, pentru că i-au aruncat pe oameni în război, român contra român, în propria lor țară. Nu au nici o substanță științifică și sunt total non-ecologice și distrugătoare de vieți prin consecințele ulterioare. S-a scris mult pe tema asta, dar eu vă spun un lucru: aceste intenții nu se vor pune în aplicare.

...Cea mai jalnică este prestația clasei politice. La Pungești, românii îi loveau pe români cu ciomegele, dar în București era bal cu toalete de mii de euro, purtate de cotele politice și corporatiste. Este greșos! Și un ultim aspect: unde este poziția BOR

față de situația de la Pungești? Cum au fost susținuți cei câțiva preoți și monahi care s-au opus cu mare curaj fărădelegilor? Din păcate, la noi, românii, tăcerea este un nărav vechi al clerului.

Roșia Montană este o afacere murdară. Nu avem ce câștiga din ea. Nu este o tehnologie sigură, nici curată. Nu are ce căuta la noi. Când românul va înțelege ce înseamnă dreptatea și demnitatea, va tăia așa cum trebuie capul căpușei.

PRIN NOI ÎNSINE

Totul ne este permis, dar nu totul ne este și de folos, spunea Sfântul Apostol Pavel. Și mai spunea că omul întreg, puternic, chiar dacă totul îi este permis, nu se va lăsa stăpânit de tot ceea ce-i este îngăduit.

Totul, dar absolut totul se face doar semănând dragoste, nu ură și trădare.

Lucrurile au mers prea departe din cauza modului total inadecvat de conducere a țării în ultimii 25 de ani. Cei care au deținut puterea au urmărit doar interesele lor, personale și de grup, nu cele ale țării. Or, nu ai cum să fi de folos țării tale dacă nu o iubești și dacă nu-i vrei binele! Formula „Prin noi înșine” nu poate fi transpusă în practică de către cei care dușmănesc România. Sunt țări importante care, în ultimii 20 de ani, s-au dezvoltat spectaculos pe baza modelului „Prin noi înșine”. În anii '70, Finlanda era la coada țărilor scandinave, acum este în fruntea lor. La mijlocul anilor '90, economia Rusiei a fost aproape ruinată de globaliști, cu rețetele lor neolibérale, dar și-a revenit spectaculos când țara a adoptat modelul „Prin noi înșine”. Japonia, Norvegia, Polonia, Ungaria sunt alte exemple grăitoare de țări care nu au cedat presiunilor „terminatorilor” internaționali și au reușit să prospere economic.

2017: Discursul începe
să cotescă și mai mult
spre varianta de azi

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 47, 10-03-2017

PICURI DE ÎNTELEPCIUNE

„ROMÂNIA..., TREZEȘTE-TE!”

Zilele acestea sunt pline de discuții despre problemele țării și soluțiile acestora. Aflați în „Războiul Româno-Român” mintea le este parțial întunecată distinsilor noștri „lumiști somnambuli parlamentari”.

Deși se luptă pentru votul nostru, niciun politician nu răspunde la întrebarea: „CINE CONDUCE ROMÂNIA?”. La această întrebare, dar și la altele, a răspuns directorul executiv al Institutiei ONU pentru Indicele Global al Sustenabilității, **Călin Georgescu**. **Călin Georgescu** a elaborat o strategie durabilă pentru România, în 2008, la cererea Guvernului de-atunci, dar proiectul a rămas îngropat.

Invitat la Televiziunea Română, **Călin Georgescu** a făcut o analiză rece și tăioasă a realității românești de după 1989. Acesta a spus, printre altele, că *România este tratată precum o mină de aur de către alte entități, de unde se extrage minereu până când țara va da faliment*. Conform acestuia, falimentul României este o chestiune de timp. „România este o mină, din care se scoate, în fiecare zi, din decembrie 1989 încoace, aur. Și când nu va mai fi aur, mina se va închide. *„Falimentul este o chestiune de probabilitate matematică pentru România”*, a spus expertul.

Acesta a detaliat subiectul susținând că România este controlată și condusă de străini, care dețin toate pârghiile strategice ale puterii. **Călin Georgescu** afirmă că *în ultimii 27 de ani, România a suferit pierderi mai mari decât în perioada care s-a scurs de la Ștefan cel Mare și până în 1989*.

„În ultimul ceas, putem avea o vocație. În primul rând este un fenomen global. Ne naștem cu toții din iubire și intrăm într-o mare manipulare, în care nu există democrație, ci doar corectitudine politică. La nivel mondial, menționez că sclavagismul nu a dispărut, ci doar e o altă formă. România a ajuns aici pentru că e într-un haos bine calculat. Trăim într-o formă anti-culturală, s-a pierdut rușinea. Și s-a pierdut rușinea pentru că lichelele și lacheii de serviciu și-au văzut visul cu ochii: cozile de topor au devenit topoare, după 1989, și au vândut pe mărgelile de plastic întreaga țară. România a fost vândută de cei care au preluat puterea în 1989 și apoi și-au dat-o unul altuia timp de 27 de ani”.

Au vândut-o cu bună știință, România nu mai deține nimic, nu are economie. România nu este un stat, ci o corporație. Capitalul străin este cel care deține puterea, deține peste 60% din activele țării, peste 50% din profit și ceea ce este cel mai grav: stăpânește pârghiile strategice, de condus, ale țării: industria de petrol gaze, distribuția de energie... **NU NE MAI APARTIN.**

Industria ca atare, marile întreprinderi au fost distruse. Privatizarea s-a făcut în dezinteresul României. Cel mai grav e că a fost vândut pământul. Și a fost vândut de cei care sunt astăzi la putere pe vremea când erau miniștri ai agriculturii. Pădurile, apele, se vând. Totul este de vânzare. *Mai puțin sufletul românesc și eu pe asta mă bazez. Sufletul românesc va triumfa.*

În 27 de ani, *„România a pierdut, și pot spune asta cu certitudine, peste 1 TRILION de euro. Toate pierderile României, de la Ștefan cel Mare încoace, sunt mai mici decât ce s-a pierdut în acești 27 de ani”*, a spus Georgescu în direct la Televiziunea Română.

Nota Explicativă: Un trilion poate fi exprimat atât ca o mie de miliarde, dar și ca un milion de miliarde, respectiv 1.000.000.000.000.000. (**Călin Georgescu** - Director ONU pentru Indicele Global al Sustenabilității).

P.S. Voievodul creștin și martir Sfântul Constantin Brâncoveanu, înainte de a fi ucis cu cei patru copii și sfetnicul Ienachie, le-a dat ultimul îndemn: „Copiii mei, fiți cu curaj! Am pierdut tot ce aveam pe lumea aceasta; să ne mântuim cel puțin SUFLETUL, spălându-ne păcatele în sângele nostru”. Perioada comunistă a fost una a unei lupte cu Dumnezeu; era totuși o luptă destul de timidă și... acceptabilă. Pe unele locuri, ea se desfășura mai puternic, dar în genere SUFLETUL creștinului român nu era așa obidit cum este în ultimii 27 de ani. Acum Sufletul din noi, adică Scânteia Dumnezeiască, din fiecare, este atacat din toate părțile și, de multe ori, este bombardat de cei mai mulți neaveniți și care n-au nimic comun cu Știința despre Dumnezeu. Este atacat sufletul românului din fașă, de când este mic, copilului i se pune în mână calculatorul și vede toate nebuniile și jocurile distructive de suflet. De la grădiniță și primii ani de școală, copiii noștri sunt învățați în spiritul european că atunci când greșesc, părinții lor nu mai au voie să folosească „nuiaua” de care face vorbire Sf. Scriptură, li s-a pus la dispoziție chiar un număr de telefon pentru a denunța abuzurile părinților, dar nu și ale lor. La clasele primare și liceale orele de sexologie și despre Darwin, care încă n-a coborât de pe pereteii unor clase, fac ca sufletul elevului să fie în derivă. La Facultate, sufletul, de cele mai multe ori preocupat că nu știe în ce parte să plece, cu atâtea învățături, se rătăcește pe căi lăaturalnice sau zări străine de neam și țară.

„1001 CUGETĂRI” vol. XII

Din secțiunea: „Trezește-te, Române!

Trezește-te, tu cel ce dormi”

Preot ortodox român ILIE BUCUR SĂRMĂȘANUL

2020: De îndată ce
presa scrisă pierde din
audiență, delirul se
mută la Televiziunea
Națională

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 48, 13-03-2020

UNEORI SE FAC ȘI AFIRMAȚII ADEVĂRATE

Pe ActiveNews.ro este publicat un articol intitulat „**CĂLIN GEORGESCU**, lider al Clubului de la Roma: România a fost vândută. Statul român nu mai există”. Afirmațiile fără precedent au fost făcute în direct la Televiziunea Națională. La multe întrebări a răspuns Directorul Executiv al Instituției ONU pentru Indicele Global al Sustenabilității, **Călin Georgescu**. El a elaborat o strategie durabilă pentru România, în 2008, la cererea Guvernului de-atunci, însă proiectul a rămas sub preș. Politicienii promet salarii mai mari, investiții și alocații, dar nimeni nu răspunde la întrebarea: „De unde vor fi găsiți banii pentru toate acestea?”. Niciun politician nu răspunde la întrebarea: „Cine conduce România?”. La Televiziunea Română, **Călin Georgescu** a făcut o analiză a realității românești de după 1989. „În 26 de ani – a declarat el – România a pierdut, și pot spune asta cu certitudine, peste 1 TRILION de euro. Toate pierderile României, de la Ștefan cel Mare încoace, sunt mai mici decât ce s-a pierdut în acești 26 de ani, România este ca o mină din care se scoate, în fiecare zi, din decembrie 1989 încoace, aur. Și când nu va mai fi aur, mina se va închide. Falimentul este o chestiune de probabilitate matematică pentru România”. A detaliat subiectul sclavagismului în lume, care nu a dispărut, a căpătat doar o altă denumire. România este controlată și condusă de străini, care dețin toate pârghiile strategice ale puterii. „În ultimul ceas, putem avea o vocație. În

primul rând este un fenomen global. Ne naștem cu toții din iubire și intrăm într-o mare manipulare, în care nu există democrație, ci doar corectitudine politică. La nivel mondial. Menționez că sclavagismul nu a dispărut. Ci doar e o altă formă. România a ajuns aici pentru că e într-un haos bine calculat. Trăim într-o formă anticulturală, s-a pierdut rușinea. Și s-a pierdut rușinea pentru că lichelele și lacheii de serviciu și-au văzut visul cu ochii: cozile de topor au devenit topoare, după 1989, și au vândut pe mărgele de plastic întreaga țară. România a fost vândută de cei care au preluat puterea în 1989 și apoi și-au dat-o unul altuia timp de 26 de ani. (...) Au vândut-o cu bună știință, România nu mai deține nimic, nu are economie. România nu este un stat, ci o corporație. Capitalul străin este cel care deține puterea, deține peste 60% din activele țării, peste 50% din profit și, ceea ce este cel mai grav, stăpânește pârghiile strategice, de condus, ale țării: industria de petrol, gaze, distribuția de energie... nu ne mai aparține. (...) Industria ca atare, marile întreprinderi au fost distruse. Privatizarea s-a făcut în dezinteresul României. Cel mai grav e că a fost vândut pământul. Și a fost vândut de cei care sunt astăzi la putere, pe vremea când erau miniștri ai agriculturii. Pădurile, apele, se vând. Totul este de vânzare. Mai puțin sufletul românesc și eu pe asta mă bazez. Sufletul românesc va triumfa”.

VIOREL CONȚIU

2020: Călin Georgescu și partidul AUR

Sursa:
ziarul **Cuvântul Liber**,
nr. 220, 17-11-2020

FILONUL DE AUR VIU AL ROMÂNIEI

Niciodată nu am făcut politică, drept urmare, nu am fost înscrisă în vreun partid. Am stat deoparte, considerând că, „politică” e o treabă grea, că este pentru oamenii bine pregătiți, competenți și dispuși să lupte pentru pacea, prosperitatea, libertatea, suveranitatea, cultura și educația poporului, dar și să accepte compromisuri.

Nu am făcut politică, însă, m-am revoltat în versurile mele, am strigat de fiecare dată când am văzut cum sunt încălcate toate cele enumerate mai sus. Asemenea majorității românilor, îmi pierdusem speranța că mai poate ceva sau ceva să facă schimbări, să deconspire mizerii, să-și aplece atenția spre omul simplu, spre țăran, spre bătrâni, familie, copii, spre tradiții și obiceiuri.

Când tocmai credeam că satul românesc pierde lupta, speranța și credința mi-au fost reaprins:

Se născuse AUR, care, asemeni Pruncului născut să salveze lumea, s-a născut să salveze România de la dezastru. Am citit programul, am studiat tot ce prevede regulamentul, i-am urmărit în timp, cum străbat țara și lumea, dând pe față escrocherii, trădări, înșelătorii, vânzări ilicite, afaceri murdare și altele. Și tot nu am fost convinsă, căci, după atâtea promisiuni făcute, timp de 30 de ani, românii nu mai au încredere în nimeni. Am pus cap la cap totul, i-am observat în continuare și, în momentul în care l-am văzut pe **George Simion**, alături de **Călin Georgescu**, am decis să îmi pun nădejdea în AUR!

Ei, membrii AUR, sunt cei pe care-i așteptam cu toții să miște ceva, să schimbe direcția, să deschidă ferestrele binelui în patria noastră.

Ei, membrii AUR, sunt aceia care au reaprins flacăra dreptății, au trezit mințile adormite, au readus în față adevăratele valori, au repus pe locul binemeritat, în programul lor, familia, educația, cultura.

Ei, plini de entuziasm și bucurie, au dat posibilitatea omului simplu să se simtă din nou OM.

Ei nu au căutat la fața omului, la poziția lui socială, la averi, la statut social, la diplome, ci au privit înăuntrul ființei omenești,

alegând cu înțelepciune simplitatea, sinceritatea, omenia.

Ei, aurul României de azi, sunt dispuși să moară pentru idealurile lor, pentru tot ce înseamnă dragoste de neam și țară.

Dacă mai există vreo posibilitate ca lucrurile strâmbe ce se petrec acum să se îndrepte, această posibilitate se numește AUR!

Nu vreau să vă conving de nimic, convingeți-vă singuri, cel mai simplu, citind cu atenție statutul și doctrina AUR. Pe mine m-au impresionat în mod deosebit cei „patru piloni” pe care se sprijină: Familia, Patria, Credința, Libertatea.

Iată câteva din alineatele Programului AUR, care m-au făcut să fiu simpatizant, cu intenția de a deveni membru:

„Existăm în baza unei nestrămutate credințe în potențialul românesc - potențial economic, politic, cultural, internațional.”

„Toți ne dorim să redăm României demnitatea pe scena internațională și, mai ales, în Europa.”

„Unionismul nu e doar despre reunirea Republicii Moldova cu România. E despre unitate ca spirit al generației noastre. Unitate între oameni, sate, orașe, regiuni, unitate între români, oriunde ar fi ei. Reîntregirea pașnică și democratică a țării nu poate reuși decât în parametrii acestei unități naționale.”

„De la comunitățile istorice de români, diaspora vorbitoare de limba română și până la minoritățile

naționale care trăiesc pe teritoriul României și al Republicii Moldova, nu lăsăm pe nimeni în urmă. Fiecare cetățean al României și al Republicii Moldova contează. Doar ridicându-ne unii pe alții putem, împreună, să ridicăm o țară!”

„Doar uniți, putem construi o țară mai bună pentru cei ce urmează. Unionismul începe cu înțelegerea și respectul pe care ni le acordăm unul altuia, indiferent de opinii politice sau religioase, și continuă cu o mult mai strânsă cooperare la nivel regional. Moldoveni, ardeleni, olteni, munteni, bănățeni - suntem toți români și europeni. Reîntregirea pașnică și democratică a țării nu poate reuși decât în parametrii acestei unități naționale de gândire și simțire.”

Astăzi s-au împărțit pliante. Este suficient să citim cele 9 alineate de pe spatele pliantelor, pentru a ne convinge că scopul partidului este unul mareț. Ei nu au venit să ne cumpere, să ne ofere făină, ulei, zahăr, mici sau bere, ci au venit să ne aducă speranță. Iată, de ce, cred că AUR are toate atuurile pentru a merita din plin votul cetățenilor cinstiți și încrezători în viitorul României.

Biruință și succes deplin, oameni frumoși și temerari!

EMILIA AMARIEI

2020: Călin Georgescu
și partidul AUR

Sursa:
ziarul **Revista 22**,
nr. 1, 11-01-2022

Extremismele au fost
dintotdeauna semnul că
lucrurile nu merg bine într-o
societate democratică. Sunt ca
simptomele bolii.

Cu cât mesajele
extremiste sunt
mai dese, cu
cât discursul
urii este mai
prezent, cu cât
antisemitismul,
homofobia,
xenofobia își fac
mai des apariția
în spațiul public,
cu atât mai mult este un semn
de boală a democrației. Este
puțin probabil ca manifestările
extremiste să dispară în viitor,
într-o lume confruntată cu
noi și noi probleme, în care
indivizii se radicalizează mult
mai ușor, direct proporțional
cu răspândirea mijloacelor de
comunicare și a rețelelor de
socializare. Dar una este ca
aceste manifestări să rămână
marginale și excepționale,
cu totul altceva este ca ele să
fie preluate în formă politică
organizată. Un astfel de vehicul
al extremismului este AUR.
Apărut aparent de năicăieri și
luând prin surprindere pe mulți,
partidul lui Simion și Târziu a
reușit în mai puțin de un an
să capitalizeze un neverosimil
scor electoral în sondaje. Este
deja peste USR și se spune că
și peste PNL, mai ales după
ce liberalii au considerat că
un război civil între ei este o
idee bună. PSD încă se simte
confortabil, dar având în
vedere că AUR pescuiește în
aceleași zone de electorat, este
o problemă de timp până când
domnul Ciolacu va constata că
jocul la ambele capete nu este
câștigător. O întreagă istorie
interbelică îi stă la dispoziție
ca material de studiu. Dacă
chiar își pune problema.

In vreme ce unii
comentatori vorbesc
(chiar cu admirație)
despre abilitățile de
comunicare, propagandă
și modul în care liderii AUR
știu să speculeze greseliile
guvernărilor, mulți mai puțin
sunt îngroziiți de discursul
antisemit, de nostalgiile explicit
ceaușiste, de antieuropenismul
militant și de populismul lor
deșănțat. Cumva, cei care atrag
atenția asupra acestor din urmă
„mici probleme” fie nu sunt
luați în serios, fie sunt priviți
cu o oarecare condescendență.
Antisemitism? Exagerați.
Vorbesc și ei așa, nu chiar cred
ce au spus. Și apoi, în România,
noi nu avem antisemitism.

MĂDĂLIN HODOR

Ba n-am avut niciodată, dacă
stăm și ne gândim. Întrabați
de câteva ori direct dacă au
simpatii prolegionare sau dacă
sunt antisemiți, liderii AUR
au o atitudine
jucată. Fie neagă
virulent și invocă
imediat libertățile
individuale și
democrația, fie adoptă o
mină amuzată
urmată de mici
glumițe menite

să arunce subiectul în derizoriu.
Cei care îi acuză primesc colete
conținând calmante în hohotele
de râs ale susținătorilor și
fanilor de pe Facebook.
În plus, există o mai veche
dilemă. Cum abordezi genul
acesta de subiect? Pe de o parte,
îți se pune că a scrie despre AUR
înseamnă „a-l lua în serios” sau
„a-i ajuta să se promoveze”,
pe de altă parte, a ignora cu
bună știință un pericol real nu
s-a dovedit cea mai bună idee.
Totuși, nu este deloc, dar deloc
de glumă și nici de ignoranță. Nu
pentru că ceea ce spun sau fac
cei de la AUR ar fi ceva nou.
Mai degrabă este o nouă reluare
a unor probleme și teme mai
vechi. Dar tocmai aici este
marea problemă. Fermentul.
Soluția pe care a crescut. Vine
din perioada comunistă, mai
precis din perioada național-
comunistului ceaușist, care a
împletit într-un mix specific
local simbolurile și ideologia
naționalistă legionară cu
varianta „patriotică” a unui
comunism de tip românesc.
Voievozii în rândul cărora se
integra Ceaușescu, începând
cu Burebista (vezi exaltarea
dacopatiei, unul dintre filioanele
care au alimentat AUR),
priveau cu speranță formarea
etnocentrismului românesc și
victoria lui asupra „străinilor”.
„Occidentalul” (străinul
dușman) și „Occidentalul” erau
inimici prin excelență ai
regimului lui Ceaușescu, a cărui
propagandă spunea exact ceea
ce spun astăzi și liderii AUR.
Occidentalii nu au alt interes
decât împlinirea românilor,
transformarea lor în sclavi și
menținerea țării într-o stare
de subdezvoltare economică
resursele. Sună cunoscut? Este.
Acesta este unul dintre narativele
utilizate de AUR. Doar că
liderii săi, care se erijază și
în anticomuniști înversunați
(George Simion face, de
exemplu, paradă de masterul
de istorie a comunismului pe
care l-a absolvit) nu spun de

Pericolul AUR nu e o glumă. Ce se ascunde în spatele narativelor sale

*Ceea ce face, de fapt, din Simion
și ceilalți un adevărat pericol
este populismul nerușinat
și fără nicio limită.*

unde l-au împrumutat. Desigur,
suntem în fața unei surse de
inspirație care a fost rafinată și
adusă în actualitate. Ceaușescu
„se lupta cu Occidentul”
construind fabrici, achitând
datoria externă și indemnând la
mai multă economie și mai multă
muncă, în vreme ce Simion
deplânge distrugerea fabricilor
construite în comunism, faptul
că România a devenit „o piață de
desfacere pentru toate gunoarele
UE”. Imperialiștii occidentali
ai lui Ceaușescu s-au schimbat
și ei, iar astăzi se numesc
Uniunea Europeană. Despre
care liderii AUR spun că este,
de fapt, o formă de dictatură
economică, socială și, de ce nu,
sexuală. O dictatură care are
ca scop distrugerea a tot ceea
ce este românesc, de la portul
tradițional la limbă și credință.

Ar fi greșit însă să
considerăm că AUR
este partidul unui
singur narativ. De
fapt, aici este și
explicația faptului că a prins în
electorat. Tocmai pentru că este
un amestec de narative. Din
punctul de vedere al liderilor,
nu este nicio problemă să
utilizeze nostalgiile ceaușiste ale
„țării care cândva era o mare

putere” în aceeași propoziție
în care condamnă comunismul.
Ceea ce face, de fapt, din Simion
și ceilalți un adevărat pericol
este populismul nerușinat și fără
nicio limită. Nu numai că AUR
nu are absolut niciun program
politic, în afară de generalități și
sloganuri, dar strategia asumată
este aceea de a le spune tuturor
ceea ce vor să audă și de a
le promite orice. Demagogia
perfectă grefată pe ceea ce
există în piața ca electorat.
De exemplu, exhibarea
nostalgiilor ceaușiste, combinate
cu pictarea în culori negre a
UE, prinde atât la electoratul
vârstnic, care nu s-a adaptat
niciodată la realitățile de după
1990, cât și la consistența
diaspora, care muncește în
Occident, dar care trăiește
resentimentar situația. În
ceea ce privește diaspora,
AUR a reușit performanța să-i
deplasească pe userști (care
înțuieră primii importanți
acestui electorat), să își atragă
grosul electoratului alcătuit
din oameni de condiție
modestă, forțați mai degrabă
să muncească acolo din cauza
lipsei de opțiuni din țară și
să le ofere o poveste care să
răspundă la frustrările lor.
Dar, așa cum spuneam, AUR

pescuiește pe sedimentele
adunate de societatea
românească în ultimii 30 de
ani. Acolo unde și-au găsit
procentele la vremea lor și
Vadim Tudor, și PPDD, și alte
încercări mai mult sau mai
puțin reușite de a le exploata.
Sigur că nu sunt primii
antisemiți. Și nici nu sunt primii
naționaliști. Ambele ingrediente
au fost prezente mereu în
societatea românească, ieșită
din comunism în mod brusc
și brutal, cu o viteză care nu a
lăsat loc de o minimă analiză
a ceea ce a existat înainte.
Valorile și ideile s-au amestecat
într-un mix toxic în care
rezistența anticomunistă a fost
amestecată cu exaltarea unor
figuri notorii ale legionarismului,
naționalismul a rămas pe
aceleași alinamente stabilite
de Ceaușescu și a devenit
obligatoriu un război împotriva
„inamicului din interior”, iar
antisemitismul, ceva acceptat
tacit și complice, cu o credință
secreta pe care nu poți să o
manifesti public. De frică.
Dacă vrem să înțelegem cât
de real este antisemitismul
liderilor AUR, trebuie să
înțelegem că el nu este limitat
la zisa formațiune politică,
ci este împărțit în diverse
forme și de politicieni din zone
frecventabile, de oameni din
administrație, armată, servicii,
formatori de opinie. Există mulți
astfel de susținători din umbră
ai AUR, care au atârnat pe
pereți tablouri ale Marelui
Antonescu și care admiră în
secret „curajul” lui Simion,
Târziu sau **Călin Georgescu**
de a fi antisemiți „pe față”.
Cred că AUR, prin agenda pe
care o susține și prin acțiunile
sale, potențate de actuala
pandemie, care vor crește
în violență și în virulență,
constituie la ora actuală una
dintre principalele amenințări
la adresa democrației din
România. De asemenea, cred că
trebuie ca această amenințare
să fie luată în serios. Ceea ce
poate că este o soluție pentru
a opri această amenințare
este faptul că AUR ne spune
ei înșiși care sunt problemele
și vulnerabilitățile societății.
Dacă încercăm să ascultăm
și să rezolvăm problemele
excluziunii sociale, ale lipsei de
educație, dacă autoritățile nu
vor continua să acționeze haotic
în gestionarea pandemiei, dacă
politicienii se vor responsabiliza,
iar societatea civilă va ieși
din amorie, vom opri valul
extremismului și populismului.
Înainte să ne întrebăm
dacă liderii AUR chiar
vorbesc serios. //

2020: Călin
Georgescu și
declarațiile
legionare

Sursa:
ziarul **Observator Cultural**,
nr. 1096, 09-02-2022

POLITIC

Incertitudine mondială, gâlcevi interne

Bedros HORASANGIAN

Situația internațională este cea care este. Tensionată peste poate de ambițiile/fandoselele agresiv-militare ale Federației Ruse, în frunte cu Vladimir Vladimirovici Putin. Și de impotența Occidentului de a lua decizii și a găsi soluții la toate – nu puține – chestiunile puse în joc. Care nu sînt noi, ci se întind pe multe decenii. Importante probleme, economice, financiare, strategic-militare, climatice, nu în ultimul rînd umanitare.

Putin și Federația Rusă se joacă de-a șoarecele și pisica cu democrațiile occidentale, măcinate de lupte intestinale, la care se adaugă pandemia, care încă mai produce efecte, și interesele majore ale Chinei, care-și rîde în barbă. N-a stat bine cu drepturile omului niciodată, cu democrația nici atît, nici că i-a pîsat de studentul acela cu brațele goale în fața tancurilor din Piața Tiananmen, un stat comunist care s-a reformat din mers, a profitat în ultimele decenii de un capitalism *sui generis*, de stat, și a știut să-și valorifice enormele rezerve – de toate felurile – pentru a se insinua (discret, dar ferm) în primele rînduri ale ierarhiei mondiale. Mao Tse Dun, Ciu En Lai și Deng Hsiao Ping pot fi fericiți acolo unde s-ar putea afla, *China first!*

Cînd toată omenirea se agită să scape de pandemie, Vladimir Putin („Destrămarea URSS este cea mai mare nenorocire din istoria lumii”), care strîmba din nas la asasinarea odioasă a Annei Politkovskaia („Dacă voi fi ucisă – și a fost! – să căutați aici”, și arăta spre Kremlin), vîră prin gard bățul pentru a ațîța

lumea la conflict. Un război în Ucraina nu ar folosi nimănui, nu ar produce decît pagube imense și ar deteriora enorm situația mondială. Rusia știe asta. Și nu va ataca o Ucraină deja slăbită de propriile ei erori, care azi/acum a devenit o falsă temă de politică internațională. La Beijing, în aceste zile cînd Occidentul boicotează Jocurile Olimpice de Iarnă, Putin semnează un acord comercial de sute de miliarde de dolari pentru livrarea de gaze și petrol Chinei în următorii ani. Europa poate rămîne cu buza umflată, estonienii se pot cocoși că nu mai permit traversarea țării de produse bieloruse, în timp ce partenerii NATO deja se agită pentru a stabili viitorul secretar general al alianței. Theresa May, Mark Rutte – premierul Olandei, wow! –, Federica Mogherini (chiar că mi se făcuse dor de ea!) sau Klaus Iohannis ar putea prelua conducerea unei alianțe devenite politică, după ce decenii în șir a fost militară. Media internațională plusează pe temele minore ale actualității, cumva evitînd să pună în dezbatere ce vom face în viitorul imediat. Adică în 2050, cu centrul de putere al noii lumi în arealul Asia-Pacific (India tot crește și ea, la fel Brazilia, chiar dacă efectele sînt pe durată medie a istoriei), cînd China va prelua supremația în dauna unei Americi slăbite de frămîntări interne și multiplele dosare de politică externă pe care le-a gestionat prost. Ultimul exemplu, Afganistanul. Răzbuinarea pentru 11 Septembrie, afrontul pe care l-au primit SUA, a costat 20 de ani de război inutil

și cîteva miliarde de miliarde de dolari aruncați pe apa sîmbetei. Nu mai vorbim de pierderile umane. Americane și aliate sau afgane.

Nu mai avem ideologii și partide politice în România, care să exprime o anumite doctrină sau să ofere un mesaj politic. E limpede pentru oricine că mereu sîntem puși – la fel ca în actuala conjunctură – să cîrpinim situații dezastruoase.

Nu e ușor de admis eșecul politicilor oferite lumii de către un Occident care nu prea mai știe ce are de făcut. Și noi? Și noi, România/românii, printre ei. *Pe lîngă ei*, cumva. Ne bucurăm foarte tare că mai poposesc în țară 1.000 de ostași americani, ne bucurăm la fel de tare că vor veni și soldați francezi, spanioli și olandezi, care vor asigura nu doar flancul estic al NATO, dar și granițele țării. Și în loc să ne vedem de treburile noastre, cu facturi incomensurabile la energie și gaze, cu plata/calcularea – devenită sport național, precum oina pentru cine mai știe despre ce vorba – pensilor, consecințele pandemiei etc., o

ținem langa cu disputele politice. Că UR-ul e în fierbere cu Dacian Ciolos în mijlocul gâlcevilor, că AUR-ul lui Simion/Târziu/Lavric dă în dlocot, după ce un anume **Călin Georgescu** – personaj mediocru și găunos, mult mediatizat nu se știe bine de ce – face declarații halucinante legate de legionari, Zelea Codreanu, Holocaust, care-l descalifică instantaneu. Din moment ce generalul Ion Antonescu a fost judecat, condamnat și executat și este considerat drept criminal de război atît la Moscova, cît și, mai ales, la Washington, orice discuție în jurul său devine inoportună. Și neproductivă.

Cele două partide politice apărute în ultimul deceniu – și devenite și parlamentare printr-un abil joc pe social media și pe telefonie mobilă – stau și ațîță la gâlcevi politice inutile. În loc să se alinieze unei politici de coeziune națională și solidaritate de care tot facem mereu caz, lideri politici iresponsabili fac tot posibilul să zgîndăre fragila ordine instaurată după mezialianța dintre PNL și PSD. E dar că nu mai avem ideologii și partide politice în România, care să exprime o anumite doctrină sau să ofere un mesaj politic. E limpede pentru oricine că mereu sîntem puși – la fel ca în actuala conjunctură – să cîrpinim situații dezastruoase. E și mai clar că UR, AUR și alde **Călin Georgescu** nu au nici un viitor politic într-o Românie integrată în UE și NATO. Și atunci? Atunci așteptăm primăvara, să răsără iar ghiociei și să ne pregătim cu mic, cu mare de concedii și de vacanțele care ispitesc mulțimile autohtone.

Să fie bine, ca să nu fie rău.

O sugestie: vizitați expoziția **PALLADY 150**, în toate locațiile ei – la MNAR, la Palat, la Muzeul Colecțiilor, de pe Calea Victoriei, la Muzeul Zambaccian și la Muzeul Pallady (casa Melik, de pe Str. Spătarului) – și n-o să vă pară rău. Pe lîngă lucrările marelui artist român aveți șansa să vedeți și două picturi și patru desene ale lui Henry Matisse. Pe bune. Pe văzute. Merită. —

Pilotarea amăgitoare a opiniei publice e activă

**MEDIA
CULPA**

Indivizii care promovează mesajele dragi Rusiei au devenit tot mai agresivi, ajutați de armate de comentatori de pe conturi false.

Vizita la Kiev a Laurei Codruța Kovesi, șefa instituției Procurorului European, a determinat imediat reacții ostile la televiziunile din România care combat de mai mulți ani tot ce înseamnă apartenența noastră la Europa. RTV a dedicat în 5 martie un festival de batjocură la adresa Monicăi Macovei, interpretat de plagiatorul Ponta, pentru a ajunge la Kovesi, „creație” a Monicăi Macovei și „vinovată” de a combate furtașagurile din bani europeni, iar în curând și eschivele unor țări la aplicarea sancționării Rusiei. Invitații recurenți pe postul infractorului-fugar Ghiță sunt foști securiști/sereiști cu pensii speciale și, în general, propagatori ai narațiunilor anti-UE și anti-NATO, deci și anti-Ucraina. Realitatea TV a preferat în 5 martie prezența cețoasă a lui **Călin Georgescu**, care a exagerat într-atât cu ineptiile sale solemne, arătând cât a evoluat Serbia putinistă față de România europeană, încât a trebuit să fie contrazis drastic.

BRÎNDUȘA ARMANCA

Nimic însă nu oprește mașinăria propagandistică din România care este zilnică, antrenată, neobosită. Ce vezi/auzi/citești pe televiziunile de știri amintite, pe Gold FM, pe DC News sau pe numeroase publicații online de la România liberă (ce trist!) și Evenimentul zilei la Activenews, Solidnews, Luju, Știridinrussia și altele, este relativ coerent și similar cu mesajele Sputnik și Russia Today: aceleași narațiuni care induc îndoiala față de politicile europene și care

provoacă frica de viitor, incluzând ideea de război, teroare, sărăcie, insecuritate. Totul, decontat în numele libertății de exprimare și al libertății presei. Grupurile și indivizii care promovează mesaje dragi Rusiei au devenit tot mai agresivi, ajutați de armate de comentatori de pe conturi false. Intimidarea este una dintre strategiile de descurajare a celor care observă și critică metodele lor de război hibrid. O listă de „putiniști” întocmită de un cercetător într-un volum de studii

despre conflictul din Ucraina a declanșat un val de amenințări la adresa editurii. Încolțită, editura a retras volumul. De la începutul războiului din Ucraina, multe dintre mesajele difuzate repetat și la noi sunt parte a propagandei masive a Moscovei, care folosește presa ca armă de război. Un raport publicat de Anti-Fake în februarie 2023, intitulat „Un an de război împotriva Ucrainei. Bătălia pentru opinia publică”, consemnează principalele narrative vehiculate pentru sucirea minților cu scopul de a promova ideea că Ucraina este vinovată pentru agresiunea împotriva ei. Echipa a prospectat internetul între 24 februarie 2022 și 15 februarie 2023 prin programul Zelist, radiografînd aproape 4 milioane de apariții pe tema Ucraina, cu un număr de 4,8 miliarde de vizualizări pe rețelele sociale și în presa din România. Mesajele-cheie cele mai vehiculate pe parcursul anului sunt că războiul este o ficțiune dată la televizor, că ucrainenii sunt naziști sau că Ucraina nu e o țară/națiune, că NATO și UE au pus la cale războiul ca să își vândă armamentul, sau că Ucraina vrea să ocupe România, dar și Polonia, Moldova, Ungaria etc.

O parte a publicului din România a înghițit pe nemestecate mesajele populiste referitoare la refugiații ucraineni care se lăfăie din ajutoare, în vreme ce românii sunt lăsați pradă sărăciei. Raportul sesizează și reciclarea unor mesaje folosite în timpul pandemiei pentru a submina încrederea în măsurile luate pe plan european sau național, cum ar fi că totul e un complot global menit să sădească teamă și să îi transforme pe oameni în sclavii „oculței mondiale”. Cum reușesc canalele și comunicatorii publici să influențeze opinia publică cu știri false, distorsiuni și dezinformare despre Ucraina sau despre orice? Prin exploatarea stării de confuzie și a comunicării emoționale, țintind sentimente de demnitate rănită, injustiție, frustrări identitare etc. Migrarea vocabularului și a mesajelor ostile dinspre periferia comunicării spre centrul spațiului public prin mass-media, precum și parazitarea presei cu „interpretări sistematic eronate sau înșelătoare” sunt câteva căi strategice de succes a acestor narrative, explică raportul Anti-Fake, în timp ce contracararea lor este timidă. //